
"Aşk ve görev arasındaki heyecan verici bir oyun."
İndependent Book Review
"Seksi, baştan çıkarıcı ve kurnaz"
Kristi Elizabeth, San Francisco Book Review
ALDATMA
LİSANSI
R. J. RED
KAKTUSUN

"Aşk ve görev arasındaki heyecan verici bir oyun.

Çocukken annesinin kötü ilişkisinden kurtulmasına yardım edebilmesi için bir psikiyatr olmak ister, ancak Galina yaşlandıkça daha az bir psikiyatriste ve daha fazla psikiyatriste ihtiyacı olan birine dönüşür."

Independent Book Review

"Casusluğun ve hilenin yüksek tempolu bir hikayesi. Seksi, baştan çıkarıcı ve kurnaz Galina misyonu olan bir kahraman…Sonuna kadar heyecan verici"

Kristi Elizabeth, San Francisco Book Review

"Bu casusluk oyununu karmaşık hale getirecek olan birbirlerine karşı geliştirdikleri duygusal bağlılıkları hayatlarını ve misyonlarını tehlikeye atabilecekmiş gibi hissettiriyor. …duygusal olarak hırpalanmış ve daha sonra da acılara göğüs germeyi talep eden bir dünyayı başarılı bir şekilde yansıtıyor…"

Çalkantılı düzyazının desteklediği merak uyandırıcı bir casusluk hikayesi…"

Kirkus Review

"…çelişen sadakatlere kapılmış idealist bir genç kadının kontrolü dışındaki entrikalara bakış açısını anımsatıyor."

The US Review of Books

/salonyayinlari
/salonyayinlari
/salonyayinlari

www.salonyayinlari.com
İnternet satış: www.kitapmatik.com.tr

ISBN: 978-605-7879-99-8

KAKTUSUN
TELEGRAM

BİRİNCİ BÖLÜM

SONA YAKLAŞIRKEN

Washington D.C.

Oleg için yine sıradan bir gündü. Her zamanki gibi, çalışan personel tarafından kargoların doğru bölgelere dağıtılıp dağıtılmadığını kontrol ediyordu. Bir taraftan da iş arkadaşı Jessy'nin cömertçe sergilediği bacaklarına bakıyordu.

Jessy birden Oleg'in bacaklarına baktığını fark etti ve bızlıca bacaklarını iki yana açıp kapattı. Oleg fena yakalanmıştı ama Jessy de Oleg'in bacaklarını kasıklarına kadar görmesini istediği için, uzun yırtmaçlı bir eteği tercih etmişti. Jessy bu kez Oleg'e pas vermiş gibi görünüyordu.

Tam Oleg Jessy'e; "Akşam bir şeyler içelim mi?" diyecekken, birden gözleri dışarıya kaydı. Rusya Dış İstihbarat Servisi (SVR-Slujba Vneshnei Razvedki) irtibat görevlisi Vasili'nin, Oleg'in iş yerinin bulunduğu caddedeki arabalara restoran afişlerini bıraktığını gördü.

Yeşil arka fonlu afiş, Oleg ve Victorya'nın acil olarak restorana gelmesini ifade ediyordu. Ancak daha erkendi. Oleg restorana gitmek için öğle yemeği vaktini beklemek zorundaydı çünkü 09.35'de kahvaltı hizmeti olmayan restorana gitmesi şüphe uyandıracaktı.

Oleg, karı koca rolü oynadığı Victorya'yı arayarak öğle yemeği için dışarı çıkmak istediğini ve kendisini öğlen evden alacağını söyledi.

Oleg Victorya'yı evden aldıktan sonra İvan'ın işlettiği İtalyan Restoran'a gidip yemek siparişi verdiler. Oleg oldukça heyecanlıydı ama bunu Victorya'ya sezdirmek istemiyordu. Çünkü altı yıldır bekledikleri ilk görev buydu. Oleg sipariş ettikleri iki kişilik Gennaro Pizza'yı yemek ve hemen kalkmak istiyordu fakat kurallar buna izin vermiyordu. Dolayısıyla yemeklerini normal bir şekilde, ağır ağır yedikten sonra sipariş ettikleri tatlıyı da paylaştılar.

Oleg hesabı istedi. Vasili'nin getirdiği hesap kutusundaki fişi eline alıp göz gezdirdi. Fişin üstündeki dokuz rakamlı vergi numarasını kafasına yazdı. Bu numara gidecekleri adresin şifresiydi.

Oleg hızlıca şifreyi çözerek adresi aklına yazdı ve parayı hesap kutusuna bıraktı. Victorya'ya tuvalete gidip geleceğini söylediğinde Victorya; "Ne zaman bira içsen hemen tuvalete koşuyorsun" dedi. İkisi bu alayla karşılıklı gülüştüler.

Oleg hesap fişini tuvalet kapısının önünde yırttı ve içeri girince klozete otururak bacakları arasından fişi attı. Kalkmadan sifonu çekti. Dudakları istemsizce yukarı doğru kıvrılırken kendini zaferi için tebrik etti. Kâğıdı kendisi dışında kimse, Victorya bile görmemişti. Tuvaletten çıktığında gülüşü yüzünden silinmişti. Masaya oturmadan

garson para üzerini getirdiğinde ufak bir bahşişle teşekkür ederek çıktılar.

Talimat üç rakamı ile başlıyordu. Bu, ortam dinleme anlamına geliyordu. Sonraki rakam yedi; kendileri tarafından belirlenen bölgelerden birisinin kodu diğer rakamlarda sırası ile yine kendileri tarafından bölgelere göre cadde ve sokaklara verilen şifreli numaralardı. Devamındaki rakamlar ise bina ve daire numarasını belirtiyordu. Fişin kesildiği saatin doğru oluşu farklı bir saat yazılmaması derhal adrese gidilmesi ve orada beklenilmesi gerektiği anlamını taşıyordu.

Oleg arabaya bindiğinde kargo şirketi tarafından bastırılan normal haritayı eline aldı. Kendi şifreli haritaları ise normal harita üzerinde yazan rakamların bir fazlası, bir aşağısı şeklinde düzenlenmişti. Bu nedenle haritayı hızlıca eline aldı, gideceği bölgeyi belirledikten sonra cadde ve sokağı tespit etti.

Victorya, Oleg'i sessizce izliyordu ve daha fazla dayanamayıp; "Kaç numara ile başlıyoruz?" diye sordu. Oleg; "Üç" dedi.

Kargo şubesinde işler olağan devam ediyordu. Herkes işine gömülmüştü. Oleg kargo şubesinin sorumlusuydu. Kimse ona niye geç kaldığını soramayacağından, rahatça şirketin kendisine tahsis ettiği kargo aracıyla yola koyuldu.

Adrese yaklaştıklarında olağan dışı bir durum sezmediler ve Victorya, lazer mikrofonun apartmanın neresine doğrultulması gerektiğini belirleyebilmek için binanın ana giriş kapısına yöneldi. Ana kapı kapalıydı. Hedef olarak belirlenen dairenin numarası beşti. Beş numaralı zile yanlışlıkla basmadığından emin olmak için en üstteki zilden

başlayarak teker teker tüm zillere basmaya karar verdi. Birinci zili çaldığında cevap veren olmadı. İkinci zile bastı.

Kapı diyafonunun açıldığını fark eder etmez, muhatabına bir altta bulunan daireye uluslararası kargo teslimatı için geldiğini, fakat dairede kimse olmadığı için kapıya yapışkanlı not bırakmak istediğini söyledi. Bunun üzerine kapı açıldı. Teşekkür etti ve binanın içene girdi.

Dikkat çekmemek için asansör ile en üstün bir altı olan kata çıktı. Her katta iki daire olduğunu gördü. Aşağı doğru yürürken dairelerden gelen sesleri dinlemeye çalışıyordu.

İncelemesini bitirdiğinde dışarı çıktı. Arabaya bindi ve sokağın sonundan yukarıya sapıp binayı görebilecek mesafede beklemeye başladılar. Herhangi bir hareketlilik yoktu. Dairenin konumunu Oleg'e gösterdi. Yanlış bir dairenin dinlenmemesi gerekiyordu. Yanlarından geçen arabalar kargo arabasının film kaplı camlarından dolayı içeriyi göremiyorlardı.

Lazer mikrofonun küçük bir kargo kutusuna koyulmuş olması işlerini kolaylaştırıyordu. Victorya da başka bir küçük kargo poşeti içindeki kameranın iğne deliği kadar küçük objektifini binaya doğrultmuştu.

Bu sırada yanlarından geçen bir araba az ileride durdu. Arabadan uzun boylu, iri yapılı bir adam indi. Adam sakin ve ağır adımlarla binaya yaklaştı ve anahtarla kapıyı açarak içeriye girdi. Victorya kamerayı adama doğru tutarak görüntüyü yakınlaştırdı.

Aradan yaklaşık 10 dakika geçtikten sonra ikinci bir araba yan bina önünde durdu. Bir süre geçtikten sonra arabanın sağ kapısı açıldı ve arabadan eteğini düzelterek Neredeyse bir metre atmış beş santim boyunda balık etli bir

kadın indi. Kadın indikten sonra araba uzaklaştı. Victorya kadını ve uzaklaşan arabayı yakınlaştırarak kadının yüzünü ve aracın marka ve plakasını çekti.

Kadın elindeki anahtarlardan ilki ile dış kapıyı açamadığından ikincisini deneyerek apartmana girdi.

Ortam dinleme sonucu, eve kapıyı anahtarla açarak giren kişilerin merhabalaşıp, birbirlerine isimleriyle hiç hitap etmeden, konuşmaya başlayarak bir haritayı incelemeye ve ismi geçmeden belli bir bölge üzerinde konuşmaya başladıklarını duydular. Kendilerini tamamen dinlemeye verdikleri sırada arabanın camından gelen kapı tıklatma sesi ile irkildiler. Kafalarını yana çevirdiklerinde arabanın yanında köpeğinin tasmasından tutmuş bir kadın gördüler. Victorya montunun iç cebindeki 7,65 Baretta marka silahının emniyetini açtıktan sonra camı indirdi. Kadın kendisine, "Ben yolun sonundaki 36 numaralı binada oturuyorum, bizim binaya Kanada'dan kargo geldi mi?" diye sordu.

Bunun üzerine Victorya; "Hayır gelmedi" cevabını verdi ve camı kapattı.

Victorya ve Oleg yakalandığını düşündüler ama bu imkansızdı. Tesadüfen de böyle bir şey olmuş olabilirdi ama arabanın camları içeriyi göstermiyordu, araba da çalışır vaziyette olmadığından park lambaları da yanmıyordu. Tesadüfen böyle bir şeyin olmasının, ancak kadının köpeğini gezdirdiği sırada arabayı durdurup içinden inmediklerini görmeleri halinde söz konusu olabileceğini değerlendirirken, arabanın arka camından giren mermi Victorya'nın ensesine, diğer mermi ise Oleg'in kafasına saplanmıştı. Mermilerin arkadan gelişi nedeniyle ikisinin de boynu öne eğilmiş ve olay yerinde can vermişlerdi.

İki Gün Sonra

Victorya ve Oleg'in öldürülmesini araştırmak üzere gizli servis bünyesinde araştırmalarda bulunulduktan sonra olayın kendileri tarafından da soruşturulmasını teminen yine Victorya ve Oleg gibi uyuyan bir ajan olan Aleksandr, bilgisayar oyunu üzerinden aldığı şifreli mesajla görevlendirildi.

Aleksandr mesajı alır almaz, hazırlanıp televizyonda gördüğü olay mahalline doğru yola koyulmak için binadan çıktı.

Aleksandr, binadan çıkarken sağına ve soluna bakarak arabasına yöneldiğinde, arabasının lastiklerini kontrol edermiş gibi arabanın etrafında tam bir tur atmaya başladığında arabanın altına yerleştirilen uzaktan kumandalı bomba patlatılarak öldürüldü.

Moskova

Rus istihbarat analistleri olayları anlamaya çalışırken, internet haber sitelerinde, öldürülen kişilerin SVR mensubu oldukları yazılmaya başlanmıştı.

Gazeteler 'Korkunç infaz' gibi başlıklar atarken, dünya kamuoyu olayların Rusya'nın itibarını kaybettirmeyi amaçladığını savunuyordu. Rusya karşıtı ülkeler ve sivil toplum örgütleri ise olayları Rusya'ya vurulmuş çok büyük bir darbe olarak yorumlamaktaydılar.

Washington D.C.'de sivil toplum örgütleri olayları kınamak amacıyla yürüyüp, Rusya'nın kendi ülkelerinde bulundurdukları ajanları ve bu ajanları öldüren kişileri protesto ediyorlardı.

Bu olaylar yaşanırken, SVR merkezinde büyük bir sessizlik ve moral bozukluğu hakimdi. Zira Amerika'nın uyuyan ajanların tespiti halinde, onları takip altına alıp faaliyetlerinden bilgi sahibi olmalarını amaçladıklarını biliyorlardı. Buna rağmen uyuyan ajanların öldürülmesine hiçbir anlam verememişlerdi. İzlenip uygun görülenler taraf değiştirmeye zorlanabilecekken neden ortadan kaldırılmışlardı?

Beyaz Saraydan konuyla ilgili olarak yapılan açıklamada, ABD'nin kendisinin suikastlarla bir ilgisi olmadığı, olayın Amerikan-Rus ilişkilerini bozmayı hedefleyen bir provokasyon olduğu belirtilmişti.

Kremlin'de yapılan toplantı sonucunda, SVR'nin diğer uyuyan ajanlarının deşifre olmaması adına, bu konuda sadece büyükelçiliğin standart prosedür izlemesi ve olayın üzerine düşüldüğü izlenimi yaratılmaması yönünde karar alınmıştı. Yapılan resmî açıklamada ise, şahısların SVR ya da başka istihbarat teşkilatlarına mensup olmadıkları duyurularak, vatandaşlarının can güvenliği sağlanamadığından ABD yönetimi kınanmıştı.

İlerleyen saatlerde Rusya Federasyonu Güvenlik Konseyi'nde gerçekleştirilecek toplantıda köstebek tartışmaları ortamı gerecek ve SVR Direktörü'nün zor anlar yaşamasına neden olacaktı.

> "Bir casus yerinde ve zamanında, cephedeki binlerce askere denktir. İnanın bana, savaşların sonuçları incelendiğinde topçunun, süvarinin, piyadenin kahramanlıkları, casusların şu gözle görünmez lanetli ordusu yanında hiç kalır!"
>
> Napolyon Bonapart

İKİNCİ BÖLÜM

SONUN BAŞLANGICI

Galina çocukluk ve gençlik günlerini, huysuz ve alkol düşkünü babasının, annesini sebepsiz yere dövdüğü, hırpaladığı ve küfür ettiği bir 'Ailede' geçirmişti.

Galina'nın annesi Darya pek çok travma yaşamıştı. Bunlardan sonuncusu, 1991 yılında, Sovyetler Birliği yıkılmadan kısa bir süre önce ekonomik çöküş sebebiyle Sovyetler Birliği yönetiminin bankalardaki tüm paralara el koymasıydı.

Herkesin devlette çalıştığı, aslında kimsenin çalışmadığı bir toplumda ekonominin bozuk olması olağandı.

Sovyetler Birliği dağılması, kimilerine göre Sovyetler Birliği bilinçli olarak tarih sahnesinden çekilmesi sonucunda Sovyetlerin enkazından işsizlik, toplumsal bunalımlar, intiharlar, mafyalaşma, gasp, cinayet, tecavüz, al-

kol bağımlılığı ve boşanma olayları çıkmıştı. Enflasyonun %2500'lere çıkmasıyla birlikte, halkın birikimi zayıflamış hatta neredeyse yok olmuştu. Parası olanlar ülkeyi terk etmiş, edemeyenler de terk etme planları yapıyordu.

Rusya'da o dönem mutlu insan hemen hemen yok gibiydi. Herkes çok asabi, en ufak şeyden tartışma ve kavga çıkarıyordu. Tek mutlu grup Sovyet elitiyle birlikte sarhoşlardı. Sorunun çözümünü alkolde arayanlar, içtikçe sorunları bitmiş, yaşamları çok iyiymiş gibi kendilerini kandırıyorlardı. Ayılınca yine mutsuzlaşıyor, gerçeklerle yüzleşiyorlardı. Sarhoş-ayık ikileminde oyalanıp kendilerini kandırırlarken, Sovyet eliti devlet mallarına el koyup gücüne güç katarken diğer taraftan da Kızıl Ordu'nun silahlarını satmaya başlamışlardı.

Toplumsal yapı o kadar bozulmuştu ki artık pek çok polis hırsızlık, gasp ve çocuk kaçırma ihbarları için suç mahalline dahi gitmiyor, olanları da umursamıyordu.

Galina tüm Rus gençleri gibi TV kanallarında Avrupa yaşam tarzını görüp, oradaki yaşıtları gibi yaşamaya özeniyordu. Özellikle Peter Esterman'ın hazırladığı programları ve güzellik yarışmalarını hiç kaçırmıyordu.

Darya en son travmasını da fabrikaların hızla kapandığı dönemde, iplik fabrikasındaki işini kaybedince yaşamıştı. Aslında işini kaybedeceği aylar öncesinden belliydi. Zira, fabrika maaş ödeyemiyordu. O, nakit para kazanabilmek için gece 05:00'da kapanan gece kulüpleri ve restoranlarda temizlik işi yapıyor ve günlük yevmiyesini de işini bitirir bitirmez alıyordu.

Darya Galina'nın tüm bu olumsuzluklardan etkilenmemesi için karamsar bir tablo çizmek istemiyor ve her

konuşmalarında Darya, "Güneşim benim! Zor günler geçecek merak etme." diyordu. Fabrika kapanınca terzide yine günlük yevmiye ile çalışmaya başlamıştı. Temizlikçiliği bırakmıştı.

Galina, her defasında annesine, kendinden yirmi bir yaş büyük babasından neden kurtulmadığını sorduğunda, Darya buna bir türlü yanıt vermiyor ve Galina da üzerine gidince, "Sevdiğim için olabilir mi?" deyip geçiştiriyordu.

Galina ile babası arasında görünmez bir duvar vardı. Galina'yı hiç kucağına alıp sevmemişti. Galina yıllarca annesinin babasını kandırarak hamile kaldığını düşünmüştü. Babası annesine karşı da ilgisizdi. Dışarıya karşı çok farklı ve olumlu bir insandı. Apartmandaki güzel komşularına her fırsatta kur yapar, alkolü fazla aldığında, arkadaşlarına şiirler okurdu.

Galina, ortaokul yıllarında, annesini babasından boşanmaya ikna etmek için psikolog olmaya karar vermişti. Ama annesinin üniversite için verebileceği rüşvet sadece Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne girmesine yetmişti.

Galina okula kayıt yaptırmaya gittiği ilk gün Maksim ile tanıştı. Maksim, Galina'yı görür görmez çok etkilenmiş ve âşık olmuştu.

Üniversitenin ilk günü, Maksim en güzel kıyafetlerini giyip fakülteye ders saatinden önce gitmişti. Gözleri Galina'yı arıyordu. Zaten heyecandan sabaha kadar uyuyamamıştı.

Rusya'daki üniversitelerde beden eğitimi dersi olması çok garipti. Ama Ruslar her koşulda beden sağlığına çok önem veriyorlardı. Maksim, dört ay sonra Galina'nın kalbini çalmayı, ortak dersleri beden eğitiminde başarmıştı. Tabi buna kalp çalmak denirse. Çünkü Maksim, Galina'nın

okulda çıktığı üçüncü kişiydi. Maksim bir taraftan buna çok sevinip kendini kandırırken, diğer taraftan da bilinç altında hırs ve nefret de besliyordu ama bir defa Galina'ya âşık olmuştu.

Maksim, Galina ile evlenmeyi düşündüğünden annesiyle tanıştırmıştı.

Maksim, Galina'nın annesinin daveti üzerine akşam yemeğine Galina'nın evine gitti. Galina'nın evi, iki odadan ve bir salondan oluşan küçük bir apartman dairesiydi. Galina başka insanlar gibi komünalka denen yurt gibi iç içe yatakhanelerde yaşamadığı için çok şanslıydı. Bu açıdan bakıldığında evi lükstü.

Darya ile Maksim'in tanışmasından iki ay sonra, Maksim, Darya'nın kendisini benimsediğini hissetmişti. Maksim, Galina'nın hislerinin farkına varır varmaz Darya'dan, Galina'nın kendi tek odalı öğrenci evine yerleşmesi konusunda izin istedi. Darya aslında Maksim'i gözü tuttuğu için değil, Galina'nın evden uzakta olmasının ruh sağlığı açısından yerinde olacağını düşünerek bu izni verdi.

Aynı evde yaşamaya başladıktan sonra Maksim de bazı değişimler oluştu. Galina ona yakınlaştıkça kaçıyor, tüm tartışmalarında, Galina'nın ona "Artık beni sevmiyorsun, arkadaş gibi olduk." dediğinde "Saçmalama." diyerek geçiştiriyordu.

Maksim belli bir süre sonra Galina'ya sadece cinsel bir meta gibi davranmaya başlamış, onu sevmesi, okşaması yerine Galina üzerinde sürekli fantezilerini dener bir duruma gelmişti. Galina, Maksim'in tüm isteklerini canı yanması pahasına yerine getiriyordu. Buna rağmen "Bir kez..." diyerek söz verdiği istekleri hiç bitmiyor, Galina'yı istedik-

lerini yapması için sürekli baskı altına alıyordu. Amacına ulaşmak için Galina'ya sürekli içki de içiriyordu.

> "Yeterli cinsel doygunluk sevgiyi doğurmaz. Aksine sevginin sonucunda cinsel mutluluk hatta cinsel tekniği öğrenmek doğar."
>
> Erich Froom

Galina artık bedenen de Maksim'e teslim olmuştu. Maksim artık Galina'nın kendisine çok âşık olduğunu ve onsuz yapamayacağından emindi.

Maksim yeni yıla bir hafta kala bir gece haber vermeden eve gelmemişti. Ertesi gün okula da gitmemişti.

Galina, bunun üzerine Maksim'i karakollarda ve hastanelerde aramaya başlamıştı.

Ertesi gün Maksim eve döndüğünde, kapı açılır açılmaz alkol kokusu etrafı sardı. Maksim hiçbir şey söylemeden gidip yatağa devrilip sızdı. Maksim o kadar baygınca yatıyordu ki Galina'nın üzerini çıkardığını ve kalçası ile yumurtalıkları arasına sıkışan uzun siyah saç telini bulduğunu fark etmemişti bile. Bunun üzerine Galina göz yaşları içerisinde eşyalarını toplayıp evden çıkmıştı.

Çok ilginç bir durumdu. Maksim, Galina'ya hiçbir açıklama yapmamış, Galina'nın evine de gitmemişti.

Okulda karşılaştıklarında, Maksim kafasını çevirip onu görmemezlikten gelmişti.

Galina olanları kabullenemiyordu. Bu yüzden kendisini çok değersiz hissetmeye başlamıştı. Maksim'in ruhen ve fizikken doyuma ulaştıktan sonra kendisinden uzaklaşmasına hatta kendisini yok saymasına hiçbir anlam veremiyordu.

Birkaç ay sonra, sınıfta Maksim'in nişanlandığı ve nişanlısının da hamile olduğu konuşulmaya başlanmıştı. Maksim baba olacaktı. Galina Maksim'den hamile kaldığında, Maksim'in, çocuk için erken olduğunu, öncelikle okulu bitirmeleri gerektiğini söylemesine rağmen şimdi baba olacağını duyması Galina'yı yıkmıştı.

Galina artık değersizlik hissinin yanında kendini yetersiz de hissetmeye başlamıştı.

Galina, Maksim'in nişanlısının üniversiteye geldiğini görünce bir kez daha yıkılmıştı. Galina o kadından daha genç ve daha güzeldi. Sonra nişanlısı hakkında araştırma yapmaya başlamıştı. Kadının maddi durumunun da iyi olmadığını öğrenince bir kez daha yıkılmıştı. Çünkü kendisinin maddiyattan dolayı terk edildiğini düşünüyordu. Terk edilisine bir kez daha anlam veremez olmuştu.

> "Psikopatların vicdanı yoktur ve kendilerinden başka kimseye karşı empati, suçluluk ya da bağlılık duymazlar."
>
> Paul Babiak ve Robert Hare

Değersizlik ve yetersizlik hissi giderek artmaktaydı. Galina, kendisini hiçbir işe yaramayan bir yaratık olarak görmeye başlamıştı.

Olayların olumsuz bir şekilde gelişmesini gören annesi, durumun çok kötü olduğunu fark ederek Galina'yı psikiyatriste götürmeye karar verdi.

Doktor Galina'ya majör depresyon teşhisi koyarak tedavisine başladı.

Galina ilaçlarla yavaş yavaş toparlanmaya başlamıştı. Hayatı yaşamak, hayatın güzelliklerinden ve tüm nimetle-

rinden yararlanmayı karar vermişti. Bunun hayattan korkmamalı, cesur olmalıydı. İntihar etmekten vazgeçmişti.

"Cesaretin ölçüsü ölmek değil, yaşamaktır."

Vittorio Alfieri

Bu duygu durum bozukluğu yüzünden Galina, tercih yapmaksızın, kendisine en ufak ilgi gösteren sınıf arkadaşları, aynı binada oturan alkolik ve alfons (çalışmayıp ailesinin yardımı ile yaşayan) işsiz komşusu, hocaları ile birlikte oluyordu.

Galina mezun olduğunda, kendi sorunlarını göremeyen ve çözemeyen sorunlu bir insan haline dönüşmüştü. Bu durumdan nasıl kurtulacak? Ne yapacak? Neyi hedefleyecekti?

Türk inşaat firmalarının Rusya'da yaygınlaşması nedeniyle özel hastaneler Türkçe tercüman istihdam etmeye başlamışlardı. Pek çok özel hastanenin hasta hizmetleri bölümü tercüman ilanı veriyordu. Galina ilk iş başvurusunda kabul edilmişti. Morali yerine gelmiş, kendisini şanslı hissetmeye başlamıştı. Dr. Dimitri, Galina doktor ya da hemşire olmamasına rağmen mülakatına girmişti. Galina'nın işe alınmasına karar vermişti.

Türk işçi başları ve bazen de koordinatörler işçileri muayeneye getirdiklerinde, Galina tüm işlemleri tamamlayıp, doktora sevk edilmesini sağlıyor ve hastaların şikayetlerini dinleyip doktorlara tercüme ediyordu.

Galina dışardan bakıldığında sürekli mutlu, özgüveni yüksek bir kadına benzemeye çalışıyordu ve tüm maaşını cilt bakımı ve kıyafetlerine harcayıp, hayatın ne kadar boş ve bir o kadar da keyifli olduğundan sıkça bahsediyordu.

Galina sabaha karşı uyanıp Olga'yı arıyor ve kendisini söylediği adresten gelip almasını istiyordu. Olga, artık Galina'yı hafta içleri de dahil farklı farklı adreslerden toplamaktan bıkmıştı.

> *"Freud'a göre tüm içgüdüsel isteklerin engellenmeden doyurulması ruh sağlı ve mutluluk verecektir. Ne var ki klinik gerçekler, tüm yaşamlarını hiçbir sınır tanımadan cinsel doygunluk peşinde koşmakla geçiren erkek ya da kadınların mutluluğa ulaşamadıklarını ve çokluk nevrozlu çatışmalar ve hastalıklardan acı çektiklerini göstermektedir."*
>
> Erich Fromm

Olga, bu durumu Galina'nın annesi ile konuşmaya fakat öncesinde Galina'yı bulaşıcı hastalık testine götürmeye karar vermişti. Galina'nın kan tahlili temiz çıkmıştı.

Olga, Galina'yı o kadar çok seviyordu ki ondan vazgeçmek istemiyor onun kendine gelmesi için elinden geleni yapmaya çalışıyordu. Ona yardım etmezse çareyi ondan kurtulmakta bulursa sonsuza kadar vicdan azabı çekeceğini de biliyordu. Çıkış yolunu Galina'nın annesi Darya ile konuşmakta buldu. Bunu Galina'ya söylediğinde, Galina toparlanacağına söz vererek Olga'yı ikna etmişti.

> "Eğer bizler bir insana yaklaşımımızda toplumla ilişkisi söz konusu olduğunda onun kendine saygısını küçümseyerek, bir şeyleri başarma ümidini bir kenara bırakmasına sebep olursak, cesaretini kırarsak ve hiçbir işe yaramayacağı sonucuna varırsak, o zaman kendimizi haklı göremeyiz, çünkü o insanın acısının kaynağı biz oluruz!"
>
> Alfred Adler

Galina, hastanenin kurucusu Prof. Dr. Sergey Valantinov'un doğum günü partisi için Olga'nın kendisini alması beklerken, aynaya bakarak iç geçirdi ve "Çocuğum olsaydı böyle olmazdı." diye mırıldandı.

"Bunun için evlenmeye gerek yok. Zaten evlenmek eskide kaldı" diye düşündü. Ayrıca, devlet alkol nedeniyle düşen nüfusu artırmak için çocuk doğumunu teşvik ediyor, doğum için nüfus kaydındaki evli ibaresine bakmıyordu. Hatta bazı bölgelerde çocuk yapana babası olsun olmasın yardımlar bile yapıyordu. Annesinin de böyle bir duruma kızacağını sanmıyordu. Annesi evlenmişti de ne olmuştu?

Galina, o gece keskin bakışlarla kendisine çocuk adayı bir damızlık bakmaya başlamıştı ki kendine geldiğinde, Başhekim Yardımcısı Dr. Dimitri'nin üstünü giyindiğini görmüştü. Sabah tekrar yanına gelen Dr. Dimitri ile otelin restoranına kahvaltıya inerken Dr. Dimitri'nin evli olduğu aklına geldi. Kendi kendine "O tercihini beni işe alarak yapmıştı zaten." diye mırıldandı.

Dr. Dimitri ilişkileri için ev tutmuştu. Galina artık orada yaşıyordu. Galina, Dr. Dimitri'ye olan sadakatinden dolayı değil, işini kaybetmemek ve tekrar alkolik babasıyla aynı çatı altında yaşamamak için başkasıyla birlikte olmaya cesaret edememişti.

Dr. Dimitri'nin kendisine karşı olan ilgisi bitmek bilmiyordu. Galina değersizlik ve yetersizlik hissinden dolayı bunun sebeplerini farklı yönlere çekiyordu. Kendi değerinin farkında değildi. Dr. Dimitri'nin ilgisinin kendisine Galina'nın para harcatmadığından, dışarıya çıkmadıklarından kısaca masrafsız bir kadın olduğundan kaynakladığını, evi de kendisine değer verdiğinden değil, otelde kalmanın maliyetinin yüksekliğinden kaynaklandığını düşünüyordu.

Galina, teyzesinin ölümü nedeniyle, memleketleri Nijniy Novgorod'a gittiklerinde, Dr. Dimitri'ye bu şehri çok beğendiğini ve bir hafta burada kalmak istediğini söyledi.

Galina, bir haftalık tatilinde, cenazeye rağmen, kuzeni Svetlana'yı ikna ederek bara götürmeyi başarmıştı. O gece Dr. Dimitri, Galina'ya ulaşamamıştı.

> "İnsanların birbirlerini tanımaları için en iyi zaman ayrılmalarına yakın zamandır."
>
> Dostoyevski

Galina alkolün etkisiyle sabah yine başka bir yatakta uyanmıştı.

Dr. Dimitri, Galina'nın tüm eşyalarını karton kutularla Olga'ya teslim edip, Galina'nın dönmesini beklemeden işten çıkışını yaptırmıştı.

Dr. Dimitri, Galina'nın başına bir şey gelmiş olma ihtimalini hiç düşünmemişti bile. Aylardır aynı tenin, aynı ses tonunun onu sıktığının farkındaydı. Son birkaç haftadır, içinde Galina'ya karşı büyük bir olumsuzluk vardı. Önsezileri onu bugüne kadar hiç yanıltmamıştı.

Galina hayatından tam anlamıyla çıkarılmayı hak etmişti. Çünkü Dr. Dimitri hem kendi gururu hem de Galina'nın hastanedeki işine sürekli geç gelmesi ve başına buyruk hareket etmesi nedeniyle artık katlanamıyordu. Galina'ya hiç sormadan onu işten ve yaşamından çıkarma kararını bir çırpıda almıştı.

Dr. Dimitri, Galina'yı özellikle de alkol ve histerik hareketleri konusunda tedavi ettirmeyi hiç aklına getirmemiş, ona böyle bir yardımda bulunmak istememişti.

*

Galina, Dr. Dimitri'nin ilişkilerini bitirme kararı sonrasında vicdan muhasebesi yapmaya karar verdi ama düşünmeye başladığı ilk anda erkekleri kullanarak keyif yapmanın kendisine verdiği hazzı hatırlayarak içinde vicdani muhasebe yapmayı bıraktı. Sonra yaptığı yanlışları hatırlayarak tekrardan kendi içindeki sese geri döndü.

Kendi kendisini kullandırdığını, sabah uyanınca her defasında aynı kullanılma duygusunu yaşadığını, aslında her cinsel ilişkisine kendisine flört aşamasında söylenen iltifatlar hiç bitmeyecekmiş gibi başladığını, sanki sonsuza kadar ilginin ve erkeğin sahip olunma sürecindeki davranışları ve sahip olma yolundaki isterik ve kararlı hareketlerinin devam edeceği inancıyla ilişkilerine başlamakta olduğunu fark etti.

> "Ruhunun derinliklerine in ve ilk önce kendini tanımayı öğren. Bunu yaptıktan sonra, bu hastalığa neden yakalandığını anlayacak ve belki de bir daha hastalanmayacaksın."
>
> Sigmund Freud

Buna rağmen yine de aynı şeyi defalarca yaparak kendini kandırdığını düşmeye devam etti. Sahip olma sürecinin uzayıp gideceği ve iltifatların hiç bitmeyeceği konusundaki düşük bir ihtimal bile kendisini kandırmaya kendi kendini aldatmaya yetiyordu. Partnerlerinin aldatmacalarını her seferinde bilmesine rağmen yine de aldatılmaya kendisi kendi eliyle bir hak olarak partnerlerine veriyordu. Buna razı olmasaydı, müsaade etmeseydi kimse onu kandıramaz ve aldatamazdı.

> "En kolay şey insanın kendini aldatmasıdır; çünkü bir insan genellikle arzu ettiği şeyin gerçek olduğuna inanır.
>
> Demosthenes

Bu gerçeklerle yüzleşirken, birden aklına Dr. Dimitri'nin karısı Yekaterina geldi. Karısı, Dr. Dimitri'yi fakir bir aileden geldiği için sürekli aşağılamakta, arkadaşları arasında bozmakta, onu hizmetçisi gibi kullanmaktaydı. Karısı ne kadar güzel olursa olsun, hastaneye onun parasıyla ortak olmuşsa olsun, bu davranışları nedeniyle Dr. Dimitri'nin kendisini aldatmasına davetiye çıkarıyordu. Dimitri'nin başka çaresi kalmıyordu. Galina'nın, Dr. Dimitri'nin eşi konusundaki vicdanı bu nedenle çok rahattı.

Bu bağlamda, Galina, Dr. Dimitri ile birlikte olmasını hak görüyordu. İkili bir ilişkide kendisinin taraf olmadığı ve ilişkinin taraflarının birbirine yaptıkları kötülüklerin de sadece tarafları ilgilendirdiğini hiç düşünmemişti bile. Galina her ne kadar ev ve iş için Dr. Dimitri ile birlikte olduğunu düşünse de asıl sebep onun karısına karşı savaş açarak, kendi kadınlığına ve kişiliğine olan güvensizliğini ortadan kaldırmayı amaçlamıştı. Bu durum aslında Galina'nın küçükken babasını, annesinin elinden almak isteğinin bilinçaltı yansımasıydı. Galina için bu ilişkide önemli olan, ilişki kurduğu Dr. Dimitri değil aslında karısı Yekaterina idi.

Dr. Dimitri, Galina ile olan ilişkisi uzadıkça ona daha çok yakınlaşmıştı. Diğer yandan, Galina'ya yakınlaşmak zevkten öte yük olmaya başlamıştı. Dr. Dimitri karısının egemen tavrından kaçacak yumuşak bir liman aramıştı. Bu liman Galina olmuştu. Dr. Dimitri her ne kadar Galina ile sıklaşan bir ilişki kursa ve Galina'nın yaptığı şeyin erkekliğini incittiğini düşünse de Galina'yı terk etmesinin asıl sebebi, baskın bir karaktere sahip olan Yekaterina'nın desteğini kaybetmekten korkmasıydı. Bir tarafta egemen ve aşağılayıcı Yekaterina, bir tarafta yumuşak huylu, seksi Galina. Dr. Dimitri'nin davranışı, evde sert annesinden sıkılan çocuğun dışarıya oyun oynamaya kaçıp geri dönmesi gibiydi.

"Kişi mutlu olmayı seçtiği sürece mutludur."

Aleksandr Soljenitsin

*

Galina işten çıkartıldıktan sonra Olga'nın evinde yaşamaya başlamıştı.

Galina artık yeni bir iş bulmak istiyordu. Ayrıca rahat bir yaşantı sürmek için zengin bir eş arayışındaydı. Fakat Rusya'da evlenmek için zengin erkek bulmak hiç de kolay değildi. Hem zengin erkek az hem de avcı kadınlar çoktu.

Sovyetler Birliği parçalandıktan sonra pek çok insan işini kaybetmişti. Bu nedenle Rusya'nın zenginlerini genellikle karanlık işlerle uğraşanlar oluşturuyordu. Orta sınıf yok olmuştu. Geriye de sadece yoksullar kalıyordu.

Galina zengin bir eş bulmayı ikinci plana atarak acil bir işe girmeye karar verdi. Olga'ya günlük ihtiyaçları dahil olmak üzere daha fazla yük olamazdı.

Olga ile Galina bir akşam Olga'nın üvey babasına Galina'ya iş bulması için ziyarete gitmişlerdi. Olga'nın üvey babası Vladimir, uzun yıllar diplomat olarak pek çok önemli başkentte görev yapmıştı. Şimdi ise savunma sanayinde faaliyet gösteren bir şirkette yönetim kurulu üyesi olarak çalışıyordu.

Vladimir, Galina ile görüştükten sonra Galina'nın numarasını almış ve kendisini kısa süre içinde arayacağını söylemişti. Vladimir birkaç gün sonra Galina'yı arayarak şirketlerine görüşmeye davet etmişti.

Galina uzun süre parasızlık çekmesinden ötürü duyduğu haberle sevinçten yerinde duramamış tam zamanında Vladimir'in yanına gitmişti.

Vladimir, Rusların tüm özelliklerini taşıyan bir adamdı. Lafı uzatmadan sonuca geldi. Galina'ya SVR'nin Türkçe bilen personel aradığını, isterse kendisine referans olabileceğini söyledi.

Galina hiç aklına gelmeyen bu iş konusunu, hayattan beklentisi kalmamışçasına hiç düşünmeden kabul edeceğini ve çok sevineceğini söyleyerek, yanında getirdiği özgeçmişini Vladimir'e verdi.

Galina özgeçmişi verdikten sonra, Vladimir'den hemen dönüş olmayacağını düşünerek, gazetedeki iş ilanlarına bakmaya devam etti.

Galina gerçekten şanslıydı. Yine ilk iş başvurusunda Türkiye ile çalışan taşımacılık şirketinde tercüman olarak işe başlamıştı.

Galina tamamen aklından çıkan iş için Vladimir'den telefon aldı. Maaşını düzgün alamadığı ve kurumsal bir firma olmadığı için bu işinden memnun değildi. Vladimir'in aramasından çok mutlu oldu.

Vladimir, Galina ile görüşüp, kendisinin yakında görüşmeye çağrılacağı, görüşmenin olumlu geçmesi halinde resmi prosedürün başlayacağını söyledi.

Galina SVR'deki görüşmesinde kendisinin sahada çalışacak bir personel olarak istihdam edileceğini anlamıştı.

Birkaç hafta sonra Galina işe alındığını öğrenir öğrenmez, Vladimir'i arayıp desteği için teşekkür etmek amacıyla yemeğe davet etti. Yeterince parası olmadığından Olga ve annesini kendi evinde ağırlayacaktı. Günün Rusya'sında devlette herhangi bir işe rüşvetsiz girmenin imkânsız olduğunu bilmesine rağmen çok şaşırmıştı. Galina'nın Vladi-

mir'e verecek parası da zaten yoktu. Galina yemekte yine de Vladimir'e belki farklı bir şekilde teşekkür edebileceğini düşünerek, iki şişeden fazla şarap içmiş fakat Vladimir ile birlikte olamamıştı. Bunun sebebi Olga değildi, Vladimir'i istememişti sadece o kadar.

"Sahip olduğunuz tek şey 'Çekiç'se' her şeyi 'çivi' olarak görürsünüz."

Abraham Maslow

*

Galina, Olga'ya teşekkür etmek için annesiyle birlikte yemeğe davet etmişti. Olga yemek masasına göz attığında masanın donatılmış olduğunu gördü. Masada et, füme ve havyarlı kanepe bile vardı. Olga, Galina ve Darya'ya, "Keşke bu kadar zahmet etmeseydiniz." diyerek masaya oturdu. Darya, Galina'nın çocukluk anılarını anlatarak, çoktan sohbete başlamıştı.

Darya ayağa kalkarak önemli bir konuda konuşma yapmak ve dilekte bulunmak istediğini söyleyerek sözlerine başladı: "Bir gece Noel baba genç bir adamın kapısını çalmış. Genç adam kapıyı açtığında, ona bu gece sana üç fırsat sunacağım, üç fırsattan sadece birini seçebilirsin demiş. Genç adam heyecanla tamam dinliyorum diyerek yanıt vermiş. Noel baba; birinci fırsat beş milyon Ruble. İkinci fırsat, mutluluk ve üçüncü fırsat, İyi bir dost demiş. Genç adam çok kısa düşündükten sonra üçüncüyü seçiyorum, çünkü iyi bir dost, mutluluk ve parayı beraberinde getirir demiş."

Galina "Dostluğa..." dedikten sonra Olga ve Darya kadehlerini tokuşturup şaraplarını yudumladılar.

Darya uyumak için masadan kalktığında, Galina'nın babası Boris de her zaman ki gibi alkollü şekilde sallanarak gelip doğrudan yatak odasına geçmişti.

Olga, Galina'nın gözlerinin içine bakıp elini tutarak;

"Galiniçka senden bir şey istiyorum ama bana hemen hayır deme."

"Tabi ki iste, niye hayır diyeyim."

"Kötü günleri tamamen geride bırakman için seni cuma günü çok iyi bir psikolog olan Bayan Yulya'ya götürmek istiyorum. Birlikte gider biraz konuşur, önerilerini alırız."

"Bunu mu isteyecektin? Tabii ki gideriz."

*

Psikoloğa gittiklerinde, sekreter, "Galina İvanova değil mi?" diye sordu. Galina "Evet." cevabını verdi. Olga "Ben yakın arkadaşıyım. Görüşmek istediğimi ben de bildirmiştim." dedi. Sekreter de "Sizi çağıracaktır." diyerek işine döndü.

Galina Yulya'nın odasına girdi. Yulya "Merhaba buyurun, oturun lütfen." dedi. Galina biraz utangaç tavırlarla, göz ucuyla etrafına bakınarak oturdu. Yulya "Kahve içer misiniz?" diye sordu. Galina "Filtre kahve varsa alabilirim." dedi.

Galina kendini anlatmaya başladığında birkaç dakika sonra Yulya, Galina'nın sözünü keserek "Olayları ve hislerimizi tüm gerçekliği ile anlatırsak çözüm bulmamız da kolaylaşır." dedi ve tekrar dikkatle dinleyerek not almaya devam etti.

> "Doğruyu konuşmak için iki kişi ister: Doğru söyleyen ve doğru dinleyen."
>
> Henry David Thoreau

Yulya, Galina'yı sanki bir denekmiş gibi gözlem altında tutarcasına inceliyordu. Galina'yı dinlerken soru sormak dışında konuşmasını tekrar hiç kesmedi. Yulya çekmecesinde hep hazır tuttuğu peçeteden Galina'ya da vermişti.

Galina sözlerini bitirdiğinde, Yulya önündeki bardaktan bir yudum su aldıktan sonra not tuttuğu kâğıdın arka yüzünü çevirerek baştan değerlendirmeye başladı. Galina o kadar çok şey anlatmıştı ki Yulya iki sayfa not tutmuştu.

Yulya, "Hayatınız siyah ve beyazdan ibaret hale gelmiş. Gri leriniz yok olmuş. Buna iki kutuplu düşünme tarzı denilmektedir." diyerek açıklamalarına başladı.

Galina; "Ya hep ya hiç gibi, değil mi ?" diye sordu.

Yulya açıklamasına; "Evet, ya az ya çok ama hiç ortası olmayan, değerli-değersiz, başarılı-başarısız gibi hallere bürünmüş bir durumdasınız. Bu ikilem üzerine yaşayarak kendinizi hep olumsuz kutupta değerlendirir olmuşsunuz. Öncelikle hayata iki kutuplu bakmamayı öğrenmeniz gerekiyor. Bu çok temel bir düşünce bozukluğu türüdür. Kendinizi asla yargılamayın ve suçlamayın. Kendinizi suçlayarak çevrenizde olup biten bütün olumsuzlukların kendinizden kaynaklandığını düşünmeye de başlamışsınız. Şimdi söyleyeceğim cümleyi ikinci defa söylemeyeceğim, bu yüzden çok iyi anlamanızı istiyorum." diyerek devam etti.

Galina Yulya'nın gözlerine bakarak evet dercesine kafasını salladı.

Yulya, "Hemen söylüyorum... Suçluluk duygusu geçmişi düzeltmez. Bu nedenle yararsız bir duygudur. Zaman makinesinin keşfi ile ancak yararlı bir duyguya dönüşebilir. O zaman geçmişe gider ve hatanızı düzeltirsiniz.

Suçluluk duygunuz, kendinize hoşgörülü olmanızı da ortadan kaldırmaktadır. Öncelikle kendinize karşı hoşgörülü olmayı öğrenmeniz gerekiyor. Suçluluk duygusu yaşadığınız anı huzursuz ve berbat etmekle birlikte, geleceğe karşı da endişe duymanıza neden olur. Suçluluk bilinç altında kendinizi kınamanız, kendinizden nefret etmeniz gibi duyguların varlığına ve tekrarlandıkça da bu duyguların pekişmesine, gelişmesine neden olur.

Olumsuzlukları düşünürken sahip olduğunuz değerleri görmezden geliyorsunuz. Deneyimleriniz salt olumsuzluklar üzerinde değildir, olumlu kısımları da mutlaka vardır. Bunların üzerinde düşünmeniz gerekir." dedi ve ekledi;

"Ayrıca notlarımda, kendinizi dünyanın merkezine oturttuğunuzu da yazmışım."

"Pek öyle sayılmaz aslında." Diye karşı çıkmaya çalıştı Galina.

"Öyle, çünkü her şeyi o kadar kişiselleştirmişsiniz ki her şeyi kendinizle kıyaslıyorsunuz, her şeyi kendinizle özdeşleştirip, kendiniz ile ilişkilendiriyorsunuz. Örneğin anlattığınız olayda iş yerinizde kaybolan eşya konusunda bile kendi kendinize acaba benden mi şüphelenecekler? diye düşünmeniz, sizin hayal gücünüzdeyken birden evrene yansıyıp gerçekleşebilir. Bu ve benzeri olumsuz düşünceler peşi sıra başka bozuk etkileşimleri tetikler. Bu nedenle kendiniz ve olaylar hakkında olumsuz düşünmemeniz gerekmektedir. Olumsuz düşünceler size, hareketlerinize ve nihayetinde hayatınıza yansır ve gerçek olur."

"Evet, zaman zaman böyle oluyor." Az önceki karşı çıkmanın aksine kabullenmiş bir ton eklendi sesine.

"Yaşamınızda herkesin kendiniz gibi düşündüğünü ve karar verme süreçlerine sahip olduğunu düşünüyorsunuz. Aslında sizin de bildiğiniz üzere tüm insanlar birbirinden oldukça farklı yaratılmıştır. Bunun en güzel somut örneklerinden biri parmak izidir. Düşüncelerde birbirlerinden çok farklıdırlar. Siz varsayımlarınızla karşınızdaki kişinin zihnini okuyarak, galiba karşımdaki kişi memnun değil gibi olumsuzluklara dalarak ilişkilerinizde trajik sonuçlar doğmaya başlamış."

"Evet haklısınız."

"Sizin yanlış hesap yapmanızın nedeni şudur: İnsanlarla diyalog kurarak belli bir konu üzerinde tartışma şansınızı, sürekli bir monologa dönüştürerek ortadan kaldırmış ve tüm iletişiminizi koparmışsınız. İçinize kapanmanız kuvvetle muhtemeldir."

Yulya, kaşlarını kaldırarak dikkatle Galina'ya baktı.

"Zaman zaman içe kapanık olduğum ya da böyle düşündüğüm oluyor."

"Tek taraflı düşünceler daha fazla içe kapanmanıza neden olur. İnsanlarla konuşun. Sorun varsa bu sorunun ne olduğunu öğrenin. Bunun için diyalog kurmanız ön koşuldur. Hatalarınızın gerçekten hata olup olmadığını bilemezsiniz. Bir hatanın gerçekten hata olabilmesi için onun ölümcül olması ya da telafi edilemez olması gerekir. Aksi halde bu hata değil tercihtir. Sizin tercihinizdir. Siz onu seçip onu denemişsinizdir. Bundan sonra aynı seçimi ya da benzer bir seçimi yapmama konusunda ders almışsınızdır.

"Olumsuz düşüncelerinize daldığınızda, kendinizi suçladığınızda birinci formül;

Çevremdekiler hakkımda kötü bile düşünse, düşünceleri kendilerini bağlar, ben düşündükleri kişi değilim. Benim iyi kalpli, güzel ve yardımsever olmam gibi iyi yanlarım var, olumlu ve olumsuz yönlerini karşılaştırdığımda, hep olumlu yönlerin ağır basıyor, çaresiz değilim ama zaman zaman zor durumda olduğum doğru, bunu da aşacağım.

Sanki benim hakkımda 100 kişiye soru sorulmuş da 99'u benimle ilgili olumsuz yanıt vermiş gibi ortada kesin bir kanıt var. Hayır ben o olumsuz kişi değilim, kimse beni böyle yargılayamaz. Ben bile kendimi yargılayamam. Burası mahkeme değil ama olumsuz düşüncelerim, bir mahkemeden duruşma tarihi gelmiş gibi beni o mahkeme salonuna çekmek istiyor. Ben de hâkim değilim, sen de o da. Hâkim olsalar bile hakimlerde yanlış karar verebiliyor ve 30 yıl hapis yatan insanlar 30 yıldan sonra boşu boşuna hapis yattıkları ortaya çıkarak beraat edebiliyor.

Benim yaşadıklarımın aynısını yaşayan biri ancak beni yargılayabilir. Ben bile kendimi yargılayamam çünkü kendime karşı tarafsız olamam, kendimi aşırı eleştirir ve suçlarım." Cümlelerini aklınıza getirin.

İçinizdeki eleştirmene güçlü bir şekilde "Burası mahkeme değil, kimse umurumda da değil, düşündüğüm gibi olsa ne olacak, ölecek miyim? Mahkemeden çık, mahkemede yaşamayı bırak, hayatın keyfini çıkar." deyin ve fırsatınız varsa sevdiğiniz bir müzik dinlemeye ya da kafanızı dağıtacak bir işle uğraşmaya başlayın.

Bu formülü birkaç hafta deneyin. Rahatlık sağlayabiliyorsanız, gelişim var demektir."

"Peki bunlar yetmiyorsa ne yapmalıyım?" Düzelememe korkusuyla sordu Galina.

"O zaman ikinci formüle geçmelisiniz. Korkularınızın üstüne gitmelisiniz. Örneğin en yıkıcı duygunuz değersizlik. Kimliğinizin üzerine silinebilecek bir kalemle değersiz yazın. Birkaç hafta sürekli kimliğinizi elinize alın ve bakın. Gerçekten değersiz olduğunuzu hissetseniz bile bunun bir son olmadığını anlayacaksınız. Olumsuz düşünceler örümcek ağı gibidir. Kendinizle yüzleşir ve kendi gerçeklerinizi kabullenirseniz, güçlü böcekler gibi ağı deler geçersiniz. Böylece olumsuz düşünceleriniz sizde kök salmaktan vazgeçerler.

> "Endişelerinizden kurtulmak istiyorsanız, yaşamaktan en çok korktuğunuz şeyin bir gün başınıza geleceğini kabul edin."
>
> Sokrates

Akılcı, kararlı ve güçlü bir şekilde bunları uygulamaz ve pes ederseniz çaresizlik, umutsuzluk sonucu depresyondan hiç çıkamazsınız. Zincirleme etkileşimlerle bunalımdayken yapacağınız yeni bir davranış, yeni bir bunalımı getirir. Sürekli buraya gelir, aynı tavsiyeleri farklı cümlelerle dinleyip durursun.

Ayrıca evli adamla birlikte olmak, hayatında zamanla rastlantı olmaktan çıkan bir durum halini alacaktır. Bu nedenle bu hatayı yaparak kendinizi 'İkinci kadın.' yapmayın, bunu kendinize yapma hakkınız yok. Gerçekten yok. Neden mi? Çünkü bunun senin üzerinde yaratacağı baskıyı sürdürme şansın görünmüyor. Evli adamla birlikte olmama konusunda karar al ve bu kararı aralıksız uygula.

Evli adam ya da gecelik ilişkiler şüphesiz ki, hızlı partner değiştirerek birine bağlanmanızı zorlaştırdığı gibi ayrılığı kolay hale getirip, ilişkilerinizin derinliğini kaybetme-

sine ve seksten öteye geçememesine neden olacaktır. Zaten oluyordu değil mi?"

Galina "Maalesef. Peki ilişkilerim bir süre seksten öteye geçmezse ne olur?" diye sordu.

"İşte bu! Sürekli seks dürtüsünün varlığı, bağımlılığın göstergesi ve ilişkilerinizde istediğiniz duygusallığı yaşayamamanızın ve az öncede belirttiğim üzere yüzeyselliğin işaretidir. Bağımlılığın sonucu ihtiyaç hissedilen cinsel isteğin kimden, ne şartlarda, ne şekilde olduğuna bakılmaksızın sağlanmasıdır. Duygusal olarak doyum sağlayamamanız, sizi anlamsızlaştırır ve ilişkilerinizi yüzeyselleştirir. Ayrıca iç huzurunuzu bozar ve kendinizi değersiz hissetmenize sebep olur."

Galina sorularına devam eder: "Söz konusu bağımlılık ne tür bir bağımlılıktır? Uyuşturucu gibi mi?"

Yulya cevabıyla birlikte konuşmalarını sonlandırır: "Evet. Uyuşturucu bağımlıları da uyuşturucuyu bedeli ve sonucu ne olursa olsun bulmak isterler ve bulurlar. Sonrasını düşünmezler. Söz konusu bağımlılığın sizdeki yansıması şöyledir: Bir dolandırıcının sürekli olarak kimden nasıl para çarpacağını düşündüğü gibi siz de kimle, nerede, nasıl seks yapacağınızı düşünür, enerjinizi ve gücünüzü kendi işinize ya da başka bir aktiviteye ayırmak yerine bu işe ayırırsınız."

Galina seanstan çıktığında, bekleme odasındaki Olga Galina'ya tebessüm ederek Yulya'nın odasına doğru yürüdü. Olga, Galina'ya "Nasıl geçti?" diye sordu. Galina "Yararlı." cevabını verdi.

Olga hızlı adımlarla Yulya'nın yanına gitti. Sabırsızlıkla Yulya'nın arkadaşıyla ilgili değerlendirmesini bekliyordu.

Yulya, "Benim kendisine önerdiğim yöntemlerle kendisini toparlayamaktır. Çünkü kendisini güvensiz hissetmesi, anlık haz için yanlış kararlar veren bir insan haline getirmiştir. Fakat Onların yapı itibari ile 'flörtlük' bir kadın Yalnızlık korkusu var. Olumsuz düşüncelerinin yoğunluğunun fazla oluşu, aşırı dengelenme yani iç tepkilere dönüşmüş durumda. İç tepkiler sonucu hayatında sürekli birden fazla kişi olmasını istiyor. Birinin kendisini terk etmesi halinde diğeriyle birlikte olmak istiyor. Çünkü yalnız kalmaktan korkuyor. Yaşadığı kötü şeyler aklına geldiğinde, başka konulara yoğunlaşmak yerine defalarca olanları düşünüyor ve alkol alarak rahatlamayı tercih ediyor. Onun flörtlük yapısına müdahale etmemiz sonuç vermez. Erkeklerle flört etmeyi seviyor. Flörtlük yapısı, kendisini maddi ve manevi olarak tam güvende hissettiren bir erkeğin karşısına çıkması halinde ancak son bulabilir.

Gecelik ilişkilerinin ardından da ciddiye dönüşebilecek ilişkilerin olabileceğini düşündüğü için tanıştığı erkekle hemen birlikte olabiliyor. Çünkü birkaç ilişkisi bu şekilde başlamış ve kendi ilişki sürelerine bakılırsa uzun da sürmüş.

Hızlı cinselliğin sebepleri olarak kendisine ilgi gösteren erkeğe, kendisini değersiz hissettiğinden, hemen aldanması, kendisiyle ilgilenilmesinin hoşuna gitmesi, kendisine bedenen sahip olunması isteği, kendisine bedenen sahip olunmasını hatalı bir şekilde erkeğin kendisini ruhen de sahiplenmesi olarak algılamasıdır.

Değersizlik hissi, kişinin karşısındaki kişiye her şeyini sınırsız biçimde vermesine sebep olur. O da bu şekilde değer göreceğini sanır."

Yulya tam kollarını sandalye kolçağına koyacak gibi yapmış ve kalkacak gibi olmuştu ki; "Ayrıca değersizlik

duygusunun yanında özgüven sorunu da var. Güvensizliğini perdelemeye çalışmak için erkekleri baştan çıkartarak kendini kendisine ve çevresine kanıtlamaya ve insanlara meydan okumaya çalışıyor. Bunun temelinde ulaşamadığı babasının sevgisini aramak yatıyor. Aynı zamanda, annesinin evliliğinde yaşadığı ve sürekli aktardığı bunaltıcı durumlar da söz konusudur. Ayrıca biraz ilginç gelebilir ama kendisine küçükken ailesinin ve çevresindeki insanların dikkatini çekmeye çalışıp çalışmadığı ve ön plana çıkmaya çalışıp çalışmadığını sorduğumda bana 'evet' yanıtını verdi.

Sorunlarımızın birçoğu kalıtsal olup, belirtileri çocukluk döneminde ortaya çıkar. Zamanla kendisini toparlayıp kendine gelecektir. Kendisine destek olmayı sürdürmeye devam edin. Onu yalnız bırakmayın. Küçük ama anlamlı hediyeler alın. Kahve içmeye, yemeğe davet edin. Bir insanın en iyi psikoloğu en yakın arkadaşıdır, bunu unutmayın. Benim psikolog olarak kendisine bir çırpıda her şeyi söylemem onda reaksiyon yaratabileceğinden açıkladığım konuları kendisine siz aktarmalısınız. Bu sayede kendisinin bilinçaltındaki fikirleri anlamaya çalışmasına yardımcı olursunuz." dedi.

Olga Yulya'nın odasından çıktı. Galina'ya doğru sevgi dolu bakarak tebessüm etti. Yulya, "Evet genç bayanlar önemli olan konuştuklarımızı ve çözüm yollarını bilmek değil, bunları uygulayarak hayatlarımıza yön vermektir." önerisinde bulundu.

Merdivenlerden inerken Galina "Çok teşekkür ederim Ol (Olga'nın kısaltması) Bayan Yulya'nın tavsiyelerini uygulamaya başlayacağım hem de hemen bugün." dedi.

Olga Galina'ya bakarak "Mutlu olmanı o kadar çok istiyorum ki..." dedi.

"Başkalarının mutlu olmalarını istemek bir erdemdir."

Erich Fromm

•

Galina, eğitimlerden ve yoğun bilgi depolanmasından çok yorulmuştu. Saha eğitimlerini teorik derslere göre daha çok sevmişti.

SVR'nin tarihi, istihbarat ve istihbaratın önemi, istihbarat toplama yöntemleri, karşı istihbarat, analiz ve değerlendirme, hedef ülkelerin servisleri, tarihteki taraf değiştirme örnekleri, takip, takipten kurtulma, silah kullanımı, dinleme ve izleme aletleri kullanma, bunların varlığının tespiti, sızma, angaje etme, sahte karakter bibliyografyası (maske hayat hikayesi), hızlı kılık değiştirme, baskı altında araba kullanma ve yalan makinasını atlatma, sorgu teknikleri ve sorguda yanıt verme yöntemleri gibi dersler en çok ilgisini çekmişti.

Galina ikinci görev yeri olarak Türkiye'ye atanacağından emindi. Düşündüğü gibi de olmuştu. Bu durumdan oldukça mutluydu. Türkçe öğrenirken Türkiye ve Türkler hakkında çok fazla bilgi edinmişti. Bu bilgilerini pek çok Türk'ün yaşadığı ilk görev yeri Kırım'da da pekiştirmişti. Türkiye'de çok iyi işler başaracağından şüphesi yoktu.

Galina'nın mutluluğu gelen görevlendirme yazısıyla hayal kırıklığına dönüştü. Galina beklediği ve umduğunun aksine elçilik bünyesine diplomat olarak atanmamıştı. Görevlendirme yazısında, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) Türkiye Merkez Ofisi'ne (Ankara) Proje Asistanı olarak atandığı belirtiliyordu.

Galina'nın tek endişesi diplomatik dokunulmazlığının olmamasıydı. Bu şekilde görevlendirmeye istihbarat di-

linde yasa dışı, diplomat olarak görevlendirilmeye yasal deniliyordu. Ayrıca, Türkiye'de casusluğun cezası da çok ağırdı.

Bir an için "Servise hiç girmemeliydim" diye düşündü.

"Ne aradığını bilmeyen, bulduğunu anlayamaz."

Claude Bernard

Ama artık çok geçti. Olan olmuştu ve hemen yeni koşullara ayak uydurması gerekiyordu.

Galina'nın işe kabulü için SVR profesyonel bir başvuru mektubu hazırlamış ve Galina'nın şahsi maili ile aynı zamanda posta yoluyla da başvurmuşlardı. Galina kendini toparlamaya başladığında BMMYK'ye yapılan başvurunun kabulünde Kırım'daki insani yardım kuruluşlarındaki maske faaliyetlerinin öneminin azımsanamayacağını aklına getirdi. Sonra da "Belki de orada da SVR mensubu birileri vardır." dedi içinden.

Galina, yetkililerden, iç yazışma ile nasıl kabul ettirildiğini, kendisiyle ilgili yapılan yazışmaların içeriğini, tarihlerini ve benzer ayrıntıları talep etti.

Yine de sevinmeye çalışıyordu. En azından elçilik hiyerarşisi, elçiliğin bir parçası olan istihbarat üssü (Rezidentura) ve bu servisin başı pozisyonundaki rezident, bu yapının katı kurallarından uzak biçimde çalışacaktı. İçinden, "Belli ki elçilikle ilişkilendirilmeyecek ajanlar yerleştirmeye çalışıyorlar." dedi. Ama yine de "Demiryolları ve karayollarının sabotajlarından sorumlu rezident yardımcısına bağlı olarak çalışsam fena olmazdı." diye mırıldandı.

Artık tüm hazırlıkları bitmiş, gerekli talimat ve brifingleri almıştı.

Hedefi BM'deki üst düzey yöneticilerin ve diplomatların, katılacağı etkinliklerde tanışacağı diğer ülkelerin üst düzey diplomatları ve yüksek lisansa başvuracağı Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'ndeki Türk Hükümetine danışmanlık yapan öğretim üyeleriydi. Görevi bu kişilerle yakınlık kurup, zaaflarını öğrenip, angaje etmek, bu sayede Rusya için çalışmalarını sağlamak ve bu şekilde istihbarat ağı kurmaktı.

Galina'ya verilen iş yükü de oldukça fazlaydı. Normal işleyişte yasadışı çalışan bir ajanın sadece mimleme yapması ve vereceği bilgiler doğrultusunda yasal ajanların angajeye başlamaları gerekirken, tüm iş ve tabi bütün risk Galina üzerindeydi. Ana merkez operasyon güvenliğini bazen hiçe sayıyor, imkansızı istiyor ve hatta bazen Galina gibi küçük balıkları bilerek mi ortaya çıkarıyordu? Yoksa merkezde operasyon güvenliğini bilerek hiçe sayıp, başarısızlığa iten ajanları zor işlere sokup onların hata yapmalarını sağlayan biri mi, bir hain mi, bir köstebek mi vardı?

Galina'nın diğer hedefi ise merkezin kabul etmesi halinde kendisini angaje etmeye çalışan hasım servis görevlileriyle irtibat kurup onları manipüle edecek bilgiler vermekti. Amaç onları yanlış yönlendirmek ya da içlerinde pek çok kendi casuslarının olduğu konusunda bilgi vererek, karşıt servislerin paranoyak mantığına paranoyaklık eklemek ve çalışamaz hale getirmekti.

Bunların dışında, merkezden bildirilen kişilerin izlenmesi, merkezin şantaj ve tuzağa düşürme için yaptığı çalışmalara ve ikna operasyonlarına gerektiğinde destek verilmesi de görevleri arasındaydı.

Galina esasında iyi Türkçe bildiği, eğitimlerdeki ve sahadaki başarısı nedeniyle Türkiye'ye görevlendirildiğini hep düşünmüştü.

Aslında asıl sebep bu değildi. Türkiye gibi gizli servislerin yoğun faaliyet gösterdiği kritik bir ülkeye gönderilmesinin en belirleyici kriteri Rusya'ya olan inancı, Rusya'nın imparatorluk ve süper güç olduğu bilincine sahip oluşu ve vatan aşkıydı. Mülakatlarda bu çerçevede cevaplar vermesi ve "Ülkemin on bir saat dilimine sahip olan en büyük yüz ölçümüne sahip olduğu için ülkemle hep gurur duyuyorum." Cümlesini ve "Rusya benim ruhum." ifadesini mutlaka kullanması gerektiğini söylemişti Vladimir.

Galina'nın zor bir göreve atanmasının diğer bir sebebi ise cüretkâr girişimleri sevmesiydi.

Ülkesine bağlı olmayan bir ajanın, yurt dışında görevlendirilmesiyle, karşı tarafa geçmesi için servislerin karşı servislere davetiye çıkarması anlamına geliyordu.

*

Ankara

Galina üç gün içerisinde, içine sinen güzel bir ev bulmuştu. Evin temizlenmesi için servis kurallarına göre dışarıdan temizlikçi getirtilmemesi gerekiyordu. İş başa düşmüştü. Bir günün sonunda evin sadece kaba temizliğini yapabilmişti.

Cuma gününü Ankara'yı tanıyarak geçirmek istiyordu. Hava Moskova'ya göre sıcaktı. Ama o yine de gösterişli kürkünü giymek istiyordu. Çok dikkat çekecek kıyafetler giyilmesi kural olarak yasaktı ama sadece çalışırken.

Galina, Tunalı Hilmi Caddesi'nde dolaşırken gördüğü kaniş cinsi köpeği, Kırım'da yabancı sivil toplum kuruluşlarının yönetiminde bulunan İngiliz vatandaşı Richard'ın köpeğine benzetti.

Galina kedi ve köpekler konusunda uzmandı. Köpeklerin özellikle tuvalet eğitimlerini verdirecek kadar iyi bir eğitmendi. Kedi ve köpeklerin cinsleri ve özellikleri konusundaki eğitimi SVR'de, kedi ve köpeği olan hedeflere yaklaşmak ve evlerine kadar girebilmek için almıştı.

Galina Kırım'da çi börek yemeye çok alışmıştı. Ankara'da da ilk aradığı şeylerden biri çi bürekti ama Tunalı Hilmi Caddesi'nde genelde pastaneler, çorbacılar ve kebapçılar bulunuyordu. Aradığı çi börekçi görünürde yoktu.

Caddede dolaşırken takip edilip edilmediği konusunda da test yapmamıştı. Takip edilmesi mümkündü ama şu an bir işle uğraşmadığından teste gerek yoktu. Dolayısıyla davranışları olağandı.

Galina vitrinleri incelerken aynı zamanda zihninde kendi geçmişiyle ilgili yaratılan öyküyü tekrarlıyordu. Türkçe bölümünü bitirmiş, hastanede, taşımacılık şirketinde, tekstil şirketinde sonra SVR yerine Moskova'da yeminli tercümanlık bürosunda çalışmıştı. Bu arada Lomonosof Moskova Devlet Üniversitesi Dünya Politikası Fakültesi'nde sosyal politikalar konusunda yüksek lisans yapmıştı. Tez konusu da 'Küreselleşen Kapitalizm ve Halkların Gelişimine Etkileri.' idi. Uzun bir süre tercümanlık bürosunda çalışması nedeniyle tercümanlık bürosunda çalıştığını kanıtlayan ayrıntılar üzerinde de yoğunlaşmıştı.

Bu kanıtlar şunlardan oluşmaktaydı: o yıllarda tercüme şirketinde çalışan kişilerle yan yana getirilmiş birinci sınıf fotomontajlar, tercüme şirketinde çalışanların telefon numaraları, cüzdanında sakladığı tercüme şirketinin bulunduğu yerdeki meşhur restoranın rezervasyon için bastırdığı kartviziti. Ayrıca bilgisayar korsanları tarafından tercüme şirketinde, Galina'nın çalıştığı tarihlerdeki Türkçe çeviriler

kopyalanmış ve Galina'nın bilgisayarına aktarılmıştı. Galina'ya ise sadece bunları okumak, çeviriler hakkında bilgi sahibi olmak, çeviri metinlerinin başlıklarını ve içlerinde sıra dışı olanların bazı kısımlarını ezberlemek kalmıştı.

Galina arkadaşlarının isimleri, hangi tercüme konularında uzman oldukları gibi ayrıntılar üzerinde çalışmıştı. Aynı zamanda, Kırım'da insani yardım kuruluşunda çalışırken, arkadaşları ile çektirdiği fotoğraflar ve hazırladıkları bültenleri de odasına getirmeyi ihmal etmemişti.

Aslında hikayesi tamamen kurgulanmamış gerçek hayatına tercüme şirketi ve yüksek lisans eklenmişti. Yalanın içinde gerçeklerin de yer alması maskesinin düşmemesi amacıyla tercih edilmişti.

> "...tamamen yalan olan bir yalanı anlamak ve karşı hamle yapmak mümkün olabilir. Ancak, kısmen doğru olan bir yalanla başa çıkmak çok daha zor bir meseledir."
>
> Alfred Lord Tennyson

Galina ister istemez yine de demaske olmaktan çok korkuyordu.

*

Ankara'ya Gelişinden Birkaç Ay Sonra

Galina hedefleriyle tek tek tanışmayı ve ilişki kurmayı başarmıştı. Günün iki saatini şubat ayında başladığı doktora derslerinde geçiriyordu. Türk Dış Politikası dersinde Hocası Prof. Dr. Hilmi Dağdeviren konuşurken, Türkiye'nin Rusya'da ki azınlıklar (özellikle de Müslüman ve Türk Kökenli ya da Türklerin akrabası olan topluluklar) konusunda ne düşündüğünü, Ermeni Sorunu ve Dağlık Karabağ meselesi konusunda Türkiye'nin kırmızı çizgilerini

ve bunlar üzerinde karşılıklı imalarla yumuşama olup olmayacağı konularını tartışmayı başarmıştı.

Hilmi Hoca aslında çok kolundu ve herkes gibi Galina'ya güzel bir kadın olduğundan değil, azimli saf bir öğrencisi olmasından dolayı görüşlerini paylaşmıştı. Türkiye'nin geleceğe dönük bu planlarından henüz kimsenin haberi yoktu.

Hilmi Hoca bu paylaşımlarda bulunduktan sonra içine kurt düşmüş ve Galina'dan şüphe duymaya başlamıştı. Bunun üzerine Hilmi Hoca, Galina'nın ilgisinin masumane mi yoksa istihbarat amacıyla olduğunun araştırılması için sınıf arkadaşı Ahmet Bey'i aradı. Ahmet Bey, MİT'te (Millî İstihbarat Teşkilâtı-Türk İstihbaratı) üst düzey bir yöneticiydi. Ahmet Bey üst teğmen iken Hilmi Hoca ile doktora derslerinde tanışmışlardı ve o günden beri arkadaşlıkları hep sürmüştü.

Galina Moskova'dan ayrılmadan önce Kırım'da beraber çalıştığı müdürü Vitali ile Merkezde karşılaştıklarında, Galina'ya Türkiye'de Sovyet coğrafyasından gelen insanlara karşı ön yargı olduğunu ve görevinde aceleci davranmamasını önermişti. Galina yine de başarısız sayılma ve geri çağrılma korkusuyla hızla çalışmaya başlamıştı. Aceleciliği ve sabırsızlığı profesyonelliğin önüne geçmişti.

Hilmi Hocanın girişimiyle Galina hakkında inceleme ve araştırma başlatılmıştı. Galina artık mercek altındaydı.

Galina'nın çalıştığı kurumdaki temasları ve üniversitedeki hocalarla ders adı altındaki tartışmaları, kendisinin sürekli gözetim altında tutulması zorunluluğunu doğurmuştu.

Bunun üzerine MİT Karşı Casusluk Dairesi'nden Nihat Bey, Galina'nın kontrol altına alınmasına karar vererek, en

güvendiği personeli Teoman'ı odasına çağırdı. Teoman, Nihat Bey'in ağzından çıkan tüm kelimeleri harfiyen kafasına yazdı ve hazırlayacağı raporda tüm ayrıntılara yer vereceğini söyleyerek odasından çıktı.

Teoman masasına geçer geçmez dosyayı inceledi. Bazı notlar aldıktan sonra hemen Üniversitedeki Hilmi Hoca ve diğer öğretim görevlileri ile görüştü. Diğer öğretim görevlilerinden bazıları, Galina'nın kendi derslerinde pek ilgili olmadığını, soru sormaktan çok, not aldığını ve tartışmalara katılmadığını dile getirdiler. Galina'nın sadece Hilmi Hoca'nın derslerine yoğun ilgi gösterdiği anlaşılmıştı. Bu belki de tesadüf olabilirdi. Galina bu dersteki konuları seviyor ya da Hilmi Hoca'ya ısınmış, yakın görmüş olabilirdi. Ama konu istihbarat olunca, düşünceler ve davranışlar tersine eviriliyordu.

Teoman, Galina'nın tüm ilişkilerini ve irtibatlarını süzgeçten geçirmesine rağmen yine de şüpheli bir ilişkisine ya da elçilik personeli ile görüşmesine rastlamadı.

Galina'nın resmini inceleyen Teoman, onun profilini çıkarmaya çalışıyordu. Galina çıkıntılı yanaklara ve kare yüze sahip, küçük ve sivri çenesi ile kalkık kaşları bulunan, ince dudakları ve çok büyük ağzı olan, dar alın ve ince uzun buruna sahip ve kalkık kulakları ile bir tipoloji ortaya koyuyordu. Teoman bu yüz özelliklerine sahip bir insanın, acımaz ve sert, güvenilmez, kurnaz, yaratıcılığı yüksek, ketum, yalnız çalışmayı seven, teknik konulara hâkim, sol beynini etkin kullanan etkili bir karakter yapısına sahip olduğunu ortaya koymuştu. Aynı zamanda, kişiliğinin tam olarak belirlenmesi için yüzdeki iz, çizgi, saç, ben, gamze, diş ve diğer uzuvların da yakından incelenmesi gerekiyordu.

Teoman ekibiyle birlikte Galina'yı izlemek ve gözetlemek için sabahın erken saatlerinden itibaren evinin yakınlarında araçta bekliyordu. Galina'nın oturduğu ev cadde üzerindeydi. Bu da Teoman ve ekibinin işini biraz zorlaştırıyordu. Ekip gözlerini Galina'nın oturduğu binanın giriş kapısına dikmişti. Binadan toplamda yedi kişi çıkmış ama Galina hala çıkmamıştı.

Doğru düzgün kahvaltı yapamayan Teoman ve ekibi, "Bu kadar geç kalacağını bilemezdik, yoksa güzel bir kahvaltıyı hak etmiştik." deyip gülüştüler. Gerçekten çok yoğun bir ay geçirmişlerdi.

Galina nihayet evden çıktı. Siyah saçları, yeşil gözleri ve buğday ile beyaz renk arasına sıkışmış kadifemsi teni, uzun bacakları, caddeden aşağı doğru yürürken, hareketlenen saçlarıyla podyumda yürüyen bir mankeni andırıyordu. Ekipte bayan meslektaşları olduğundan sadece ağızlarını açarak ve "Çok güzelmiş..." diyerek geçiştirip erkek muhabbetlerine girememişlerdi. Aslında konuşulacak çok şey vardı!

Galina'nın bacakları Türklerin bacaklarına göre 5-6 cm daha uzundu. Galina'nın annesi Darya doğduğunda Darya'nın babası, Darya'nın yüzünü incelemek yerine üzerindeki havluyu kaldırıp bacaklarına bakıp "slava Bogu naşa paroda -Tanrı'ya şükür bize çekti." demişti. Çünkü Darya'nın annesi Kazan Tatarıydı. Darya'nın babası Galina doğduğunda "Rusu kazı altından Tatar çıkar." atasözünü "Tatar doğmuş Yahudi ölmüş." atasözü ile birleştirip "Galina doğmuş altından Votka çıkmış." gibi saçma bir espri ile kutlamıştı. Kutlama sırasında üç gün boyunca komaya girene kadar samagon (ev yapımı yüksek alkol oranlı votka) içmişti.

Günler süren gözetleme sonucunda da Galina hakkında, üniversitedeki hocaları ile yaptığı görüşmeler dışında şüphe uyandıracak başka bir durum tespit edilememişti.

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü, MİT'in talebi üzerine bütün Türk öğretim üyesi ve öğretim görevlilerine, yabancı uyruklu öğrencilerin ulusal güvenliği ve siyasi konuları ilgilendiren konularda sordukları spesifik sorular konusunda MİT'e mail atılması yolunda bildirimde bulunmuştu. Teoman, Galina'nın neyin peşinde olduğunu bulmaya çalışıyordu.

•

Galina çalıştığı kurumun en tepesindeki isim Amerikalı John Brown ile birkaç defa temas kurmayı denemiş ama resmiyet duvarını aşmayı başaramamıştı.

Galina ne pahasına olursa olsun John'u angaje etmeyi başarmalıydı.

John Brown çok titiz bir yöneticiydi. Önüne gelen bütün raporları başından sonuna kadar okur, değerlendirir, notlar alır ve tüm iş yüküne rağmen en kısa sürede raporlarını sunar, uzmanlara sorularını yöneltirdi. Bunun yanı sıra John çok aktifti. Bütün elçilik kokteyllerinde boy gösterir, Ankara'da ve İstanbul'da düzenlenen kendi konusunu ilgilendiren bütün sempozyumlara konuşmacı ya da panel yöneticisi olarak katılırdı. Konuşmacı rolü almadığında ise izleyici koltuklarının mutlaka en önünde yer alarak sürekli not düşerdi.

Galina, John ile paskalya bayramı münasebetiyle her yıl geleneksel olarak düzenlenen kutlama yemeğinde samimiyet kurmaya karar vermişti.

Paskalya yemeğine hazırlanırken yüzündeki yorgun ifadeden kurtulmak için bir hafta boyunca her gün yüz maskesi yapmış ve zihnin de soru - yanıt kalıpları üzerine çalışmıştı.

Parti için üç uzun masa hazırlanmıştı. John ilk masanın ortasında, yüzü tüm masaları görecek şekilde oturuyordu.

Galina'nın kendisine ayrılan üçüncü masadan birinci masaya geçmesi pek mümkün görünmüyordu. John gece başlamadan önce konuşma yapmış ve alkışlar eşliğinde yerine oturmuştu.

Galina bugün de tökezlemek istemiyordu. Hızlı hızlı düşünmeye başladı. John her on beş dakikada bir cep telefonu ile konuşmaya çıkıyor ve dönüşünde karşılaştığı kuruluş personeli ile nezaketen merhabalaşıp yerine oturuyordu.

Galina bu yolun da yeterli olmayacağını sezmişti.

Galina'nın geceye çok iddialı, sırt dekolteli bir kıyafetle katılmasına ve hemen hemen tüm şarkılarda arkadaşlarıyla birlikte sahneye çıkmasına rağmen John'un dikkatini çekememişti. İlk defa istediği erkeğin dikkatini çekemediği bir ortamdaydı.

Galina John'un tüm kadehlerini atışta şarjöründe kaç mermi kaldığını hesaplarcasına sayıyor ve onun sarhoş olup olmadığını kestirmeye çalışıyordu.

Artık zaman daralmaya başlamıştı ve John belki de gecenin sonuna kadar da kalmayabilirdi. Canlı müzik de sona ermek üzereydi. Saatler 23.45'i gösteriyordu.

Galina tuvalet için ayağa kalktığında, sahnedeki adamla göz göze geldi. Bu adam gecenin sunucusuydu. Beş farklı yarışma yapacaklarını ve her yarışmada beş ayrı ödülün dağıtılacağını duyuruyordu.

Galina lavabodan gelirken yine sunucu ile göz göze gelmişti. Sunucu, sahnede ortadaki kişinin arkasında bulunan düdüğü bulma yarışmasına bakmak yerine, hala Galina'yı inceliyordu. Galina sahnenin yanına yaklaştı ve sunucuyu yanına çağırdı. Bu sırada herkes o kadar sarhoştu ki Galina ile sunucunun konuştuğu fark edilmemişti.

Galina sunucuya, "Sizden bana bir iyilik yapmanızı isteyebilir miyim?" dedi düzgün Türkçesiyle.

Sunucu şaşırarak, "Tabi buyurun?" Dedi.

Galina, "Kuruluş başkanı John Bey ile beni yarışmalardan birinde eşleştirip birlikte yarışmamızı sağlar mısınız? Çünkü birim müdürüm benden pek memnun değil. Onunla tanışırsam belki işten kovulmam, ben de size teşekkür için kahve ısmarlarım." dedi.

Sunucu gözleri parıldayıp ağzının kulaklarına varmasını engelleyemeyerek "Memnuniyetle..." şeklinde yanıt verdi.

Yarışmaya katılanlar sahnede çember oluşturmuştu. Çemberin ortasındaki İsviçreli Roland, alkolün de etkisiyle, ceketinin arkasına iğne ile tutturulan ve her defasında tam arkasındaki kişi tarafından çalınan düdüğü bir türlü bulamıyordu. Bu durumda, sabırsızlanan sunucu Roland'a, düdüğün sırtında olduğuna dair gözlerini yana çevirip işaret vermiş ve Roland da düdüğü ancak böyle bulabilmişti.

Herkes çok eğleniyor ve aslında pek de komik olmayan yarışma yüzünden, alkolün etkisiyle gülme krizine giriyordu.

Sonuncu yarışma olan resim yapma yarışmasını sunucu heyecanından en başa almıştı. Sunucu İngilizce olarak sahneye kendisinin seçeceği iki bayan ve iki erkeğin gelmesini duyurmuştu. Bu duyuruyla birlikte yüksek uğultu birden kesildi.

Sunucu John ile Galina'yı birinci gruba, İranlı Araz ve Yunanistanlı Selina'yı ikinci gruba seçmişti.

Yarışmada, günün anlam ve önemini belirten bir resmin bir dakika içerisinde yapılması isteniyordu. Ellerine pastel boya kalemlerini alan John, Galina, Selina ve Araz aceleyle resim yapmaya başlamışlardı.

Bir dakikanın sonunda John ile Galina'nın elindeki kartonda güneş ve altında çöp adamlar vardı. Araz ve Selina'nın kartonlarında ise yan yana çizilmiş yedi tane yuvarlak ve üzerlerine deseni andıran çizikler koyulmuş yumurtalar vardı.

Resimler gerçekten çok komikti. Yarışmanın kazananı tabi ki kuruluş başkanı John ve Galina olmuştu. Birincilik hediyelerini ise sunucu Galina'ya vermişti. Galina, John'a dönüp "John Bey bunu paylaşmalıyız." Deyince John da "Tabii..." dedi ve sahnenin kenarında duran şampanya kadehlerini alıp birlikte şampanyayı patlattılar.

John gece boyu içtiği alkolün etkisiyle Galina'yı masasına davet etti ve yan yana oturup konuşmaya başladılar. Galina, kadehlerini kaldırırlarken gayet samimi bir ses tonuyla "Mutluluğunuza..." dedi. Galina, John'a Rusya'daki şampanyaların içilmeden önce şampanya kapağının kenarındaki metal ile karıştırılarak gazının alındığını, böylelikle içiminin daha keyifli olduğunu söyleyerek konuşmaya başladı.

John genelde şarabı tercih ettiğini, şarap üzerine şampanya içince çok sarhoş olduğunu dile getirdi. Galina bunun üzerine tam konuşmaya başlayacakken John'un saatine baktığını gördü. Galina hala istediği etkiyi yaratamadığını düşünerek John'a, "Size şampanyayla ilgili bir anımı anla-

tayım." dedi. John kaymış gözlerini saatinden kaldırıp başı ve mimikleriyle olur anlamında tebessüm etti.

Galina çok hızlı bir manevra yapması gerektiğini düşündü. John ile samimi olabilmek için çok uzun bir yol kat etmesi gerektiğini tekrar anlamıştı. Yola kestirmeden gitmeye karar verdi ve sözüne şöyle devam etti: "Üniversite ikinci sınıftayken, Moskova'da Gorki Parkı içindeki luna parkta iki kız arkadaşımla birlikte dört şişe şampanya içip sarhoş şekilde dolaşırken, boks aletinde yılın skorunu yapmaya karar verdim. Tüm gücümü toplayıp eski erkek arkadaşımın yüzünü kum torbasında görüp vurmama rağmen en fazla 30 puan alabildim. Sonra kız arkadaşlarım vurmaya başladılar. Onlar da en fazla 25 puan aldı. Biz vurmaya devam ederken, bizim yaşlarımızda, ellerinde bira şişeleriyle dolaşan üç genç geldi. Gençler bizi izleyip gülüyorlardı. Ben de dönüp "Gelin yarışalım." dedim. Onlar da "Tamam nesine?" dediler. Ben de dudaklarımın kenarını ısırır bir poz ile oral seksine dedim."

John'un kafasında birden şimşekler çaktı ve hiç düşünmediği bir şey aklına geldi. Bu seksti. Kuruluşta herkes John'un kadınlara ilgisi olmadığını, bu nedenle de eşcinsel olabileceğini konuşuyordu.

John'un göz bebekleri büyümüş bir şekilde Galina'ya "Sonuç ne oldu?" diye sordu. Galina "Biz kaybettik." dedi. John gülmeye başlayarak baş parmağını kaldırdı. Belli ki iri ve kibirli işkoliğin hoşuna gitmişti. Galina hemen lafa girdi ve "Ama yapmadık." diye güldü.

John birkaç kelime daha konuştuktan sonra lafı uzatmadan, caddenin sonundaki barda güzel müzikler çalındığını söyledi ve Galina'yı oraya davet etti. Galina teklifi "Çok zamanım yok ama yine de kırmamak adına." diyerek kabul

etti. Galina anlattığı hikâyeden sonra kendini biraz geriye çekmiş gibi yapınca, John'un yüzünde oluşacak ifadeyi merak ediyordu.

John "Tamam benim de çok vaktim yok." diye diplomatça bir yanıt verdi. John'un Türkiye'de en çok karşılaştığı ve Türk'lerin en sevdiği diplomasi kurallı karşılıklılıktı!

Galina baro taksiyle, John ise kendi arabasıyla gitmişti.

Barda oturacak masa bulamadılar. Bu yüzden bistroda ayakta durmaya karar verdiler. İçkileri geldiğinde, Galina tam kadehi kaldıracaktı ki John, Galina'nın dudaklarına yapıştı. Galina aylardır erkek yüzü görmediğinden, John'dan kendini geriye çekermiş gibi davranmamak için elini John'un yüzüne götürdü ve onunla duygusal şekilde öpüşmeye devam etti ve "Aceleci olma Kovboy." dedi.

Galina tutkulu sevişme konusunda kendince uzman olduğunu düşünüyordu. John bilinç altında erkeklere karşı düşman olan ve bu nedenle orgazm olamayan sevgilisinden ayrıldıktan sonra kadınlara karşı ilgisizleşmişti. İlişkisi bittikten iki ay sonra ilk defa Galina ile birlikte olmuştu. Kısaca ateşle barut bir araya gelmişti. John, Galina'yı mutlu ettiğinden kendine gelmiş, kendini gerçek bir erkek gibi hissetmeye başlamıştı. Yetersizlik hissi eski sevgilisi Katrina'dan kalan tek mirastı.

Galina ile John'un ilişkisi kapalı kapılar ardında keyifle devam ediyordu. Keyif sadece John açısından geçerliydi. Galina, John'un sevişmeye başlamadan önce içtiği biber haplarının etkisiyle, yataktan saçlarına kadar sırılsıklam çıkıyordu. Hiç bu kadar aşağılandığını hissetmemişti. Bu yüzden John için "Pislik herif hem seks hem spor yapıyor olaya bak!" değerlendirmesi yaptı içinden.

Galina, John ile ilişkisinde, Amerikalıların aslında o kadar da zeki olmadığına kanaat getirmişti. Sadece iş disiplinleri çok yüksek seviyedeydi.

John işkolik olduğundan bütün evraklarını eve taşıyordu. Fakat evrak çantası şişkin olmasına rağmen masanın üzerinde az bir evrak görülüyordu. Galina, John'un evinde gizli bir yerin olduğunu anlamıştı. Bir akşam ev yapımı şarap diye marketten alıp evdeki boş iki litrelik damacanaya doldurduğu şarabı John'un evine götürmüştü.

John'a ikram etmeden önce mutfakta John'un kadehine SVR tarafından özel olarak hazırlanan kesintisiz beş saat uyku yapan toz koymuştu.

Galina önce evde gizli kamera olup olmadığını detektör ile kontrol etti. Ev temizdi. Sıra evdeki gizli köşeyi bulmaya gelmişti. Galina gizli kasayı sonunda bulduğunda kasayı açmak için John'un baş parmağına ihtiyacı vardı. Hazırlıklı gelen Galina, çantasındaki parmak izi aleti ile John'un parmak izini alıp, jöleye benzer bir cisme yapıştırıp kasayı açmış ve evrakların hepsinin resmini çekmişti.

Kasadaki belgeleri ve fotoğrafları incelememişti. Zaten alınan bilgi ve belgelerin içeriğinin öğrenilmesi yasaktı, yakalanması halinde bir şey bilmemesi sorguda bilmediği bir şeyden bahsedemeyecek olması önemliydi. Bu nedenle bu kurallar konulmuştu. Fakat fotoğrafları çekerken gözü de kaymamış değildi. Raporların içerisinde Türkiye ve komşularında olası bir savaşın çıkması halinde önce hangi bölgeye ne kadar insani yardım yapılması, bunun maliyeti, kurulacak mülteci kamplarının yeri gibi bilgiler ile birlikte haritalar bulunuyordu.

Ertesi gün, spor salonundaki soyunma odasında, spor eğitmeni Kazakistan vatandaşı Maria'ya mikro çipi teslim

etmek üzere yola koyulmuştu. Fakat salona gittiğinde, Maria'nın işe gelirken arabasına birinin çarptığını öğrenmişti. Bu yüzden Maria iki saate kadar ancak gelebilecekti.

Galina spor salonuna her gittiğinde kırk beş dakika fitness yapıyordu. Fazladan bir saat on beş dakika spor salonunda eğitmeni Maria olmadan kalması, rutinin dışında hareket ettiği anlamını taşıyabilirdi.

Kendini riske atmaya hiç gerek yoktu. Bunun üzerine belge fotoğraflarının yer aldığı mikro çipi, iki gün daha üzerinde taşıması gerektiğine karar vermişti. Ama bu çok riskliydi çünkü çalıştığı kuruluşun girişinde X-ray cihazı vardı. Kuruluşlarına yapılan bomba ihbarları yüzünden kapıdaki güvenlik görevlisi, bazen X-ray cihazı susana kadar eşyaları tekrar tekrar cihazdan geçirtiyordu. Bu riski göze alamayıp mikro çipi evdeki klozetin yanında duran tuvalet fırçasının dişleri arasına sıkıştırmıştı.

Evden çıkıp işe gitti ve akşam döndüğünde, evden çıkarken bıraktığı işaretlerin bozulmadığından dolayı eve kimsenin girmediğinden emin bir şekilde banyoya girerek klozet fırçasının içindeki mikro çipin yerinde durup durmadığını kontrol etti. Rahat bir nefes aldı, zira çip yerinde duruyordu.

Sonraki gün aynı rutin işaretlerle evden çıktı ve eve dönüp kontrollerini yaptıktan sonra mikro çipi teslim etmek üzere fitness'a gitti. Maria'yı gördüğünde sanki annesini görmüş gibi sevindi. Maria'ya mikro çipi teslim ederek üzerindeki onlarca ton ağırlığındaki yükten kurtulmuştu.

*

Galina gece uyanıp yatağından kalkarak salondaki koltukta uyumaya karar verdi. Salona uğramadan mutfaktaki

masaya göz ucuyla baktı. Atıştırmalık bir şeyler vardı ama o yine de yarım bardak su içmeyi tercih etti.

Sabah kalktığında bölünen uykusunun yarattığı yorgunluğu tüm vücudunda hissetti. Nedense içinde huzursuzluk vardı. Gördüğü rüyalara da pek anlam verememişti. Duşa girdi. Ferahlatıcı mentollü duş jelinin az kaldığını fark etti. Duş jelinin kalanının hepsini avucuna boşalttı. Vücuduna eşit oranlarla jeli sürdü ve krem yedirirmiş gibi vücuduna jeli yedirmeye başladı. Jel kutusuna biraz su doldurup çalkaladı. Son kalan jeli de ellerine sürdü. Biraz bekledikten sonra fıskiyeyi eline alıp, suyu açıp duşuna devam etti.

Duştan çıkıp beline ve sırtına havlu sarıp mutfağa gitti. Saçlarını kurulamadığı aklına geldi ve banyoya geri döndü. Jelin mentol ferahlığı, anlaşılan Galina'nın kendisine gelmesini bu sefer sağlamamıştı.

Sabahları tüm Rusların vazgeçilmezi olan kahveyi hazırladı. Kahveyi içerken hafifçe gözlerini kısıp, gece gördüğü rüyayı hatırlamaya çalıştı. Rüyasında Rusya'da yeni yılı kutluyordu. Rusya'yı o kadar çok özlemişti ki. Annesinin yeni yılda eve getirdiği taze çam ile mandalina kokusunun karışımı bir kokuyu kokluyordu adeta.

Akşama buz dolabındaki kuru balık (taranka) ile bira keyfi yapmayı tasarlamıştı. Saçlarını kurutup saç maşası ile şekillendirmesi gerekiyordu. "Haydi tembel kız." diyerek masadan kalktı. Üstünü giyinerek evden çıktı.

İşe geldiğinde, dışardan söylediği tostun yanında bu kez çay içmeye karar verdi. Bugün, yine pek çok proje önerileri hakkında özet hazırlaması gereken sıkıcı günlerden biriydi.

Galina kasayı açıp belgelerin fotoğraflarını aldığı ve sorunsuzca Maria'ya teslim ettiği için başarılı işini evde yap-

tığı vareniki (içinde patates ya da genellikle vişne olan hamur yemeği) ile kutlamaya karar verdi. Kendisinin davetli olmadığı bir kutlama daha vardı. Ama Galina'nın bundan haberi yoktu. Galina, John ile yakınlaştıktan sonra MİT'in yirmi dört saat gözetimine alınmıştı. John'un üst düzey yetkili olması, temas ve ilişkilerinin de yüksek seviyede olması, John'un da takibe alınması için yeterliydi.

John'un evine yerleştirilen ve her açıyı görebilen kameralar sayesinde Galina'nın, detektör ile yaptığı kontrol fark edilir edilmez yatak odasındaki kamera geri çekilmişti. Kamerayı detektörün algısından kurtarmak için duvarın içine açılan metrelerce uzunluktaki kamera yuvasından kamera aparatı ile en geriye kadar çekilmişti. Galina'nın evde bir şeyler aradığı anlaşılmış ve bir süre sonra kamera yerine geri itildiğinde Galina'nın kasayı açtığı ve belgeleri fotoğrafladığı tespit edilmişti.

Bununla da kalınmamış elektronik sinyallere duyarlı hassas alet ile banyosundaki tuvalet fırçası dişlerine yerleştirilmiş mikro çip bulunmuş ve bir örneği alınarak yerine koyulmuştu. Galina'nın bıraktığı izler eve girerken olduğu gibi çıkarken de bozulmamıştı.

Galina, SVR'nin kendisinden istediği tüm talepleri yerine getiriyor, BMMYK'deki insanları gözlemliyor ve bunları yaparken de ilgisiz ve saf gibi davranıyordu. Diğer bölümlerde çalışan kişilerin kişisel bilgileri, hangi konular üzerinde çalıştıkları gibi basit bilgilerden tutun da BM'nin hangi projeye ne kadar bütçe harcadığına kadar her hususta bilgi edinmeye çalışıyordu.

Galina'nın üzerinde çalışan ekip Galina'nın angaje edilmesine karar vermişti. Galina, gizli bilgilere ulaşma yetkisi olan bir servis mensubu olmamasına rağmen gelecekte

belki bu yetkilere sahip olabilirdi. Ancak bunun çok kolay olamayacağının farkındalardı. Machiavelli'nin üzerinde durduğu gibi bir insanı neyin harekete geçirebileceğini anlamak gerekliydi. Bu aşk mıydı? Para mıydı? Güç müydü? Neydi? Zaafının bulunması gerekiyordu.

Bu bağlamda, öncelikle kendisinin yasa dışı yani diplomat olarak görevlendirilmemesinin, kendisinde SVR'ye ve ülkesine karşı kırgınlık yarattığı söylenebilirdi. Ancak bu durum angaje için tek başına yeterli değildi. Daha fazlası bulunmalıydı.

Doktoradaki arkadaşları da Galina'nın zaaflarını bilmiyorlar, birlikte zaman geçirmiyorlar ve paylaşımda bulunmuyorlardı. Galina kendisinden de bahsetmiyordu. İyi bir dinleyiciydi!

Galina'nın doktora dersindeki arkadaşlarıyla ilişkilerini geliştirmesi amacıyla doktora öğrencisi olan iki kişi üzerinde durulmuştu. Bunlardan birincisi Pelin, diğeri Osman idi.

Pelin ve Osman'ın aileleri araştırıldığında böyle bir şeyin kendileri ile paylaşılmaması gerektiğine karar verildi.

Zaman hızla akıyor ve süreç daralıyordu. Rusların ne yapacağı belli olmadığından, Galina başarılı çalışmalarına rağmen merkeze çağrılıp, başka bir yere görevlendirilebilirdi. Hızlı karar verilmesi gerekiyordu. Teoman'ın aklına çok parlak bir fikir geldi.

Galina, her öğlen çalışma arkadaşlarıyla iş yerinin yakınlarındaki restoranlardan birinde yemek yiyordu.

Yine bir öğlen Galina üç arkadaşıyla birlikte, cadde üzerinde bulunan ev yemekleri yapan restorana mı, yoksa Ayvalık tost gibi aperatif yemekler yapan yere mi gitsek diye aralarında konuştular. Aslında en sevdikleri öğle ye-

meği yeni iş yerlerinin hemen karşısında bulunan restoran-dı. Ama onaya önceki gün gittikleri için bugün ev yemekleri yapan restoranı tercih ettiler.

Restorandan içeri girip boş olan son masaya oturdular. Garson menüleri getirdikten sonra sulu köfteyi önerdi. Galina garsonun önerdiği sulu köfte yerine tavuk but sipariş etti. Galina eğitimlerde kendisine önerilen yemekleri yememesi konusunda uyarılmıştı. Arkadaşları garsonun önerisi doğrultusunda sulu köfte yediler.

Yemek yerken sohbete o kadar dalmışlardı ki öğle arasının bitmesine az bir zaman kaldığını fark ederek restorandan ayrıldılar.

Galina masasına oturup önündeki raporların son şeklini hazırlamak için kolları sıvadı. Zira bugün teslim edilmesi gerekiyordu. Sonuncu rapora geldiğinde, aradan yaklaşık iki saat geçmişti ki birden karnı ağrımaya başladı. Tuvalete koştu ve oturduğu klozetten kalkamayacak gibi oldu. Tansiyonu da düşmüştü. Kendi kendine "bladskaya kuritsa-orospu tavuk" dedi. Tavuktan zehirlendiğini fark etti. Kendini toparladı ve yan odadaki Liviana'ya telefon açıp kendisini hastaneye götürmesini istedi. Liviana taksi durağını arayıp taksi çağırdı ve hemen yakınlardaki özel hastaneye gittiler. Acilden giriş yaptılar. Galina'nın rengi atmıştı. Kendini sedyenin üzerine bıraktı.

Galina kendisine geldiğinde, boğazındaki acıyı fark etmişti. Midesi yıkanmaya başlandı. Gözlerini kapattı ve halsizlikten uykuya kaldı.

Gözlerini açtığında kolunda serum takılı olduğunu ve yanında da bir hastanın yattığını gördü. Tekrar gözlerini kapattı ve dinlenmeye çalıştı. İçi alt üst olmuştu. Dayanıl-

ması zor bir durumdu. Daha önce tavuk zehirlenmesinin kötü olduğunu duymuş ama hiç bu kadar kötü olduğunu düşünmemişti. Bu durum çok kötü bir tecrübeydi.

Tekrar gözlerini açtı ve yavaşça kafasını çevirip yanında hala başka bir hastanın yatıp yatmadığına baktı. Yanındaki hastanın da kolunda serum takılıydı. Kısa bir süre sonra Liviana yanına gelerek yüzüne dokundu ve saçlarını okşamaya başladı. Galina gözlerini açtığında Liviana nasıl olduğunu sordu. Galina "İdare eder." dedi. Liviana, "Doktorunla konuştum, bu gece burada kalman gerektiğini söyledi." dedi. Galina da "fark etmez." cevabını verdi.

Sabah hemşire gelip Galina'ya "Geçmiş olsun." Dedi ve Galina'nın tansiyonunu ölçtü, serumunu kontrol etti. Sonra yanındaki hastanın tansiyonunu ölçtü, serumunu kontrol etti ve "Geçmiş olsun." dedi. Daha sonra doktorun gelip yatağının ayak ucunda duran evraklara bir şeyler yazdığını gördü. Doktor diğer hastanın da evraklarını doldurduktan sonra, bu ara besin zehirlenmesinin çok yaygın olduğunu, dışarıdan yemek yendiğinde dikkat edilmesi gerektiğini söyleyerek odadan çıktı.

Bu sırada oda arkadaşının yanına elinde çiçekle genç ve güzel bir bayan geldi. "Geçmiş olsun canım." diyerek onu öptü. Adama kendini nasıl hissettiğini sordu. Adam "Fena sayılmam." dedi. Kadın "Artık ev yemekleri yeme zamanın geldi anlaşılan." diyerek tebessüm etti. Adam da başını sallayarak onayladı. Kadın, "İşe geç kaldım, sen biraz daha toparlandıktan sonra çıkarsın. Eve geçip dinlen." dedi ve tekrar adamı yanağından öperek ayrıldı. Galina kadının geçmiş olsun dileğini "Teşekkür ederim." diyerek yanıtladı.

Galina yanında yatan hastanın da besin zehirlenmesi geçirdiğini anlayarak, "Siz de mi yemekten zehirlendiniz?"

diye sordu. Adam yorgun bir ses tonuyla "Maalesef..." dedi.

Galina "Ben zehirlenmenin bu kadar kötü olduğunu bilmiyordum. Ben tavuktan zehirlendim ya siz?" diye sordu. Adam "Evet ben de." dedi ve "Hangi ülkedensiniz?" diyerek, soruya soruyla karşılık verdi. Galina "Rusya..." diyerek ekledi.

Adam tekrar sordu;

"Kaç yıldır Türkiye'desiniz? Türkçeniz çok iyi."

"6 ayı geçti ama Rusya'da Türkçe eğitimi almıştım."

"Öyle mi? ne güzel! Ankara'da çalışıyor musunuz?"

"BMMYK'de çalışıyorum. Siz ne iş yapıyorsunuz?"

"Millî Savunma Bakanlığı'nda çalışıyorum."

Galina, adamın Millî Savunma Bakanlığı'nda çalıştığını duyunca içini bir sevinç kapladı. Kendisine kaynak adayı bulmuştu. Adam biraz safa benziyordu, dolayısıyla biraz çalışırsa sonuç alabileceğini içinden geçirdi.

"İşiniz çok zevkli olmalı." dedi Galina. Adam "Yorucu ve stresli..." diyerek yanıtladı. Galina odadan çıkarken, "Tekrar geçmiş olsun." dileğinde bulundu. Galina koridora yöneldi ve asansörün önüne gittiğinde, elini duvara koyup başı dönüyormuş gibi yaptı. Oda arkadaşı da arkasından geliyordu. "Başınız mı dönüyor?" diye sordu. Galina; "Evet." dedi. Asansöre birlikte bindiler.

Galina adama, "Bu arada isminizi sormayı unuttum." dedi. "Doruk Yılmaz."

"Benim de Galina İvanova."

İkisi de aynı anda "Memnun oldum." dediler.

Galina adama hitaben, "Türkiye'ye taşındığımdan beri işten fırsat bulup ta bazı ihtiyaçlarımı nereden karşılayacağımı öğrenemedim, pek öğrenecekmişim gibi de görünmüyor. Numaranızı alsam, sizden yardım istesem olur mu?" dedi. Adamın gözleri parıldadı ve hızlıca, "Olur olur, tabi neden olmasın?" cevabını verdi.

*

Galina, kaynak olarak kullanmayı düşündüğü adamın adı ve soyadını ve çalıştığı bakanlığı teyit için Maria'ya vermiş ve yine bir spor sırasında Maria'dan teyit almıştı. Kaynak aday; Milli Savunma Bakanlığı yüksek teknolojili ağır silah projelerinin denetimi görevinde bulunuyordu. Bu nedenle pek çok projenin kontrolünü yapıyor ve projelerin onayı için komisyona sunumlar hazırlıyordu. Birden aklına sunumun önemi geldi ve belki komisyondan geçmesi mümkün olmayan risk düzeyi yüksek projeleri sunumda sona bırakarak tartışılmadan onaylanmasına ve Türklerin silahlarının sorunlu olarak çalışmasına sebep olabileceğini değerlendirdi.

Galina, Maria'ya, "Geçen ilettiğim konuyu sordun mu? Ne yanıt verdiler?" dedi. Maria yanıt vermek yerine;

"Annen ile görüşüyor musun? Durumu nasıl?" Diyerek konuyu değiştirdi.

"İyi, John resmen beni hayvan gibi kullanıyor, ne dediler? Sırılsıklam ıslandığımı da söylemiştin değil mi?"

"Sordum, söyledim tabii ki."

"Kabul etmediler mi yoksa?"

"Maalesef."

"Tekrar söyle. Bu şekilde devam etmem, ülkem için de olsa yapamayacağım özveriler var."

"Lütfen, biliyorsun çok sertleşirler."

"Sana ne yanıt verdiler söyler misin?"

"Gerçekten duymak istemezsin."

"Maria! söyle haydı."

"Özgürken ıslanmak, zindanda kurumaktan iyidir."

Galina bu söze çok öfkelendi. Elleri titriyordu. İçinden "Tam küstah Rus cevabı, bunlarda hiç insanlık yok mu ?" diye düşündü.

> "Bir şeyi bulunmadığı yerde aramak, onu aramamak demektir."
>
> Mevlana

Maria, "Haydi biraz sakinleş lütfen. Kaynak adayını değerlendirelim. Nasıl görüşme planı yapabiliriz?" diyerek konuyu kapattı.

Galina, Millî Savunma Bakanlığı önünde bekleyerek tesadüf bir görüşme planlamanın mümkün olmadığını düşündü. Bakanlığın etrafında beklemek, çok dikkat çeker ve yakayı ele verirdi. Bu nedenle çok riske girmeye gerek olmadığını düşündü ve daha az riskli yöntemi denemeye karar verdi.

Ertesi gün öğle yemeği arasında Doruk'u arayarak düzgün bir Türkçe ile Doruk'un nasıl olduğunu sorduktan sonra evindeki kombinin çalışırken birden kendi kendini kapattığını, eve çağırdığı teknik servisin de kombinin eski olması sebebiyle değiştirilmesi gerektiğini söylediğini, bu nedenle kombi bakmaya gideceğini, dolayısıyla kendisine yardımcı olup olamayacağını sordu ve konuşmasının sonuna ev sahibinin kombi parasını kiradan düşeceğini de eklemeyi ihmal

etmedi. Önceki gün kombi servisini çağırmayı ve tamirci gittikten sonra ev sahibini aramayı ihmal etmemişti.

Galina, Doruk ile cumartesi günü saat 13.00'da Ulus'ta Atatürk Heykeli'nin önünde buluşup Doruk'un önerdiği Rüzgarlı Sokak'a gitmeyi kararlaştırdıktan sonra telefonu kapattı.

Galina akşam olduğunda, arkadaşlarıyla dart oynadıkları kafeye gitti. Dart turnuvası yaparlarken, arkadaşları onun performansının düşük olmasına şaşırmışlardı. Galina ise ertesi günkü görüşmede neler yapacağını kurguladığından, bir türlü oyuna kendini veremiyordu. Liviana'nın son atışını 'bullseye' yapması gerekiyordu. Atışını yaptı ve havaya sıçrayarak "Sonunda..." dedi.

Galina oyunun bitmesine hiç bu kadar sevinmemişti. İş yerinden arkadaşı Jade, Galina'ya "Bugün yine BM'nin tüm misyonunu sen yerine getirmiş gibi yorgunsun." diyerek tebessüm etti.

Galina sabah kalktığında aynaya uzun uzun baktı. Türkiye komşu bir ülkeydi. Türkiye'de üretilen ve Doruk'un elinden geçen silahlar bir gün kendisine, ülkesine ve bayrağına çevrilebilecekti. Tüm bunları düşünerek, sıfır hata ile Doruk'u göreve hazırlaması gerekecekti.

Galina geldiğinde Doruk heykelin önünde bekliyordu. Merhabalaşıp tokalaştılar. Galina bir kadın klasiği olarak Doruk'u on dakikaya yakın bekletmişti. Doruk'un üzerine düşecek hali yoktu ya. Aslında üzerine düşülecek olan kendisiydi. Doruk değildi. Bu yüzden, Doruk'a normal davranacak ve hiç üzerine gitmeyecekti.

Rüzgârlı Sokak'a ulaştıklarında, o kadar çok şey konuşmuşlardı ki Galina, Doruk'un konuşkan birisi olmasından

hiç sıkılmamıştı. Doğal olarak Galina hep dinlemedeydi. Doruk'u konuşturuyordu. Doruk üniversite yıllarından başlayarak memuriyete ilk girişine kadar pek çok şeyi anlatmıştı. Galina soru sorup şüphe yaratmak istemiyordu. Doruk ise kendiliğinden anlatıyordu.

Kombiler çok güzel ama pahalıydı. Galina en ucuz modellerden birini beğenmişti. Model ve marka bilgilerini not alıp, fiyatta indirim olup olmadığını sordu. Satıcı "Elimden geleni yaparım abla, hele sen kararını ver de." dedi. Galina satıcıya, "Konuşurken siz derseniz iyi olur." diye ikaz etti. Doruk lafa girerek, "Arkadaşım biraz düşünsün, biz tekrar geliriz." dedi ve dükkândan çıktılar.

"Galina, kararını verdiğinde almaya da birlikte gelelim, buradaki insanlarla anlaşman kolay görünmüyor. Sen-siz ayrımına da pek takılma, genelde kötü niyetle söylenmiyor."

"Tamam."

"Ben Kızılay'a gideceğim taksiyle. İsterseniz sizi de orada bırakabilirim."

"Olur."

Ana caddeye çıktıklarında rastladıkları ilk taksiye bindiler. Trafik sıkışık olmasına rağmen, taksicinin hızlı şerit değiştirmesiyle kısa sürede Kızılay'a geldiklerinde Galina;

"Ben dolmuş durağına gideceğim. Uygun bir yerde inebilirim." dedi

"Ben de o tarafa gideceğim."

"Haftaya, baktığımız kombiyi almayı düşünüyorum."

"Umarım kombi bir hafta daha idare edebilir."

"Önümüzdeki hafta cumartesi günü yine saat 13.00'de Atatürk Heykeli'nin önünde buluşalım mı?"

"Olur, bir aksilik olursa tekrar haberleşiriz."

Galina dolmuş durağına doğru yürürken düşünüyordu: "Aksilik olmazsa telefon irtibatı kurmayız. Böylece de dinlenmesi muhtemel olan Doruk'un telefonuna takılmam."

Galina bir haftayı nasıl geçirmiş anlayamamıştı. Yine bir cuma akşamı klasiğiyle karşı karşıyaydı. Bu kez, Doruk hakkındaki planını kafasında oturtmanın keyfiyle, geçen haftaki turnuvada sanki onun yerine başkası oynamış gibi arkadaşlarını şaşırttı. Çünkü o, sanki profesyonel bir turnuvada yarışıyormuşçasına ciddi oynuyordu.

Galina akşam eve geldiğinde saat 23.00 olmuştu. Doruk Galina'yı aramamıştı. Galina Doruk'un yarın Ulus'ta olacağından emindi.

Ertesi sabah uyandığında, deliksiz bir şekilde uyumanın verdiği hazla, fazlaca dinlenmiş olduğunu fark etti. Çok güzel uyumuştu. Sanki güzellik uykusundan kalkmıştı.

Galina kalkar kalkmaz giyeceği uzun topuklu ayakkabının topuğunun kuruyup kurumadığına baktı. Topuk kurumuştu. Bu basit bir numaraydı ve senaryo da hazırdı. Kombi mağazasından çıkıp kaldırımdan inerken ayağını geriye doğru vurup, topuğu kıracaktı.

Galina yine on dakika gecikmeli buluşma yerine gitmişti. Ama bu defa vücut hatlarını belli eden siyah bir kumaş pantolon ve sutyenini gösteren ten rengi bluz giymişti.

Doruk, Galina'ya baktığında, daha önce belinin hiç bu kadar ince olduğunu fark etmediğini düşündü.

Rüzgârlı Sokak'a doğru yürümeye başladılar. Doruk

yine mikrofonu elinden bırakmadan konuşuyordu. Doruk iyice pazarlık yaptıktan sonra Galina kombinin parasını ödedi. Kombinin takılması için servisin geleceği günü ve saati pazartesi günü telefonla Galina'ya bildireceklerdi.

Galina planladığı gibi topuğu ustaca kırdı ve birden Doruk'un koluna yaslandı. Doruk birdenbire şaşırmıştı. Galina "Oy Boje" (Aman Allah'ım) dedi. Doruk ise hemen, "Bana tutunabilirsin." diyerek karşılık verdi. Galina Doruk'un koluna girdi ve tekrar taksi durağına doğru yürümeye başladılar. Doruk, Galina'ya, "Seni eve kadar bırakayım, pardon sizi." diyerek gülümsedi.

Galina'nın evinin önüne geldiklerinde;

"Galina, asansör var mı binada?"

"Var ama asansör hep duruyor. Ben bir kez içinde kaldıktan sonra hep yürüyerek çıkmaya başladım."

"O halde, yukarıya çıkana kadar size yardımcı olayım."

"O zaman ben de size kahve ikram edeyim." dedi.

Doruk taksiden indi ve elini uzatıp Galina'nın çıkması için destek oldu. Galina tebessüm etti.

Doruk meslektaşları ile yaptıkları planın işe yaradığını gördükçe, içten içe seviniyor, mutlu oluyordu. Böylece Doruk, Galina'nın gittiği restoranların tespit edilmesi, tüm restoranların mutfaklarına aynı gün adam yerleştirilmesi, bir restoran işletmecisinin, MİT kimliğini görmesine rağmen adam yerleştirilmesine müsaade etmemesi sebebiyle çıkan tartışma konularını aklına getirdi.

Gıda zehirlenmesi etkisi yaratan buğday rengindeki tozu ve Galina'nın iş yerinin önüne gelen ve kendilerine ait olan taksiyle Galina'nın, kendileri tarafından belirle-

nen hastaneye götürülmesi hususunu hafızasında canlandırırken merdivenleri çoktan çıkmışlardı. Kapı açıldığında, hastanede kendisini ziyarete gelen kız arkadaşı rolündeki mesai arkadaşının da rolünü iyi oynadığını anımsadı.

Galina kapıyı açıp Doruk'a terlik verdi. Doruk terliğini giyerken SVR'nin Millî Savunma Bakanlığı'nın iç telefon rehberini daha önce ele geçirmiş olabileceğini düşünerek, Bakanlıkta gerçekten aynı görevde bulunan Doruk Yılmaz ismini tercih etmişti. Böylece Teoman, gerçek Doruk Yılmaz rolünü oynayacaktı. Doruk salona yöneldi ve koltuğa oturdu. Galina kahvenin yanında, kanyak ya da likör alıp almayacağını sordu. Doruk'un cevabı "Kanyak..." oldu.

Galina kahveyle birlikte kanyağın içine, cinsel istek uyandıran, hızlı etki gösteren ve alkolün kana karışmasını hızlandıran damladan damlattı. Üç damla damlatması gerekiyordu. Ama damlalar çok zor aktığından işaret parmağıyla şişeye vurduğunda yedi-sekiz damla kanyağa damlamıştı. Galina içinden, "Bu koyun şimdi sokağa çıkıp beni si... yok mu? diye bağırmasın." dedi.

Galina ile Doruk kesintisiz otuz beş dakika konuşmuşlardı. Doruk ilk on beş dakika da kızarmaya başlamıştı. Galina'nın koluna girdiğinde, Galina'nın göğsü sürtündükçe zaten bu hisse düşük yoğunlukta da olsa ulaşmıştı. Doruk rolünü oynamak için, geçmişte yapılan pek çok silah projesi ve mühendislik terimleri, üniversitede gördüğü dersler pek çok teknik bilgi ve önemli ayrıntıların yer aldığı bilgi notunu sular seller gibi ezberlemişti

Galina, Doruk'a lafı döndürüp dolaştırıp orta okulda arkadaşlarıyla nasıl şişe çevirmece oynadığını ve ilk öpüşme deneyimini anlatmaya başlamıştı. Anlatırken Doruk'tan gözlerini hiç ayırmıyordu.

"Doğrudan bakan gözler arsızlığı, kırpışıp duran gözler kararsızlığı gösterir."

Aristo

Doruk alkol ve ilacın etkisiyle "Bu oyunu oynamak için şişenin mutlaka boş olması mı gerekiyor?" diye sordu ve güldü. Galina "Kadın hazırsa gerek yok." dedi ve Doruk'un kucağına oturup, öpüşmeye başladı. Yatak odasına geçtiklerinde Doruk, "Sevişmenin işimin bir parçası olacağı hiç aklıma gelmezdi." diye düşündü. Doruk kendine geldiğinde, Galina mutfakta yemek yapıyordu. Doruk yataktan kalktı. Pantolonunu giydi ve mutfağa gitti. Galina "Sana yemek pişiriyorum." dedi.

Yemek yedikten sonra saat 21.00'a geliyordu. Doruk Galina'ya:

"Ben kalksam iyi olacak. Millî Savunma Bakanlığı'nda çalıştığım için seninle çok sık telefon trafiğine girmem sorun olabilir. Bu yüzden bir arkadaşım üzerine hat alıp sana vereceğim."

"Olur... nasıl istersen."

"Ayrıca yarın açık bir telefoncudan yeni bir telefon alıp akşam saat tam 20.00'da sana bırakmaya gelirim. Uygun mu?"

"Uygun."

"Tabi istersen."

"Sence?" dedi ve onu öptü.

*

İlişkiden İki Ay Sonra

Doruk Galina'nın tüm zaaflarını tespit etmişti: Annesi, sevişmeye olan düşkünlüğü, stil giyinmesi, ülkesine olan

sevgisi ile birlikte bilinç altındaki nefreti! Galina konuşurken bir defasında, "Rusya haksızlıklar ülkesidir." demişti. Doruk da içinden "Sanki Amerika farklı." demişti.

Doruk, Galina'nın en önemli zaafının ya da isteğinin çocuk olduğunu biliyordu. Galina, Doruk ile film izlerken, çocuklu bir anne gördüğünde gözleri doluyordu. Galina çocuk sahibi olmayı her şeyden çok istiyor gibi görünüyordu.

Galina da Doruk'un zaaflarını öğrenmişti. Doruk'la ilgili SVR'ye gönderdiği biyografik istihbarat raporunda; Doruk'un paraya, rahata, konfora, şık giyinmeye, çok para harcamaya, eğlenceye düşkün olduğu ve en önemlisi de bulunduğu yeri hak etmediği, daha yüksek bir makamda olması gerektiği, terfi ettirilmediği için de bakanlığa ve dolayısıyla devlete karşı küskün ve kırgın bir yönünün olduğu hususları yer alıyordu.

SVR'den Galina'ya, Doruk'un parayla ikna edilmesi gerektiği yönünde bir mesaj gönderilmişti.

Bu bağlamda, Galina öncelikle Doruk'a ufak tefek hediyeler alarak işe başlamıştı. Galina küçük hediyeler vererek masum sorulara küçük cevaplar alıyordu. Soruların cevapları Maria üzerinden merkeze gönderiliyor ve teyitleri yapılıyordu. Sorular basit olduğu için teyitleri de zaman almıyordu. Doruk, kravat, bileklik derken kol saatine kadar bütün hediyeleri hiç tereddütsüz kabul ediyordu.

Doruk kendisinin paraya acil ihtiyacı olduğu düşüncesini yaratıp Galina'dan borç para alarak, Galina'ya daha fazla bağımlı hale geldiğini düşündürmeye çalışacak bir olay kurgulamaya karar verdi. Bu olayın daha önceki kurgular gibi komplike olmasına pek gerek yoktu, basit ve sıradan bir olay olsa yeterdi. Fakat buna gerek kalmayacaktı.

Galina, Doruk ile her zamanki gibi evde akşam yemeği yemeye başladıklarında Galina, Doruk'a BM'nin Türkiye'deki ve dünyadaki misyonunu uzun uzadıya anlatmaya başladı. Sonra Galina, Doruk'a aylık üç bin Dolar karşılığında kendisine projeler hakkında bilgi vermesini önerdi. Ayrıca vereceği bilgilere göre daha fazla ödeme yapabileceğini de cümlenin sonuna ekledi. Doruk, Galina'ya, "Galina... sen neyin peşindesin?" diye sordu. Galina da BM'nin silahsızlanma programı çerçevesinde çalışıp bilgi topladığını, amacının NATO ülkelerinde üretilen silahların teröristlerin eline geçmesinin engellenmesi ve ele geçen silahlarında üreticilerinin tespiti gibi tamamen dünya barışı için çalıştıklarını söyledi.

Doruk, Galina'nın anlattıklarına inanmış gibi kafa salladı. "Gerçekten ülkemizdeki projelerin çalınması ya da üretilen silahların teröristlerin eline geçmesi mümkün. Veri güvenliğinin de güçlü olduğunu hiç düşünmüyorum zaten." şeklinde kıvrak ve zekice bir yanıt verdi. Ama yine de düşünmesi gerektiğini söyledi.

Galina tüm bunlar konuşulurken birden, "Böylece ilişkimizi de sürekli kapalı kapılar ardında geçirmek zorunda değiliz. İstersen hastaneye gelen kız arkadaşını ve peşimi bir türlü bırakmayan ve haftada bir gün beni yemeğe götüren Bilkent Üniversitesi son sınıf öğrencisi sunucuyu da alıp grup halinde görüşürüz, olur mu?" dedi.

Doruk "Olur ama Ela'yı ihmal ettiğim için bana biraz kırgın. Onun kalbini onarmam lazım." diyerek konuşmayı sonlandırdı.

Galina hem kaynağı hem de faaliyetini maskelemek için güzel bir ortam da ayarlamıştı. Güzel bir iş başardığını hissediyordu.

Doruk bir taraftan Galina ile aşk oyunu oynamaktan memnundu ama bir taraftan da müdürünün Galina'yı angaje etmesi konusundaki baskısına daha fazla dayanamıyordu.

Doruk Galina'ya önemsiz gerçek bilgiler ve önemli izlenimi uyandıran gerçek dışı bilgiler veriyordu. Galina'ya Erzurum'da toprağa gömülü karadan havaya ve karadan karaya fırlatılan, yüksek menzilli ağır roket bataryalarının bulunduğu bir harita vermişti. Harita da belirtilen yerlerde roketler gerçekten vardı.

Osmanlı-Rus savaşında bölgede imamlık yaptığı için saygın olan kişilerin, Türkçeyi ana dilleri gibi konuşmalarına rağmen aslında Rus olup, savaşta sabotajlar yaptıkları tarihsel bir gerçekti. Türkiye'de uyuyan Rus ajanlarının bulunması mümkündü. Bunlar bir sebeple haritadaki hedefleri kontrol edecekleri şüphesizdi.

Türkler yeni geliştirilen uzun menzilli yerli roket sistemlerinin daha geriye yerleştirilecek olmasından dolayı eski mevzileri zaten gözden çıkardıkları için bilgileri vermişlerdi.

Aldatma oyunu tarih boyunca karşılıklı hep devam ediyordu.

Doruk bir taraftan aşk oyununu bozmak istemiyordu. Çünkü Galina ile vakit geçirmekten hoşlanıyordu. Onunla vakit geçirmekten kim hoşlanmazdı ki? Diğer taraftan da Galina'yı Türk saflarına çekip, Galina'dan bilgi almak istiyordu. Ancak Galina taraf değiştirmeye henüz hazır gibi görünmüyordu.

Doruk'un, Galina ile dışarıdaki görüşmelerinde, kendilerinin SVR tarafından izlenip izlenmediğini öğrenmek için arkadaşları tarafından kendilerinin izlenmesini, yani

karşı takip yapılmasını istemesi. Müdürünün Doruk'tan şüphelenmesine neden olmuştu. Müdürü, kafası önünde bir evrak incelerken gözlüğünün üzerinden bakarak Doruk'a, "kendini rahat hissetmek için mi bunu istiyorsun yoksa kızı düşündüğün için mi?" diye sormuştu. Doruk yanıt olarak, "Sadece SVR'nin Galina'dan şüphelenip şüphelenmediğini anlamak için." dedi. Müdürü kafasını kaldırarak "Peki şüpheleniyorlarsa kafanda ne yapmak var?" dedi. Doruk'un, "Galina'ya verdiğimiz bilgi ve belgeleri daha ciddi hale getirebiliriz." cümlesi üzerine müdürü "Tamam, bakarız" demişti.

Doruk makam odasından çıktıktan sonra birlikte çalıştığı arkadaşı Ahmet müdürün odasına girmişti. Ahmet Doruk'un başarılarını çekemiyordu. Müdürleri doldurmuşa gelmeyecek kadar zeki ve temkinli olduğu için dolaylı yoldan Doruk üzerindeki baskıyı arttırmak için plan yapmıştı.

Ahmet, Doruk'un müdürlerinin gözünden düşmesini ve Doruk'u sürekli darbeleyip hata yapmasına sebep olmak istiyordu. Bunun için müdürü ile babasının arkadaşlığından gelen yakınlığı kullanarak lafı Doruk'a getirdi;

"Müdürüm kusura bakmayın ama arz etmek istediğim bir konu daha var. Son zamanlarda çok dalgın olduğunu görüyorum, umarım bir sıkıntısı yoktur. Sizin bir bilginiz var mı?"

"Bana anlattığı bir problemi yok."

Ahmet kelimelerini o kadar titiz seçmişti ki müdürü doğrudan doğruya, "Doruk acaba Rus'a aşık mı oldu?" diye aklından geçirdi.

Doruk pazartesi sabahtan müdürünün odasına çağrılmıştı. Olağan üstü bir yoğunluğun olduğu görünüyordu.

Doruk tam çalışmalarını anlatacaktı ki telefon çaldı ve dışarıya çıktı. Yeniden içeri alındı ancak konuşmaya yine başlamadan müdürünün önüne yazılı bir not kondu. Bunun üzerine müdürü, odasıyla toplantı odası arasında mekik dokuyordu. Doruk beklemekten iyice sıkılmıştı.

Müdürü bir hışımla tekrar odaya daldı. Doruk'a baktı. Koltuğuna oturdu. "Bitir artık şu işi, ne yaparsan yap, ben bilmem, anlıyor musun?" diye bağırdı. Müdürü o kadar sinirlenmişti ki gün içindeki gerginliğin tüm sinirini Doruk'tan çıkarmıştı. Doruk "Tamam efendim." dedi. Çıktığında yüzü bembeyazdı.

Kendi bölümünün koridoruna girdiğinde, dizlerinin bağı çözülmüş gibi, sarhoşmuşçasına adım atıyordu. Galina üzerine yoğunlaştığı bilinen Doruk'u izleyen arkadaşları, "Bence patron bu kadar içeride beklettiğine göre önemli bir şey var." derken, Ahmet olaya dahlinin olmadığı izlenimi uyandırmak için "Doruk'a pek çok harcama yetkisi verdi." dedi. Yavuz ise müdürünün geride bırakılan cumartesi günü, Doruk ile Galina'nın görüşmelerinin dışardan izlenmesi ve ortamın dinlenmesini istediği aklına gelmişti. Bu yüzden ortada bir olumsuzluk olduğunu anlamış olduğundan yorum yapmamayı tercih etmişti.

Müdürleri o kadar zeki bir yöneticiydi ki bu görevi Ahmet'e vermemişti. Zira genel de konuların birbirinden farklı zihinlerce değerlendirilmesinin yararlı olacağını düşünüyordu.

Doruk öğle yemeği için tek başına dışarı çıktı. "Patron bu kadına niye bu kadar çok kafa taktı? Hem emek harcıyor hem de harcatıyor. Pek anlayabilmiş değilim. Doğrudan para teklif etsek de olur." diye içinden geçirdi.

Yemek için gittiği restoranda ne yediğini bile hatırlayamadan işe döndü.

"Akşam Galina'yla buluşayım, biraz keyif yapayım, sonrası Allah kerim." diye düşündü. Galina ile keyifli bir akşam yemeğinden sonra güzel bir gece geçirdi.

Sabah erkenden uyandı. Duşa girdi. O kadar bunalmıştı ki ne yapacağını düşünmekten, boy abdesti bile alamıyordu. Niyet ettikten sonra "Acaba niyet etmiş miydim?" diye düşünüp tekrar başa döndü. Sonra ağzını kaç defa çalkaladığını unutup tekrar başa döndü. Duştan kırk beş dakikada ancak çıkabildi. Kafası oldukça karışıktı.

Doruk duşta o kadar yorulmuştu ki kahvaltıya oturduğunda alnından ter akıyordu.

Kahvaltı yaparlarken, Galina duştan neden çok geç çıktığını sordu. Doruk duymazlıktan geldi. Galina'ya para teklif etmenin olumsuz sonuç yaratacağını düşünürken Galina Doruk'a, "Çok dalgınsın, dün alkol de pek almadın. Ne oldu, sorun mu var?" dedi. Doruk "Gece kâbus gördüm galiba onu hatırlamaya çalışıyorum." yanıtını verdi.

Doruk, Galina'nın evinden çıktıktan sonra, "En iyisi Eymir gölü etrafında bir tur atayım." dedi ve eve üstünü değiştirmeye gitti.

Doruk Eymir'de sabahleyin bu kadar kalabalıkla karşılaşacağını düşünmemişti. Gölün kenarındaki büfelerden ilkine yaklaştığında, çay almaya karar verdi. Çay alıp tabureye oturdu. Gölü seyretmeye başladı. Yanında iki kadın sohbet ediyordu. Kadınları dinlemeye başladı. Kadın arkadaşına; "Gerçekten inanılır gibi değil. Nazan kaç defa düşük yaptı. Son düşükten sonra bir akrabası, "Adana'da bir ocak var, ocağa gidip hocadan dua etmesini istersen ve

hocanın vereceği duayı üzerinde taşırsan çocuğun düşmez. Bu şekilde pek çok kadın doğum yaptı." demiş. Nazan da son gebeliğinde gebe olduğunu anlar anlamaz, hemen eşiyle kalkmış, arabaya atlayıp Adana'ya gitmiş. Hoca Nazan'a dua etmiş ve elini yüzüne sürünüş." dedi. Bunu duyan kadın, "Ocak ne?" diye sordu. Kadın da "Türbeye benzer bir yer." yanıtını verdi.

Doruk "Çok ilginç. Hakikaten yer gök dua üzerine." diye düşünürken, Galina'yı hamile bırakırsa, Galina'nın kendisi ile bildiği her şeyi paylaşıp paylaşmayacağını düşündü. "Hamile bırakırım birkaç ay sonra bir şekilde düşmesini sağlarım. Ona bu sırada kendi kimliğimi açıklarım. Sana gerçekten âşık oldum derim. Belki tutar." diye düşündü. Bir taraftan da "Çocuk ya düşmezse?" diye düşündü. Tam bu sırada "Aman..." diye kendi kendine bağırdı.

İş yerine gittiğinde kafası hala çok dağınıktı. Bir plan yapmalıydı. Plan uzun süreyle Galina'nın kendilerine bilgi sızdırmasını sağlamalıydı.

Galina ile aralarındaki yalan duvarını kaldırmalı ama bunu yaparken de bir Rus ajanın çocuğunun babası olmamalıydı. Her şey samimi olmalıydı ama nasıl?

Saatlerce düşündü. Eve gitti. Televizyonu açmadan sessizlik içerisinde düşünmeye devam etti. Sonunda "Buldum." dedi. Yalan duvarını yalanla ortadan kaldıracaktı. Kısırlaştırıcı ilaç bulup kullanacak, Galina'ya çok âşık olduğunu ve ondan çocuk istediğini söyleyerek, çocuk yapma denemelerine girişecekti. Bir an için, annelik gibi kutsal bir duyguyu nasıl da kolay kullanmayı düşündüğünü kendine yakıştıramadı ama birden kendine geldi. Bu onun göreviydi. Görevi sırasında öncelik her zaman görevin kendisiydi. Kutsallık ise hayatında sadece ay yıldızlı bayraktaydı. Bu

fikrini müdürüne açmalıydı. Telefona sarıldı ve hemen aradı. "Müsaitseniz görüşmek istiyorum, önemli." dedi.

Müdürü; "Tamam odamdayım, gel." diyerek yanıtladı onu.

"Ben evdeyim yarım saate kadar çıkmamış olursunuz değil mi?" diye sordu. "Çıkmamış olurum." cevabını aldı.

Müdürün odasına girdiğinde, müdürü "Buyur." dedi. "Neymiş önemli olan?" diye sordu. Doruk planını anlattıktan sonra müdürü; "Süper plan, hemen iyi bir doktor bul ve görüş. Herhangi bir sakatlık olmasın, sana güveniyorum." dedi.

Doruk koluna yaptırdığı iğnenin işe yaraması için dua etti. Akşam yemek yerlerken annesi Elif, "Oğlum bir sıkıntın mı var?" sorusunu yöneltti. O da "Anne zor bir işle uğraşıyorum, başarmam lazım." dedi. Elif de "Benim oğlum üstesinden gelir." diyerek Doruk'un elini tuttu.

Doruk yemek yerken, tekrar tekrar planının üzerinden geçip düşündü. İlk defa akşam sofraları bu kadar sessizdi. Doruk'un babası terör örgütü PKK tarafından Mardin Kızıltepe'de şehit edildiğinden beri annesi Elif, Doruk'a babasının da ayırması gereken zamanı ayırıyor ve konuşmaları uzayıp gidiyordu.

Doruk'un babası Rıza Yüzbaşı, PKK içindeki bir MİT elemanının ortaya çıkıp infaz edilmesi sonucunda şehit olmuştu. MİT elemanının ortaya çıkması üzerine, MİT infazdan haberdar olmadan ve haber akışındaki kopukluğu tespit etmek için gereken süre geçmeden, PKK derhal saldırıya geçmiş ve baskın neticesinde Rıza Yüzbaşı şehit olmuştu. Devletin saldırıyı haber alamaması bir istihbarat zafiyetiydi. Doruk bu nedenle istihbaratın çok önemli ol-

duğunu öğrenmiş ve başka çocuklar da babasız büyümesin diye istihbaratçı olmaya karar vermişti.

Elif, Doruk'un yüz hatlarına bakarken "Tıpkı babası gibi." dedi içinden.

Doruk annesiyle kreşten çıkıp yürürken mevsim gözü yapan kuşlara; "Kuşlar babama, annemin ve benim onu çok özlediğimizi söyleyin." demişti. Doruk'un konuşması hiç aklından çıkmıyordu çünkü eve gittikten birkaç saat sonra acı haberi almışlardı. Doruk babasının şehit edildiğini hissetmişti herhalde.

Doruk, Galina ile buluşmalarında, ona dokunurken, onu daha çok hissediyormuş gibi dokunuyor ve uyurken yatakta elini tutuyordu. Galina'nın dudaklarından öperken duygulu bir şekilde öpüyor, öperken sarılıyordu. Galina bütün bu değişimi hissetmişti. Doruk'un duyguları aslında Galina'yı etkilemeye yetmişti. Galina, Rusya'da ve Kırım'daki ilişkilerinde kendini değersiz hissetmeye mahkum edilmişti. Hayatında ilk defa değer gördüğünü hissetmeye başlamıştı.

Doruk bütün riskleri o kadar iyi ön görüyordu ki, altı ay süreyle kısırlaştırıcı iğneyi yaptırdıktan ve kolundaki küçük iğne izinin geçmesi için üç gün bekledikten sonra Galina ile görüştü. Artık kararını vermişti. Galina'nın evine giderken bir demet tek sayılardan oluşan gül yaptırmıştı. Çift sayılı çiçek Ruslarda uğursuzluk anlamına gelmekteydi.

Doruk iş yerinde, iğneden sonra biraz dalga konusu olmuştu. Operasyonu bilen sınırlı sayıdaki arkadaşları Doruk'u anlamlı bakışlarla sürekli süzmeye başlamışlardı.

"Sana bir şey diyeceğim?" dedi Murat.

Doruk da "Söyle ama dolaylı ve gizemli olmasın." dedi.

Murat; "Desteğe ihtiyacın olursa, çekinme." deyip güldü.

Galina kapıyı açtığında, çiçekleri görür görmez Doruk'un elinden aldı ve kokladı. "Çok teşekkür ederim Doruk." dedi. Çiçekleri hemen vazoya koymak için vazoya su doldurdu.

Doruk yaklaşık bir ay boyunca Galina'ya âşık olduğunu belli etmeye çalıştığı pek çok davranış kalıbı geliştirmişti. Eve ilk girdiğinde, "Bugün ne yaptın? Arkadaşlarınla nerede yemek yedin? Yanınızda erkek yoktu değil mi? gibi sorular sormaya başlıyordu. Doruk hislerini açıklamadığından Galina "Türk tipi aşk böyle bir şey demek." diye düşünüyordu.

Doruk bir gün; "Artık birbirimizi iyi tanıyoruz. Cinsel ilişki sırasında korunmamıza gerek yok." dedi.

"Bence de ama dikkatli olalım, hamile kalmayayım sonra. Kürtaj konusunda Türkiye'deki hastanelere güvenemem."

"Sana şöyle bir bakıyorum da sen çocuk doğurursan, çocuğun çok tatlı olur."

"Doruk bu hassas bir konu, bunu burada kapatalım."

"Artık kırk yaşındayım. Çocuk olursa hiç kürtaj düşünmem bile."

"Ne yani çocuk mu yapalım?"

"Aslında bunu çok düşünmedim ya da çocuk yapma gibi bir planım yok ama olursa, özellikle de senden olursa, mutsuz olmam."

Galina dolu gözleriyle baktı Doruk'a. Ona sarıldı ve ağlamaya başladı.

> "Aldatılmanın anahtarı, kendisinden beklenenin tersini yapmaktır. Yani; güçlüyken, güçsüz görünmek, aktifken pasif görünmek, yakınken uzak görünmek, uzakken de yakın görünmektir."
>
> Sun Tzu

Doruk bütün geceyi Galina'ya sarılarak geçirdi ve o şekilde uyudu. Galina'ya sarıldığında içinde değişik bir his uyanmıştı. İçinde biraz sızı vardı sanki ama ona sarıldıkça, karnında garip bir duygu hissediyor gibiydi. Acaba bu aşk mıydı?

Doruk sabah kalktığında Galina her zamanki gibi kalkmış ve kahvaltıyı hazırlamıştı. Doruk kahvaltısını yaptıktan sonra Galina'ya gel sana bir sürprizim var diyerek elinden tutup yatak odasına götürdü. Galina'yı soydu ve sevişmeye başladılar. Galina, Doruk'un boşalacağını anlayınca üzerinden kalkmak istedi ama Doruk izin vermedi. Galina şok olmuştu. Doruk'a üzerindeyken sarılıp gözlerinin içi gülerek öptü. Sonra başını omzuna koydu ve bir süre bekledikten sonra üzerinden kalkıp bacaklarını birleştirmiş şekilde yatmaya başladı. Galina'nın gözleri kapalıydı ama o kadar mutlu görünüyordu ki bu görünmeye değerdi. Doruk harika bir iş başardığının farkındaydı. Sıra Galina'yı çocuk ve gebelik yokken kendi tarafına çekmeye gelmişti. Bu daha da zordu.

Doruk, Galina'nın isteği üzerine eczaneden gebelik testi almıştı. Galina testi yaptığında test negatif sonuç verdi. Galina'nın morali oldukça bozulmuştu. Doruk; "Hamilelik duruma göre bazen bir kerede, bazen on kerede olabiliyor, merak etme." deyince Galina umutlandı.

Galina ilk defa Doruk ile kendisine değer verildiğini hissediyordu. Değerin ne olduğunu Doruk'tan öğrenmişti ve bugüne kadar aslında kimseye değer vermediğini de anlamıştı. İlk değer verdiği kişi Doruk olacaktı.

*

Doruk, Galina'ya ayda en az bir belge veya bilgi vererek Galina'nın onunla olan irtibatını devam ettiriyor, diğer taraftan da ikinci iğnesini de yaptırıyor ve çocuk çalışmalarına devam ediyormuş görüntüsü çiziyordu.

Doruk artık ilişkilerinin düzenli bir hal almasıyla planın ikinci bölümüne geçti. Doruk, Galina ile evde buluşacağı çarşamba akşamı eve gelmemişti. Galina, Doruk'u aradığında ulaşamıyordu. Şarjı bitti galiba diye düşündü. Aradan bir saat geçince tekrar aradı. Yine telefonu kapalıydı. Galina endişelenmeye başladı. Acaba Doruk'un kendisine bilgi sızdırdığı mı anlaşılmıştı? Yoksa operasyon fark mı edilmişti? Bir anormallik olduğu kesindi. İlk kez böyle bir şey olmuştu.

Doruk planını çok uzatmamaya karar vermişti. Galina'nın kendisine makul bir süreden fazla ulaşamaması halinde durumu SVR'ye bildireceğini ve belki de SVR tarafından geri çağrılacağını biliyordu. Doruk bu nedenle sabah 05.00'a kadar ayakta kalacak üzerindeki takım elbise ile koşu bandında koşarak terleyecekti. Bu sayede gerçekten sorgulanmış gibi ter kokarak ve bitkin bir halde 05.30'da Galina'nın evine gidecekti.

Doruk 05.30 civarında Galina'nın evine gitti. Zile bastı. Galina zil sesini duyar duymaz, adeta havaya fırlar gibi yataktan kalktı. Diyafon düğmesini basılı tutarak, "Kimsiniz?" diye sordu. Doruk "Benim..." dedi.

Doruk asansörden çıkıp, zorlanır bir halde adım atarken çok halsiz görünüyordu. Galina, "Doruk ne oldu?" diye sordu. Doruk yanıt vermeden önce içeri girdi.

"Bir milletvekilinin akrabasının silah fabrikası var. Ben de ona daha önce bizim hazırladığımız birkaç modelin çizimlerini verdim. O sırada restoranda tesadüfen sivil polisler varmış. Aptal adam bana zarfa sarılı bir para hazırlamış. Ben flas diski uzattığımda, o da pat diye cebinden sarı zarfı çıkarıp bana verdi. Ben de zarfı önce elime aldım ama sonra geri verdim. Yan masada başka bir iş için oturan sivil po-

lisler, başka bir ekip çağırıp bizi göz altına aldırdılar. Saat 19.30'dan beri karakoldayız."

Galina "Peki şimdi ne olacak ?" diye sordu heyecanlı bir şekilde.

Doruk, "Bir şey olmayacak, bilmiyorum. Biz karakoldayken yanımıza sivil kıyafetli bir adam geldi. Bana senin Rus ajanı olduğunu söyledi ve buradaki marifetlerini anlattı." dedi.

Galina bunları duyduğunda gözleri neredeyse yuvasından fırlayacaktı. Galina "Maria ve John'dan bahsettiler mi?" diye soracakken sustu, hiçbir şey söylemedi.

Doruk adamla arasında geçen konuşmayı şöyle yansıttı:

"Galina senden bilgi, belge gibi şeyler talep etti mi?"

"Hayır, ben onun ajan olduğunu, şimdi sizden öğreniyorum."

"Kes! Karşında aptal yok! Aldıkların verdiklerini biliyoruz. Hapsi boylamak istemiyorsan Galina'ya söyle bize çalışsın yoksa ikiniz de hayatınızın sonuna kadar hapishaneden çıkamazsınız."

"Kendisiyle hemen konuşurum."

"İstersen konuşma!"

Şeklindeki diyaloğu anlattıktan sonra Galina'nın gözlerinin içine bakarak "Evet Galina Hanım, ben sana aşığım, senden çocuk yapmayı bile düşünüyorum, sen ise bana gerçek kimliğini bile söylemiyorsun. Sen beni, BM silahsızlanma programında görevliyim diye kandırmasaydın, sana verdiğim o belgeleri asla vermezdim. Beni resmen salak yerine koydun. Yarın hastaneye gideceğiz ve benden hamileysen çocuğu aldıracağız."

Galina birden ağlamaya başladı. Koşarak yatak odasına gitti. Doruk sinirli ve kandırılmış rolünü oynamak için buz dolabını açtı. Dolapta sadece Martini Bianco vardı. Şişeyi eline aldı ve yarım şişeyi kafasına dikerek yatak odasına gitti. Takım elbisesini çıkarmadan Galina'nın yanına uzandı ama bu kez elini tutmadı ve sarılmadı.

Doruk mesleğe ilk başladığında kendisine pek çok şey öğreten Burak Bey'i hatırladı. Gözleri kapalı yatarken, "Ben de galiba artık çıraklıktan ustalığa geçtim ama onun gibi entrika ustası olamam herhalde." diye düşündü bir an. Sonra müdürlerinin psikologlardan alıp, kendisine okuduğu raporu hatırladı. Raporda yer alan, "Galina'nın değersizlik duygusu seni gözünde yüceltmesi ile sonuçlanır. Yüceltme sonucu kendi yetersizliği ortaya çıkacağından, sana karşı bilinç dışı bir düşmanlık besler ve nihayetinde en ufak bir yetersizliğini sezdiğinde, bilinç dışındaki düşmanlık, bilince ulaşır.

Ayrıca kendi değersizliğini kabul edici tutumlar içerisinde olan kişiler, ancak değersiz biri tarafından değer göreceğini düşünerek seni küçücük bir açığında küçümseyebilir." ifadelerini hatırladı.

Bu bağlamda rolünü iyi oynamalıydı. Müdürünün söylediği gibi ona nadiren kendisini sevdiğini söylemeliydi. Bunu sık bir hale getirirse, neden bunu sürekli ilan ettiği sorusu aklına gelebilirdi. Galina'nın SVR mensubu olduğunu hiçbir zaman unutmamalıydı.

Galina ağlamaya devam ediyordu. Doruk normal davranışlarını bozmamak amacıyla Galina'ya hala âşık olduğunu göstermek için ona sarıldı ama sonra kolunu Galina'nın omzundan kaldırıp arkasını döndü. Doruk'un normal şartlarda Galina'nın kendisini aptal yerine koymasına ve başı-

ni belaya sokmasına tepki göstermesi gerekiyordu.

Doruk uyandığında sabah saat on olmuştu. Kafasını çevirdi, Galina'ya baktı. Galina hala uyuyordu. Ciddi bir travma yaşamıştı. Kolay kolay kalkmaz diye düşündü. Galina'nın telefonu çaldı. Galina sadece bir gözünü açabildi. Diğer gözü, yan yatarak ağladığından, diğer gözünün göz yaşlarının da akmasıyla çok fazla çapaklanmıştı.

Telefonu eline aldı.

"Alo? Dün gece hastalandım, işe gelemeyeceğim. Bilgi verir misin?" dedi.

Doruk yataktan kalktı. Yüzünü yıkadı. Salona gidip televizyonu açtı. Sehpaya ayaklarını uzattı. Kanalları değiştirmeye başladı. Galina'nın bir süre sonra yataktan kalktığını duydu. Galina banyoya girip yüzünü yıkıyor olmalıydı. Doruk'un yanına geldi.

"Çok üzgünüm Doruk, böyle olmasını hiç istemezdim."

"Neye üzgünsün? Adamların senin hakkında her şeyi öğrenmesine mi?" Yoksa beni salak yerine koyduğunu anladığım için mi?

"Seni aldattığım için..."

"Doruk bugüne kadar bana en çok değeri sen verdin, benden çocuk sahibi olmak istedin, sen benim hayatıma doğan bir güneşsin. Sen benim için herkesten ve her şeyden daha değerlisin."

Doruk sustu yanıt ve tepki vermedi. Galina "Anlıyor musun?" diye sordu. Doruk hala susuyordu. Galina, Doruk'un yanına oturdu. Göz yaşları sel olup akıyordu. Doruk, Galina'nın göz yaşlarını sildi. "Ağlama lütfen artık. Olan oldu çözüm bulmaya çalışalım." dedi.

Galina "Kahve içip kendime gelmem lazım" diyerek mutfağa gitti ve kendisine kahve yaptı. Doruk'a da kahvaltılık bir şeyler hazırladı.

Doruk o kadar işkolikti ki Galina ondan defalarca özür dilemeye devam ederken ve yalvarırcasına bakarken o hala planını gözden geçiriyordu.

"Galina, bu olanlar belki de bizim için daha iyidir."

"Evet... Ne oluyorsa, bu iyi bir şey için oluyor."

"Sen olmasaydın, benim seni ikna etmem diye bir şey söz konusu olmazdı. Beni doğrudan hapse atarlardı. Benim üzerimden sana ulaşmaları söz konusu olmasaydı, belki seni de hapse atarlardı."

"Evet."

"Galina, bizim için, onların istediklerini yapalım. Sen de kurtul, ben de kurtulayım. İlişkimize kaldığımız yerden devam edelim."

"Ama benim senden aldığım bilgileri ve belgeleri merkeze göndermeye devam etmem gerektiğini onlara söyle."

"Tamam, söylerim ama bundan sonra benim yerimi kesinlikle değiştirirler ya da bana hiçbir proje vermezler ve toplantılara da sokmazlar. Ne yapacaklar ne olacak bilmiyorum. Bu durumda onlar ne verirlerse sana ancak onları iletebilirim, benden eskisi gibi orijinal şeyler bekleme. Adam pazartesi günü benim iş yerime gelecek. Ona senin iş birliğine hazır olduğunu söyleyeceğim o zaman."

Galina birden kendini, Doruk'tan çocuk sahibi olsaydı çocuğunun nasıl olacağını düşünüyorken buldu. Soruya yanıt vermedi.

Doruk "Tamam diyeceğim?" dedi.

Galina gözlerini kısarak, başını aşağı doğru salladı ve sözüne, "Bunun için para da istemediğimi, bunu sadece senin için yapacağımı söyle." diyerek devam etti.

Doruk "Olur söylerim." dedi.

> "Bir ilişkiyi az seven yönetir. Çünkü çok seven kaybetme korkusundan her şeye "olur" der"
>
> Erich Froom

Bütün gün yatağa uzanıp, Galina'nın gizli dünyasını konuştular. O kadar hayal kırıklıkları yaşamıştı ki hayatında. Kimsenin onu aldırmadığını düşünüyordu. Sadece annesinin kendisini sevdiğine inanıyordu. Onu herkes kullanmıştı. Hatta annesinin bile kendisini kullandığını düşünüyordu.

"Nasıl yani?" diye sordu Doruk. Galina, "Annem babamın kendisini bırakmaması için babamın isteği dışında hamile kalmış. Babam sarhoşken hep bunu sayıklayıp dururdu. Beni de bu yüzden sevmezdi, benden intikam almak için piyanoyu sattı. Ben de bir daha hiç piyano çalmadım." dedi.

Galina, SVR'de de beklediğini bulamadığını söyledi. Sonra sözlerini şöyle sürdürdü: "Onlar da beni elçilik personeli olarak görevlendirmek yerine, dokunulmazlığım olmadan buraya gönderdiler. Tabi benim babam ya da annem bir yerde üst düzey bir görevli olsaydı, bunu yapamayacaklar, beni en iyi yerlerde, en iyi görevlerde diplomatik dokunulmazlık zırhıyla görevlendirecek ve annem ile babamın gözüne girmeye çalışacaklardı."

> "Eğer bir fikir bir insanın hoşuna gitmiyorsa, o zaman o kişinin o fikir aleyhinde argümanlar bulması hiç de zor olmayacaktır."
>
> Sigmund Freud

Doruk Galina'nın ailesinden bahsederken hiçbir zaman aile kelimesini kullanmadığını ve hep "Annem" ve "Baba" kelimelerini kullandığını fark etmişti. Galina kanadı kırık beyaz bir güvercin gibiydi gerçekten. İşin doğrusu Galina'ya çok üzülmüştü ama Doruk'un mesleğinde üzülmeye yer yoktu. Doruk adeta bir savaş veriyordu. Artık savaşın nitelik ve boyutları değişmişti. Adı konmamış gizli bir savaştı bu. Sinirlerinin çelik gibi kuvvetli, duygularının da körelmiş olması gerekiyordu.

Doruk da duygularıyla savaş veriyordu. Galina aklından geçtiğinde hemen aklına babasını getiriyordu. Buna rağmen akşam yatarken aklında Galina vardı. Sabah kalktığında da aklına ilk gelen Galina'ydı. Sanki ruhunu ona teslim etmişti, sanki Galina, Doruk'un içinde yaşıyordu ama Doruk duygularıyla yüzleşemiyor, kendine, ona âşık olma düşüncesini dahi yediremiyordu.

Babasını şehit eden terör örgütü PKK'yı ABD, AB, İran, Irak ve Suriye'nin yanında Rusya'nın da desteklediğini aklından çıkarmıyordu. Hayatı bu gerçek üzerine kurulmuştu. Doruk'un temas halinde olduğu tek Rus Galina'ydı. Bu yüzden Galina ile içtiklerinde, sarhoş olduğunda kontrollü olmaya çalışıp, içindeki nefreti ona kusmamak için kendini zor tutuyordu. Kısırlaştırıcı iğnenin kendisini sonsuza kadar kısır bırakmasının da mümkün olabileceği aklına geldiğinde babasının intikamı çok daha ağır basıyor ve görev bilinci her şeyin önüne geçiyordu.

> "Bir kimseyi değerlendirirken, insanı kişisel ve karakteristik bir özellikle donatan nefret duygusunda onun nereye kadar gidebileceğini bilmemiz bize çok yarar sağlar"
>
> Alfred Adler

Doruk pazartesi akşamı Galina'ya geldiğinde, adam ile konuştuğunu dile getirerek, adamın, "Sana ve Galina'ya bir şey olmayacak, tabii ki Galina bizimle çalışmayı sürdürdüğü sürece." dediğini iletti.

Doruk, Galina'ya "Burada görev süren bitince Rusya'ya gidip istifa et sonra burada evlenelim." dedi. Galina evlilik kelimesini duyunca o kadar sevinmişti ki ama Doruk'a;

"Servisten istifa edersem onların belirleyeceği süre kadar Rusya'dan dışarı çıkamam, bir şekilde çıkarsam beni dünyanın neresinde olursam olayım, bulur ve öldürürler. Çıkış yasağı süresi duruma göre değişir ama en az beş yıl..."

"Peki ben Rusya'ya gelsem, bana orada iş bulabilir misin?"

"Bulurum ama senin bana verebileceğin bir bilgi olmayacağı için benim seninle görüşmeme izin vermezler. Görüşmemiz de tespit edilirse seni de beni de ya hapse atarlar ya da öldürürler"

"Peki, öyleyse biz nasıl görüşmeye devam edeceğiz?"

"Ben daha buradayım, bir yere gitmiğim yok. Merkeze çağrılıp yeniden görevlendirilince, bunları düşünürüz. Şimdi birlikteliğimizin tadını çıkaralım ve çok düşünmeyelim geleceği."

Müdürü Doruk'a, Galina ile yapacağı bu kritik konuşma öncesinde, "Sakın yurt dışı çıkış yasağı gibi yurt dışına çıkmanı imkansızlaştıracak bir kelime sarf etme çünkü aranızdaki duygusal bağı sürekli güncel tutmamız ve bu işi devam ettirebilmemiz için Galina'nın Türkiye'den sonra hangi ülkeye atanırsa, senin de oraya gidip gelmen gerekecek." demişti.

Doruk'un kafasından müdürünün söyledikleri geçerken koltuğu işaret ederek, "Buraya uzanacağım, kendimi çok yorgun hissediyorum. Stres beni mahvetti." diyerek konuyu kapattı. Ne kadar fazla konuşursa hata yapma riski, o kadar artıyordu. Galina önce Doruk'un üzerine bir şeyler örtmeyi düşündü ama sonrasında onu uyandırıp yatağına yatırdı.

Sabah olduğunda Doruk yine morali bozukmuş gibi of çekerek yataktan kalktı. Yataktan kalktığında Galina "Günaydın." dedi. Doruk duymazlıktan gelerek banyoya girdi ve yüzünü yıkadıktan sonra uzun uzun aynaya bakmaya başladı çünkü, Galina kalkarsa, kendisine baktığını görmesini istemişti. Bunun nedeni ise filmlerde genellikle bunalımdaki insanların böyle yapmasıydı.

Doruk her zamanki gibi salona gidip televizyonu açtı. Galina'ya "Canım haydi kalk artık." diye seslenmek yerine, bu defa, soğuk bir şekilde, "Galina, haydi kalk artık." diyerek seslendi. Galina, Doruk'un yanına gelerek, "Bana artık canım demeyecek misin?" diyerek sızlandı. Doruk da "Diyeceğim ama bana biraz zaman tanı. Üstüme gelme, ne halde olduğumu görüyorsun değil mi?" dedi.

Doruk tiyatro eğitimi almamasına rağmen Oscar'a aday oyunculuk sergilemeye devam ederek kahvaltısını bitirdi, ayakkabılarını giydi ve gönülsüz ve içten olmayan bir şekilde Galina'nın yanağından öptü.

Doruk sonraki günlerde biraz toparlanmış gibi davranmaya başladı. Müdürünün talimatları doğrultusunda yavaş yavaş SVR'deki eğitimi, eğitim yeri gibi konularda çok üzerine gitmeden, sanki gerçekten bu sorular soruluyormuş gibi soru sormaya ve sorduğu soruları kendisine verilen not defterine yazmaya başladı. Galina, istihbaratçı bakış açısıyla;

"Not defterinin bir özelliği var mı?"

"Bence sıradan bir not defteri."

"Bazı not defterlerinin kağıtları ince olmasına rağmen sert olur, kalem izinin arkaya geçmemesi için."

Müdürü Doruk ile Galina'nın tüm görüşmelerini günü gününe inceliyor, değerlendiriyor ve Doruk'un avcı iken ava dönüşüp dönüşmediğini analiz etmeye çalışıyordu. Doruk yaptığı görüşmelerin tamamını en ince ayrıntılarına kadar aktarıyordu. Müdürü, Doruk'un şehit çocuğu olduğunu biliyordu ama yine de güven kontrole engel değildi.

*

Galina sabah gözlerini açtığında, başının ağrıdığını fark etti. Biraz yatak keyfi yapmaya ihtiyacı vardı. Saate baktığında resim sergisi için ancak hazırlanacağını düşünerek ağır ağır yataktan kalktı. Duşa girdiğinde baş ağrısının sebebinin, zihninde sürekli SVR'nin onun Türk tarafına geçtiğini öğrenip öğrenemeyeceği endişesi olduğuna kanaat getirmişti. Zihnen ve bedenen o kadar yorulmuştu ki, bir gün kendisini ödüllendirip Hilton'un SPA salonuna gitmeye karar vermişti.

Üstüne kendisine en çok yakışan, omuzları açık mavi renk bluzu ile uzun maksi eteğini giymişti. Aynaya baktı. Güzelliğinin bir kez daha farkına vardı. Birden cep telefonu çaldı. Telefonunu odasında aradı, pijamalarının altına baktı ama sesin birden banyodan geldiğini fark etti. Hala kendisine gelememişti, bu yüzden sesin nereden geldiğini bile anlayamamıştı.

Banyoya gidip telefonunu eline aldığında uzun uzun kendisini Maria'nın aradığını gördü ve telefonu açtı.

"Alo."

"Selam Galo."

"Selam Maşa."

"Ne yapıyorsun?"

"Sergi var, ona gitmek için hazırlanıyorum."

"Benim biraz canım sıkkın, Viktor yine bana karşı soğuk davranıyor, onun benden uzaklaştığını düşünüyorum. Buluşup dertleşsek olur mu?"

"Olur tabi, moralini bozma, ben evden çıkınca yürüyerek Kuğulu Parka gelirim. Sen de şimdi çıkarsan orada otururuz tamam mı?"

"Tamam görüşürüz."

Galina şifreli buluşma mesajını almıştı. Maria acil durumlarda aldığı mesajı Galina'ya iletmek amacıyla telefon açıp canının sıkkın olduğu gibi olumsuzluk içeren bir görüşme kodu, acilen görüşmeleri gerektiği anlamına geliyordu.

Galina'nın maskesi düşmesine rağmen, bunu SVR'ye bildirmediğinden, kendisine gönderilen talimatları yerine getirmeyi ihmal etmiyor ve her şey normalmiş gibi davranıyordu. Galina artık SVR için haindi!

Galina hızla evden çıktı. Parka doğru geldiğinde Maria'yı bankta elinde su şişesiyle otururken gördü. Galina Maria'nın yanına doğru yürüdü. Galina'yı görünce Maria ayağa kalktı. Birbirlerine selam diyerek öpüştüler. Maria "Yürüyelim mi?" dedi.

Galina "Olur." cevabını verdi.

Maria yürürken fısıltı tonunda, "Önümüzdeki ayın ilk haftasında çok önemli bir zirve gerçekleştirilecek. John da

davetliler arasında. Biz bu toplantının dışındayız. John tüm diplomatlar gibi toplantıya üzerinde ses kayıt aleti ile katılacak ve dikkat çekmemesi için bir gün sonra ABD elçiliğine görüşmelerden elde ettiği belge, bilgi ve kayıtları götürecek. Bizim kayıtları toplantının yapıldığı gün kopyalamamız gerekiyor. Fakat ses kayıt cihazı, CIA tarafından üretilen kriptolu bir cihaz. Dolayısıyla çözümünün yapılması zaman alır.

Bu tip zirveler bugüne kadar hep iki ay öncesinden katılımcılara ve kamuoyuna bildirilirdi. Bu toplantı sıradan bir toplantı olmayacak. Belli ki acil bir durum var. Muhtemelen Türkiye içerisinde çıkacak bir iç savaş, ya da Türkiye'nin komşu ülkelerindeki savaş ve yüksek yoğunluklu çatışma nedeniyle ortaya çıkacak mülteci sorunu değerlendirilecek. Biz de komşu ülke olduğumuz için bu konu şu an en önemli işimiz. Bu nedenle konunun ayrıntılarını almamız gerekiyor. Toplantı gizli yapılacak. Toplantıya BM Türkiye Temsilciliği ev sahipliği yapacak. Spora geldiğinde sana birkaç bilgi daha aktaracağım. Bu nedenle ses kayıt cihazını ne pahasına olursa olsun alman gerekiyor. Şimdilik hepsi bu" açıklamasında bulundu.

Sonrasında Galina "Anlaşıldı." dedi.

Biraz yürüdükten sonra bir kitapçıya girip, kitapları incelemeye başladılar.

Maria "Kitaba bak" dedi

Galina kitabı eline aldı. Kitabın içindekiler bölümüne baktı ve birkaç sayfaya göz attı. Kitapta, Kazakistan Cumhurbaşkanı Nursultan Nazarbayev'in Türk Devletlerinin birleştirilmesi konusundaki tezleri anlatılıyordu.

"Galina! Şu bölüme bak. Çekik gözlü Kazaklar hala buradaki ve Orta Asya'daki akrabalarıyla plan içindeler.

Pan-Türkizm, BM Güvenlik Konseyindeki Beş'linin hala baş belası. Hatta en büyük tehdit demek daha doğru olur."

"70 yıllık Sovyet asimilasyonuna rağmen konu hala güncel maalesef."

"Bak sana bir kitap daha göstereceğim." (Raflara dikkatle baktıktan sonra başka bir kitabı eline aldı. Birkaç sayfa inceledikten sonra işaret parmağı ile)

"Şurayı da okur musun?"

Galina satırları okudu;

"Merak etmeyin, acele etmeyin, unutmayın,

Yerli yersiz haddinizi aşmayın,

Tencere daha kaynamadan taşmayın,

Bugün yarın dünya bizim olacak.

...

Zaman Tebriz'in, dünya Erkin dünyası,

Yol Tanrının, hak adalet dünyası,

Eninde sonunda dünya Türkün dünyası,

Üç gün beş gün er geç olacak,

Bugün yarın dünya bizim olacak.

...

Yeni düzen yeni boyut Kur'an'dır.

İlk sözümüz son sözümüz Turan'dır.

Elçi veren Peygamberdir, Kur'an'dır.

Ne olacaksa iyiye olacak."

Galina derin bir nefes aldıktan sonra "Bu hareketlerin hepsinin kontrol altına alınması şart." dedi. Sonra birkaç romana daha baktıktan sonra dışarı çıktılar. Caddenin sonuna kadar yürümeye karar verdiler.

Yürürken vitrinlere bakıyorlardı. Maria, Galina'ya;

"BM'de iş temposunda artış var mı?"

"Hayır olağan."

"Özellikle John'un stresli olup olmadığını, olağanın dışında hareketlerinde farklılık olup olmadığını ve temposunun normale göre artıp artmadığını gözlemle, bu önemli..."

"Tamam. Öğle yemeklerinde ve dönüşlerde sezdirmeden diğer birimlerdekilere de iş artışı var mı yok mu diye sorarım."

*

Galina pazar günü John'u arayarak, "John, uygunsan sana güzel bir yemek pişirip akşam geleyim." dedi. John "Tamam." diyerek yanıtladı.

Galina yemek yapmamıştı. John'un evine gitmeden yolun kenarındaki piknik tarzı yere girdi. İki tane karışık kumpir aldıktan sonra John'a gitti. John kapıyı açtığında Galina'nın tencere ya da yemek kabı ile gelmesini bekliyordu.

Galina, John'u dudağından öptü.

"John, Nasılsın?"

"İyiyim teşekkürler, ya sen?"

"Nedense kendimi çok halsiz hissediyorum, bu yüzden sana yemek yapamadım ama kumpir sevdiğin için karışık kumpir aldım."

"Çok teşekkürler. O zaman soğutmadan hemen yemeğe başlayalım."

"Olur ama çok yorgunum, mutfaktan kaşık getirir misin? Yarın işe gidecek halim yok, umarım yoğun bir hafta olmaz."

"İçimden bir ses önümüzdeki birkaç haftanın yoğun geçeceğini söylüyor."

"Olamaz."

John yemeğini hızlıca yedi. Laptopunu alıp tekli koltuğa geçip yaklaşık yirmi beş haneden oluşan şifresini girerek, laptopunu açtı. Galina yanındayken laptopunu hep şifresinin görünmemesi için tekli koltukta açıyordu. Galina da John'un üzerine gitmez, pek çok gizlilik unsurları taşıyan işine saygı gösteriyormuş gibi yapıp, yanına yaklaşmazdı bile.

*

Galina bütün haftasını kendi birimi ve diğer birimlerdeki arkadaşlarını izlemekle geçirmişti. İyi gözlemde bulunma ve hızlı karar verebilme Galina'nın en önemli özelliklerinden idi. Galina gözlemlerini Maria'ya aktarırken, İnsani Yardım Koordinasyon Ofisinde, BM Nüfus Fonu ve Dünya Gıda Programı Ofislerinde, Dünya Sağlık Örgütü'nde ve Uluslararası Göç Örgütü'nde işlerin çok hızlandığını dile getirdi. Aynı zamanda John'un da çok yorgun olduğunu gözlemlediğini ve John ile görüşmek için aradığında, bazı işlerinin olduğunu ve kendisini daha sonra arayacağını bildirdiğini söyledi.

Galina, Maria'ya, "Bu arada sen de çok stresli görünüyorsun" dedi. Maria "Ben mi?" diye geçiştirdi.

Galina bir şeylerde hızlı değişiklikler olduğunu ve işlerin pek yolunda gitmediğini seziyordu. İçindeki gerilim hızla artıyordu. Maria'ya da soru sormak istemiyor, yanlış anlaşılmaktan korkuyordu. Bu işte kendi anılarında bile hata yapmaya yer ve tahammül yoktu. En ufak bir şüphe de Moskova'daki Lubyanka Cezaevi'nde kendisini bulabilirdi.

Maria, Galina'ya, "John'u öldürmen gerekebilir." dedi.

"Neden?"

"Nedenini ben de bilmiyorum ama bazı tahminlerim var."

"Yöntem?"

"Henüz belli değil, değerlendiriliyor. Kendini hazırla. Talimat geldiğinde en kısa zamanda sonuca ulaşmalısın."

Galina tamam derecesine gözlerini kapattı.

Galina eve dönerken, aklından ne gibi yöntemlere başvurması gerektiğini düşünüyordu. John'un evinin olağan dışı hareketlilik sebebiyle farklı servisler tarafından da izlenebileceği ihtimali nedeniyle, ev dışında öldürmesi gerektiğine karar vermişti. Açık şekilde mi öldürecek yoksa intihar süsü mü verecekti? Aklındaki en büyük soru işaretinin nedeni buydu.

Açık şekilde öldürmesi halinde John'un bağlı olduğu yerlere mesaj verilmiş olacaktı. Bu mesaj neydi? Bir taraftan bunları düşünürken, diğer taraftan da merkezin çok acemice davrandığını, John'un öldürülmesi gereken bir hedefse, bunun daha önceden planının ve hazırlıklarının yapılması gerektiğini, ani planlanan operasyonların felaketle sonuçlanabileceğini düşündü. Neyse belki son anda iptal ederler diye kendini teselli etti.

Eve geldiğinde, o kadar bitkindi ki Doruk, kendisini aradığında, "Galina...uyuyor musun yoksa?" diye sormuştu.

Doruk eve gittiğinde, Galina'nın kafasının çok karışık olduğunu fark etmişti. Galina'ya "Seni nedense iyi görmedim, çok düşünceli ve donuksun." dedi. Galina "Biraz yorgunum." dedi.

Doruk'un aklına Galina'nın riskli ve tehditlerle dolu işi yerine, hemen John gelmişti. Galina'yı ondan kıskanıyordu doğrusu. Galina onun buluşma teklifini reddettiği günler John ile birlikte oluyordu. Doruk, Galina ile tanışmadan önce John'dan haberdar olmasına rağmen bunu kendisine yediremiyordu. Galina'nın travmaları nedeniyle ve Galina'yı kullandığı için ona acıyordu.

> "İnsan, acıyabildiği birisini, gıpta edeceği birisinden daha kolay sevebilir."
>
> Andre Maurois

Doruk acıma ve nefret arasında mı kalmıştı? Galina'ya aşık mı olmuştu? Hislerini erkeksi hisler olarak değerlendirip geçiştiriyordu. Kendisiyle yüzleşmekten kaçıyordu.

Galina yemekte durgun görünmemek için neşeliymiş gibi davranmaya çalışıp, iş yerindeki arkadaşlarından bahsediyordu.

Ertesi gün, rutin olarak spora gittiği günlerden biriydi. Maria ile spor salonunda görüşmek için sabırsızlanıyordu.

Galina salona gittiğinde doğrudan soyunma odasına gitti ve üzerini değiştirdi. Saçlarını topladıktan sonra küçük kafeteryada oturan Maria'nın yanına giderek, "Merhaba Maria, bugün kendimi çok dinamik hissediyorum hemen başlayacağım." dedi. Ayna karşısına geçip yavaş yavaş

ısınma hareketlerine başladı. Maria sessizce, "John'un hard diskini en geç bir hafta içinde sil." dedi. Bu John'un öldürülmesi emriydi. Galina donuk bakışlarla tamam anlamında kafasını salladı.

Spor salonunda her zamanki egzersizlerini programına uygun şekilde tamamladıktan sonra duş alıp çıktı. Çıkarken Maria, Galina'ya "Bu termosu burada unutmuşsun." diyerek bir termos verdi. Galina termosun içinde operasyon için gerekli talimat ve araç gereç olduğunu anlayarak, termosu hemen çantasına koydu ve "Teşekkürler ben de çantamda bunu arayıp duruyordum." yanıtını verdi.

Eve gider gitmez termosu açtı. İncelemesi biter bitmez John'u aradı. Akşam uzak doğu restoranına gitmek için randevulaştılar.

Galina, John'dan önce restorana gelmişti. Sakin ve keyifli yemeklerinin ardından, "John birkaç gün sonra kırmızı gün başlayacak. Bu mahrumiyetin keyfini çıkartmanı öneririm." diyerek güldü.

Eve geldiklerinde, Galina buzdolabından buzu çıkardı. Salondaki masaya koydu. Tekrar mutfağa geçtiğinde, mutfaktan cam kırılma sesi geldi. John, "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Sadece bir sodamız kaldı."

"Marketi arayayım, kola getirsin."

"Ben bugün sek içmeye karar verdim. Sen de biraz kilo aldın gibi. Soda ile içsen daha iyi olur."

"Sporu düzensiz yapmaktan, viski koladan değil."

"Kırmızı kart her an gelebilir, sonra kola uğruna benden mahrum kalma!"

Galina soda şişesi ve açacak ile salondaki vitrinde duran viskiyi çıkardı. Kendisine sek doldurduktan sonra John'a viski-soda doldurup kadehi uzattı. Galina kadehini, "Mutluluğa..." diyerek kaldırdı. Viskiyi içtiklerinde Galina, "Çok sert oldu." deyip yüzünü ekşitti.

Galina ikinci kadehini doldururken sodanın geri kalanını içkisine boşalttı. John, "Yapma... o benimdi." dedi. Galina kadınsı tebessümü ile John'u geçiştirdi ve John'un kadehine sek viski doldurdu. Galina John'a, "Seni gördüğüm ilk gün, senin çok havalı ve yanına yaklaşılmaz biri olduğunu düşünmüştüm. Dışarıdan çok ulaşılmaz olduğun anlaşılıyordu." dedi. John yorumsuz bir keyifle Galina'yı dinliyordu. Galina, John'a övgü dolu sözler söyledikçe John biraz daha sarhoş oluyordu. Galina, "Bu kadar çekici ve seksi bir erkeğin, aynı zamanda bu kadar başarılı olması az rastlanılan bir durum, bu yüzden kendimi çok şanslı hissediyorum, iyi ki hayatımdasın." sözleriyle onu yüceltti. Galina'nın itiraflarını John'un övgü dolu sözleri izliyordu. John, Galina'ya "Sen beni hayata bağladın." derken viskinin son kadehini sek olarak yudumluyordu. John artık sızmak üzereydi.

Galina kadehi bittiğinde John'la öpüşmeye başlamıştı. Birden John'a, "Ağzın çok ekşi, sek viskiden dolayı, sana kola alalım demiştim." deyip güldükten sonra ayağa kalkıp çantasından marketlerde satılan pembe yuvarlak kaplı şekeri çıkarıp, kapağını açtı. Birkaç tane kendisine aldıktan sonra John'a ikram etti. John o kadar sarhoştu ki elini küçük kabın içine sokamıyordu bile. Galina, John'a kendi eli ile üç tane şeker verdi. "Hadi ısırarak ye!" dedi. John'un şekerleri tüketmesinden sonra öpüşmelerine devam ettiler. John'a vitrinde duran diğer viskiyi açarak bir kadeh daha

uzattı. John bardağı üzerine düşürdü. Pantolonu viski olmuştu. Artık tek bir istediği vardı; Galina'nın bluzunu çıkartmak. Galina bluzunu bir türlü çıkarttırmıyordu. John kafayı Galina'nın bluzuna takmıştı. Galina John'un pantolonunun düğmelerini açtığında John hala Galina'nın bluzunun düğmelerini açmaya çalışıyordu. Galina birden alt dudağını dişlerinin arasına alarak kafasını sağa sola sallayıp, "Hım..." dedi. John'un kadehine tekrar viski doldurdu ve dudaklarına doğru uzattı. John viskiden üzerine dökerek, birkaç yudum daha aldı. Galina bir taraftan göz ucuyla saate bakıp, John'un tam etki altına girmesi için dakikaları sayıyordu. Artık zaman gelmişti.

Galina John'un elinden tutup yatak odasına götürdü. John'un pantolonunu çıkarttıktan sonra John'un üzerine oturdu. John artık konuşamayacak hale gelmiş ve gözleri kaymıştı. Galina'nın aşk çığlıklarından her zaman ki gibi çok etkilenmişti. Galina, John'un üzerinde yaylanmaya devam ediyordu. Aynı zamanda, John'u öpüyor ve ona sıkıca sarılıyordu. John tam orgazm olacağı sırada Galina, John'a, "Bak bluzumu açıyorum." dedi. John orgazm olurken annesinin kafası kesilmiş kanlar içinde yatan fotoğrafının, Galina'nın göğüsleri üzerine yapıştırıldığını görmüştü. John'un kalp krizi geçirmek dışında çaresi kalmamıştı.

John'un annesinin sosyal medyadaki resimlerinin bu kadar büyük bir belaya yol açacağını kimse düşünmemişti. Galina, John'un yemeklerine, vücudunda otopsi de düzenli olarak ekstazi kullandığı izlenimi yaratmasını sağlamak amacıyla, Türkiye'de piyasada satılan ekstazilerden kırarak vermiş ve alkolüne de sürekli toz halinde eklemişti. Şeker kabında üzerinde çizik olan şeker görünümlü ekstazileri John'a yutturduktan sonra alkol alması ve seksin etkisi

ile orgazm sırasında yaşadığı dehşet duygu durumunu hızla değiştirmesine ve nihayetinde kalp krizi geçirmesine neden olmuştu.

Galina, John titrerken üzerinde yaylanmayı sürdürürken sarılmaya devam etti. Sonrasında hiçbir şey olmamış gibi John ile uzanarak yattı. John titreye titreye can verdi. Bu plan başarılı olmasaydı boynunu kırıp küvette düşme süsü verecekti. Boyun kırmak kolay değildi. En azından Galina için. Bundan kurtulduğu için mutluydu. John'un öldüğünden emin olduktan sonra uyumaya karar verdi. Derin bir nefes aldı...

> "Hırsız ve katil de tıpkı bir hayırsever gibi kendi doğasını izler."
>
> Thomas Henry Huxley

Galina uyandığında saat 09.30'du. Hemen polisi arayıp ambulans istedi...

John'un nasıl öldürülmesi gerektiği konusunda çok çalışılmıştı. Galina bir defasında tıraş makinesi ile tıraş olan John'u tıraş bıçağı ile tıraş etmek istediğini, bunu bir filmde izlediğini ve hiç aklından çıkmadığını söyleyerek ikna etmişti. Filmde adamın duştan çıktıktan sonra belinde havlu olduğunu, bunun da hoşuna gittiğini ama John'un yeterince çekici olduğunu söyleyerek tıraşı duş sonrasına bırakarak John'un cildinin yumuşayıp, tıraş bıçağına dayanıklı hale gelmesini istememişti. Tıraş ederken çenesine fazla bastırarak çenesini kesmişti. Sonrasında John'un çenesine koyduğu küçük pamuğu ve tıraş bıçağını çantasına koymuştu.

Çantasındaki açık tıraş bıçağını ve banyodaki dolaptan aldığı küçük pamuk parçası üzerine hafifçe kırmızı oje sürerek klozetin yanındaki çöpe atmıştı.

Ayrıca Galina geceliğine John'un vücut sıvılarının bulaşmasını sağlayıp merkeze göndermişti. En önemlisi birkaç saç telini ilk gecenin sonunda yastıktan alıp cüzdanına koymuştu. Ayrıca John'un bir atletini de kokusu için çantasına koymuştu. Koku örneği için kıyafet çalmak, Eski Doğu Almanya istihbarat teşkilatı STASSİ'den (Doğu Almanya İstihbaratı olarak bilinen Doğu Almanya Devlet Güvenlik Bakanlığı- Ministerium für Staatssicherheit) KGB'ye (Sovyetler Birliği İstihbaratı olarak Devlet Güvenlik Komitesi- Komitet Gosudarstvennoy Bezopasnosti) kalan miraslardan biriydi. O miras şimdiler de FSB (Federalnaya Sluzhba Bezopasnosti-Rusya Federal Güvenlik Servisi-İç İstihbarat) ile SVR tarafından kullanılmaktaydı.

Bir başka ortadan kaldırma tekniği olan alerjik reaksiyonla anafilaktik şoklama ile soluk borusundaki daralma veya tıkanma sonucu öldürülme idi. Bu en iyi yöntemlerden biriydi. Çünkü bu yöntemle meydana gelen ani ölümlerin sebeplerinin bulunması her zaman mümkün değildi. Ancak bu yöntem kesin sonuç her zaman vermeyebiliyordu. Galina'nın gönderdiği verilerden John'un günlük hayatta karşılaşılması pek mümkün olmayan kist hidatike alerjisi vardı. Bu yüzden bu yöntem kullanılmamıştı.

Galina ifadesinde John ile restorana gittiklerinde yemek yerken John'un boğazına bir şey takıldığını, bu yüzden öksürdüğünü söyleyerek, John'un vücudunun zehirlenme gibi nedenle reaksiyon gösterdiğini düşünmelerini sağlamıştı. Bu nedenle otopsi yapılmasına karar verilmişti. Otopsi yapılması halinde ekstaziden başka bir şey çıkmayacak ve Galina üzerindeki şüphe sona erecekti.

Polis, restoranın kamera kayıtlarını istediğinde, restoranda kamera kaydı olmadığı, sadece girişte ve valelerin araç

teslimi aldıkları yerde iki ayrı kamera olduğunu öğrendiklerinde işleri çok zorlaşmıştı. Maria, Galina'ya içinde kamera kaydının olmadığı iki restoran önermişti. Kamera kaydı olmadığını, kocasının kendisini bir kadınla aldattığını iddia eden Maria'nın, birkaç gün önce restorana gidip kayıtları para karşılığı almayı talep etmesi sonucunda öğrenmişlerdi.

*

John'un öldürülmesi pek çok açıdan önemli sonuçlar doğurmuştu. Suriye savaşı John yerine yeni atama yapılana kadar askıya alınmak zorundaydı. Bu sayede Rusya'nın Suriye'ye daha fazla mühimmat ve hava savunma sistemleri göndermesi sağlanmıştı.

Ayrıca Türkiye'nin ne kadar mülteciye ev sahipliği yapabileceği, ne kadar çadır, sağlık ekibi, aşı, ilaç ve tercümanın hangi bölge için hangi ülke ve hangi limanlara ve havaalanlarına indirilmesi değerlendirmeleri de yarım kalmıştı. Bu amacın yanında John'un Türkiye tarafından dışarıda yemek yediği sırada zehirlendiği şüphesiyle Türkiye-BM ilişkilerinin bozulması ve bu sayede Amerika'nın Türkiye'nin tavrındaki olabilecek değişiklikleri yeniden analiz etmesi gerekiyordu. Analizler beraberinde diplomatik görüşmeleri de gerektiriyordu. Bütün bunların hepsi zaman demekti. Savaşa sayılı günün kaldığı günlerde geçecek bir saat dahi çok önemliydi.

*

Galina, John'un cenazesi otopsiden sonra ülkesine gönderildikten sonra yaklaşık bir ay yas tuttu. İşe hep makyajsız, koyu renk elbiseler giyerek gitti. Gazetelerde John'un sadece kalp krizinden öldüğü yazılmasına rağmen BM nezdinde John'un öldürüldüğü konuşuluyordu.

Galina dedikoduların arasında boğulmuş gibi hareket ediyordu. Tüm gözler Galina üzerindeydi. Psikiyatriste gidip ilaç yazdırmayı da ihmal etmemişti.

Bu nedenle Doruk ile buluşmalarında daha titiz davranıyordu.

Birkaç ay sonra Maria'dan aldığı mesajla rahatlamıştı. Maria kendisine, Moskova'ya yerleşmeye karar verdiği için istifa etmesi gerektiğini söylemişti. Maria dayanamayıp Galina'ya, "John'un ölü bedenini görünce ne hissettin, ne yapmak istedin?" diye sordu.

"Kaynağımı kaybettiğim için ve bir kaynağımla oral seks yaptıktan sonra diğeriyle uzun uzun öpüşmenin keyfini bir daha yaşayamayacağım için mutsuz hissettim. Onun cesedini birkaç hafta bekletip, üzerine sineklerin sorti yapmasını ve kurtçukların da yer kapmaya çalışmalarını izlemek isterdim..."

Peki Doruk ile teması kim devam ettirecekti? Galina için önemli olan buydu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SON

Galina, Orta Asya'da görevlendirileceğini düşünürken Moskova'daki SVR karargahında çalışacak olduğunu öğrendiğinde çok sevindi.

İşe başladığı ilk gün, yakası kapalı beyaz bir gömlek, siyah etek ve gri renk ceket giymişti. Erken saatte gittiği kuaförde saçlarına yaptırttığı topuz çok hoşuna gitmişti. İlk iş gününe hazırdı.

Türkiye'den apar topar döndüğü ve maskesini düşürmemek için yöneticilerine Türkiye'den hediye alamadığından hafta sonu, Moskova'da Türk markalarının satıldığı birkaç mağazayı gezmişti. Buradan müdürüne güzel bir gömlek ve kravat almıştı. Müdürünün odasına girdiğinde, müdürü ayağa kalkarak, "Hoş geldiniz Bayan Galina." demişti.

Galina genel hatlarıyla Türkiye'den bahsettikten sonra Moskova'dan aldığını belirttiği Türk malı gömlek ve kra-

vatı hediye etmişti. Müdürü, "Belli aralıklarla dostumuz olan Türklerin kıyafetlerini giymek kuşku yaratmasa bari." diyerek güldü. Galina da tebessüm etti.

Karargâh çok disiplinli bir yere benziyordu. Galina'nın aslında doğrudan Karargâhta başlaması kendisine göre sakıncalıydı çünkü Türkler ya da John cinayetinin araştırılması halinde ABD, kendisini Moskova'da izleyebilirdi. Otopsi sonucu bu olayın kapanmasına yetmişti ama yine de Galina sürekli takip edilip edilmediğini kontrol ediyordu. Şüphelendiği hiçbir şey ile karşılaşmamıştı.

Karargâh sahaya göre çok sıkıcıydı. Buradaki tüm kadınlar aşırı bakımlıydı. Kadınların kendileri dışında yapacakları yatırımları yoktu, zira yatırıma güçleri yoktu. Tek yatırımları güzel ve ilgi çekici kıyafetler, bakımlı tırnaklar, güzel parfümlerdi. Hepsinin hayali görev sırasında zengin bir iş adamı ya da oligark ile tanışıp evlenmek ve hiç çalışmadan yaşamaktı.

*

Galina Doruk'u düşünmeden yapamıyordu. Doruk sürekli Galina'ya mesaj yazıyordu. Galina'nın müdürü Doruk ile yine kendisinin temasta kalacağını söylemişti.

Galina bir taraftan şifreleme eğitimleri alıyor, bir taraftan da Türkiye'deki elemanlarından gelen belge, bilgilerin tercümeleri ile uğraşıyordu. O kadar çok kaynakları vardı ki Galina ve diğer arkadaşları, gece yarılarına kadar çeviri yapıyorlardı.

Galina gece uyurken rüyaları bile artık Türkçe görmeye başlamıştı.

Annesi Darya da artık Galina'nın yorgunluğuna dayanamıyordu. Bir defasında bilerek sabah uyandırmayarak

iyice dinlenmesini istemişti. Galina işe gittiğinde önce müdürlerinin asık suratı ile karşılaşmış ve sonra da neden geç kaldığını açıklaması için savunması istenmişti.

*

Galina artık Doruk'un buluşma taleplerine yanıt verip buluşmak zorundaydı. Buluşma konusundaki en önemli nokta, buluşma yerinin görevin sonuçlanmasına olan etkisiydi.

Zira, kötü ayarlanan buluşma noktası pek çok önemli görevin başarısızlıkla sonuçlanmasına neden olmuştu. Doruk özlediğini ısrarla birkaç kez belirtmişti. İtalya'da buluşmaya karar verdiler.

Doruk 'Dört gün İtalya' adlı tur satın almıştı.

Doruk yola çıkmadan önce Galina'ya aklına kazıdığı balistik füzenin projelerini tekrar bir kâğıda çizmişti. Güzel bir çizim ve sunum yapmalıydı. Muhtemel Galina çizimi ve sunumu gizli kameraya alacaktı. Yüksek menzilli yerli ve milli roket, şüphesiz Rusların uykusunu kaçıracaktı. Ülkelerin kendilerini olduğundan güçlü göstermeleri kadar doğal bir şey yoktu.

Galina'dan önce İtalya'ya gelen Doruk otele yerleştikten sonra lobideki tur rehberine çıkarken "Ben biraz kendim takılayım, Almanya'daki gibi, burada da, canlı porno tiyatro izleyebileceğimiz pub var mı?" diye sordu. Tur operatörü, "Sanırım yok." cevabını verdi. Doruk yurt dışına çıkan bekar turistler gibi davranmayı ihmal etmiyordu.

Doruk otelin girişinde bekleyen taksiye binip buluşacakları otelin adını verdi. Kendi adına SVR tarafından ayırtılan odaya geçti. Galina'nın gelmesine yaklaşık üç saat vardı. Duş aldı. Odada kamera olabilirdi. Bunu kontrol edemezdi.

Doruk Galina'ya sürpriz yapmak için oda servisini arayıp peçete istedi. Gelen peçeteler az olduğu için görevliden birkaç paket peçete daha getirmesini istedi. Görevli şaşkın ve tebessümlü bakışlarla "Memnuniyetle." dedi.

Doruk pantolonu ile yatağa uzanıp, gözlerini kapatıp, şekerlemeye karar verilmişti. Kapının çalınmasıyla irkildi.

Kapıyı açtığında eliyle arkasında sakladığı peçetelerden yapılmış yirmiye yakın gülü, yine peçeteden yapılmış demet ile birlikte Galina'ya verdi. Doruk, "Kusura bakma çiçek alamadım, ama sana bunu yaptım." dedi. Galina içeri girip Doruk'u o kadar çok öptü ki galiba onlarca kez öpmüştü.

Doruk de çok mutluydu.

Biraz yatak keyfinden sonra Doruk duşa girip çıktı. Duşta aklından; "Kameraya düştüysek rezil olduk." diye geçiriyordu. Galina "Çok vaktimiz yok. Bana vermek istediğin şeyi verirsen yan odadaki arkadaşıma teslim etmem gerekiyor." dedi. Doruk, Galina'nın yanındaki çantasından laptopu ve katlı şekilde duran büyük boyutlara sahip kağıtları çıkarttı ve çizmeye başladı.

Çizim bittiğinde Doruk içinden "Günün birinde mühendislikle haşir neşir olacağımı söyleseler inanmazdım." diyerek mırıldandı.

Galina kağıtları katladı. İnce bir dosyanın içine koydu. Küçük dosyayı alıp çıkmadan önce eliyle duvara üç kez vurdu. Kendisi odadan çıktığında yan odadan da birisi çıkmış ve elbisesinin içindeki dosyayı yan komşusuna asansörde vermişti.

Resepsiyona inip, görevliye şehir rehberini göstererek, en güzel spagettinin hangi restoranda yapıldığını sordu. Restoranı şehir haritası üzerinde bulup imzalayan ön büro

görevlisi, Galina'nın yüz hatlarını inceliyordu. Galina'nın Doruk'tan aldığı mutluluk belli ki dışarıdan hissediliyordu.

Sabah kahvaltıyı otele yürüme mesafesinde olan bir kafede yaptılar. Anlık kararlı oturduklarından rahat konuşuyorlardı. Doruk, Galina'ya kendisini ne kadar çok özlediğini, sürekli onun eskiden oturduğu evinin bulunduğu sokaktan geçtiğini anlatıyordu. Galina da içinden, çalışma ortamından ve Moskova'dan ne kadar nefret ettiğini anlatıyordu. Moskova'da yaşayan insanların çok küfürlü konuştukları, saygısız oldukları gibi ne kadar olumsuz yönler varsa hepsini sayıyordu. Doruk içinden "Bir insan kendi milletinden, kendi başkentinden ancak bu kadar nefret eder." diye geçirdi. Ankara'ya döndüğünde bu ayrıntıları anlatmak için kafasına not alıyordu.

*

Doruk Ankara'ya döndüğünde, bir hayli yorgun görünüyordu. Murat "Stres adamı yorar." dedi. Ahmet sinsi bakışlarıyla "Bu da hem si**iyor, hem bağırıyor." dedi. Murat da, "Şu anki işi bu ama." diye yanıtladı.

Doruk müdürüne tüm ayrıntıları anlatmıştı. Müdürü, "Aklımda yeni bir fikir var, yukarıyla görüşmem lazım." dedi.

Doruk odadan çıkarken aklından pek çok fikir geçiyordu. Acaba fikirlerini paylaşmalı mıydı? Yoksa müdürünün teklifini mi beklemeliydi? Masasına geçtiğinde fikirlerini değerlendiriyordu.

*

Doruk sabahları iyi bir kahvaltı yapmadan evden çıkmazdı. Masasına gittiğinde sadece bir fincan Türk kahvesi içip çalışmaya başlıyordu. Kendisinden düşük kıdemli

arkadaşları ise kendinden geç gelip bir de kahvaltı sofası yapıyorlardı.

Telefon çaldığında arayan müdürüydü. Doruk "Buyurun efendim." dedi. Müdürü "Doruk toplantı odasına gelir misin?" dedi.

Doruk toplantı odasına gittiğinde, tüm ağır topların toplantı odasında olduğunu gördü. Doruk bu saate rağmen bu kadar yetkin insanın hep birlikte hazır olduğunu görünce olağan üstü bir durum olduğunu anladı.

Müdürü, "Doruk biliyorsun, ülkemizin müttefikleri, tehdit algıları ve buna bağlı bölgesel ve küresel terör unsurlarının ülkemizdeki hedefleri sürekli değişkenlik gösteriyor. Biz de çok boyutlu stratejiler geliştiriyoruz. Türkiye artık büyük bir devlet. Dünya'da önemli bir rolü var. Dünya'nın kaderini değiştirebilecek imkân ve yeteneklere sahip. Artık dünya Birleşmiş Milletler'in veto yetkisine sahip beş üyesi tarafından tek başına yönetilemez. Yakında göreceksin "Dünya Beş'ten Büyük" şeklinde çıkış yapacağız. Siyasiler dünyanın yeniden dizaynını yaparken biz de bu çıkış öncesinde veto yetkisine sahip beş ülke ve bunların güdümündeki ülkelerle istihbarat alışverişimizin çıkış sonrası olası etkileri üzerinde çalışıyoruz, öngörüler yapıyoruz. Biz, sana ayrıntıları ileri de aktarılacak büyük bir oyunun içerisine girmeyi hedefliyoruz. Senin buradaki rolün Galina'yı ikna ederek SVR bünyesinden üst düzey bekar ya da evli birisiyle evlenmesini sağlamak olacak. Bu sayede, ülkesinden nefret eden Galina eliyle çok büyük operasyonlar yapacağız. Kendini hazır hissediyor musun?" dedi.

Doruk "Daima hazırım." cevabını verdi.

Doruk heyecanlı ve bir o kadar da kararlıydı.

*

Doruk Bakü uçağına bindiğinde, bilet son anda alındığı için CİP'te uçuyordu. Hostes çayını bile karıştırmış, güneşin Doruk'un yüzüne çarpmasını engellemek için güneşlikleri dahi kapatmıştı. Doruk içinden, "İşte bu Azerbaycan Havayolları." dedi. Muazzam bir servis vardı. İzlemesi için kendisine sunulan filmlerin hemen hemen yarısı Ermenilerin Azerbaycan Türkleri'ne yaptığı soykırımı konu alıyordu. Doruk "Bu filmleri zaten yeterince izledim. Biraz keyiflenelim." dedi. Eski bir komedi filmi açtı.

Azerbaycan'a ilk gelişiydi. Kendisini evinde gibi hissediyordu. Gürcü kökenli bir taksiciyle tanışmıştı. Numarasını kaydetti. Mamuko çok iyi Azerbaycan Türkçesi konuşuyordu. Doruk'a rehberlik de yapıyordu. Arabası çok eskiydi ama Doruk çok eğleniyordu. Mamuko "Abe bi de Kenan yok mu du? Restorancı Kenan. Burada kumar oynadı, sefile düştü, sonra en zengin Rus avratla gezdi, karıdan pul çekir hem de çok yahşı çekir." diyordu. Doruk "abi bi dedikodu bu kadar tatlı anlatılmaz." diyordu. Doruk yurt dışı görevimi kesinlikle Bakü'ye istemeliyim, tam yaşayacağım yer." diye mırıldandı...

Galina da Doruk ile buluşmadan önce dolaşmaya başlamıştı. Girdiği kitapçıda kitapları incelemeye koyulmuştu. Bir taraftan da peşinden giren birinin olup olmadığını görmek için dışarıya doğru baktı. Kimse yoktu. O sırada birden irkildi. Yanı başında beliren ve Rusça konuşan adam; "Aradığınız bir kitap varsa yardımcı olabilirim." dedi.

"Yeni çıkan Romanlara bakacaktım."

"Şu bölümde..."

"Teşekkür ederim."

Rutin kontrollerini yaparken tekrar vitrinden dışarıyı süzmeye başladı. Birkaç adım attı. Eline başka bir kitap aldı. Kitabın arkasını çevirdi. Kitabın içinden rastgele bir sayfa açıp okumaya başladı. Okuduğu bir cümle ilgisini çekmişti, cümleyi kafasında değerlendirirken, çıkışa geldi. Kitapçıdan çıktığında artık takip edilmediğinden tam emindi.

Doruk Galina ile buluşup özlem giderdikten sonra Mamuko'yu anlattı. Birlikte güldüler. Sonra şehrin dışında Mamuko onları mangala ve batmayan suya götürdü. Gittikleri yer biraz avam bir yerdi ama yemekler çok güzel ve su da Mamuko'nun anlattığına göre çok şifalıydı. Doruk garsona "Bu ne?" diye sordu. Garson; "Kişniş otu..." cevabını verdi. Doruk "Değişik bir tadı var..." dedi. Garson tebessüm etti.

Doruk su birikintisi içinde, "Galina moralini bozmak istemiyorum ama Türkiye'deki MİT, üzerimdeki baskıyı çok arttırdı. Seninle ayda en az iki kez buluşmamı, safsata proje, belge gibi kağıtları sana teslim etmemi istiyorlar ya da seninle istediğimiz zaman buluşabilmemizin bir yolunu soruyorlar. Aksi halde beni tek kişilik hücreye atacaklarını söylüyorlar." dedi.

Galina, "Diğer yol?" Doruk, "Senin içeride tanışacağın üst düzey biriyle evlenmeni, evliyse sevgili olmanı, hızla yükselmeni, yüksek gizliliğe sahip bilgilere ulaşıp bu tarafa iletmeni istiyorlar. Sana tüm desteği sağlayacaklarını da söylüyorlar. Örneğin hedefle aynı ortamda çalışmanı sağlayacak rüşveti verip birimini değiştirmeyi, bulacağın hedef evliyse, boşanmasını sağlamak için sana destek sağlayacaklarını söylüyorlar." dedi.

Galina suya daldı. Gerçekten suda batmak imkansızdı. Sudan çıktığında Doruk yaklaştı. Eliyle gözünü sildi. Suyun gözelere zararlı olduğunu söylemişti Mamuko.

"Doruk bu şantajlardan, bu taleplerden gerçekten bıktım. Her iki tarafın da kuralları yok. İki haftada bir buluşun demek zaten felaketimiz olur. Sen iki haftada bir yurt dışına çıkıp durursan ve sana ülken müdahale etmezse, benim angaje olduğumu anlarlar zaten!"

"Galina gerçekten çıkmazdayım. Kaç kez canıma kıymak istedim..."

"Kapatalım konuyu."

"Bak! kendini rahatsız hissediyorsan, istersen gidip Türkiye tarafından benim şantaja uğradığımı söyle."

"Sen ikimizi de öldürtmek mi istiyorsun?"

Doruk boynunu öne eğdi. Galina dışarı çıkıp kendisine diğer kadınlar gibi yüz maskesi yaptı. Uzanacak şezlong bile yoktu. Bir müddet ayakta kalarak güneşe yüzünü döndü. Sonra kahvehaneye benzer yere oturdular.

Galina kaldığı otelin bulunduğu sokağın başında ineceğini söyledi. Galina otele gelmeden önce yürürken Doruk'a, "Getirdiğin belgelerin kopyalarını buradaki Rus Elçiliği'ne göndereceğim. Havaalanındaki kontroller çok sıkı, eskisi gibi değil buralar. Rusya'ya karşı bilinç altlarındaki nefret, bizlerin çalışmalarını da zora sokuyor. Bağımsız Devletler Topluluğu'ndaki zoraki birliktelik, sıkı ve sıcak bağlar oluşturmaktan çok hoşnutsuzluk oluşturdu." şeklinde bilgi verdi.

Galina sabit telefondan hat alıp bir numara çevirdi. Rusça "Taksi olur mu?" dedi. Karşı taraftan gelen yanıt sonucu Galina, "Özür dilerim, yanlış aradım." deyip kapattı. Yirmi dakika içerisinde odaya Doruk'un yüzünü görmediği birisi gelerek belgeleri alıp götürdü. Doruk SVR'nin İtal-

ya'ya göre Azerbaycan'da daha rahat hareket ettiğini fark etti. Bunun sebebi Azerbaycan Gizli Servisi'nde çok fazla kaynaklarının bulunması mıydı acaba? Ya da Galina'nın ya da Doruk'un takipte olmadıklarından mı eminlerdi? Aksi halde doğrudan odaya gelmezlerdi ama yine de Doruk'un kuryeyi görmemesine önem göstermeleri, Doruk'a karşı bazı soru işaretlerinin olabileceği anlamına geliyordu.

Galina çok düşünceliydi. Doruk da rahat düşünsün diye ses çıkarmıyor, televizyon izliyordu. Biraz da durgun ve üzgün havası katmayı unutmamıştı kendine.

Galina hava karardığında, "Dışarı çıkıp yemek yiyelim mi, Doruk?" dedi.

"Olur tabi."

Bakü akşamları da çok güzeldi. Birlikte güzel bir restorana gittiler. Yemek bittiğinde Galina, "Biraz yürüyelim, yemekler yerine otursun." dedi.

Yürümeye başladılar. Galina Doruk'a, "Bana 50.000.- Dolar göndersinler. Parayı taşıyan kurye önümüzdeki hafta pazar günü Holy Prophet Elijah Kilisesi'ne gelsin. Kurye kilisede satılan mumların kutusunun benzeri bir kutu içerisine parayı koysun. Beni görünce işaret ederek yaklaşsın. Bağış kutusuna yaklaşıp bağış yapalım. O sırada papaza bakar ve tebessüm ederim. Muhtemelen papaz yanımıza gelir. Ayin yapar. Ayin yaparken yüzümüz girişe dönük olur ve papazın kıyafeti önümüzü kapatır. Papaz dua edip gözlerini kapattığında, ayağımla kutuların yerini değiştiririm. O kendi kutusunu bana iter, ben de kendi kutumu ona iterim. Böylece, mum yakacakmış gibi kutuyu alıp eve götürürüm." dedi. Doruk devam etti: "Tamam, aynen söylerim."

Galina heyecanla, "Doruk Moskova'da Azeri doktorların tüp bebek konusunda uzmanlaştıklarını ve Moskova'da birçok tüp bebek merkezi açtıklarını duydum." dedi ve çocuk konusunu yeniden gündeme getirdi. Doruk ise böyle bir teklifi hep beklediğinden, "Yarın bir merkeze gidelim, ben sperm vereyim." önerisinde bulundu. Galina da randevu almadığını ama biraz para sıkıştırmaları halinde kendilerine öncelik tanınabileceğini dile getirdi. Doruk bu fikri beğenmişti.

Ertesi gün Doruk, Galina'yı kaldığı otelden aldı. Galina çok yorgun olduğu için iyice uykusunu almak için tek başına yatmak istemişti. Doruk uyurken çok terliyordu. Dolayısıyla, Galina defalarca Doruk'a check up'a gitmesi gerektiğini söylemişti.

Birlikte tüp bebek merkezine gittiler.

Doruk "Merhabalar, biz Türkiye'den geliyoruz, randevu alamadık." dedi ve yirmi Manatı sekreterin önüne bıraktı. Sekreter parayı alarak çekmecesine koydu ve çekmeceyi kilitleyip, kafasını kaldırdıktan sonra tebessüm etti ve "Doktor ile görüşmeden önce tüpü doldurmanız gerekiyor." dedi.

Doruk'a eşlik eden sekreter, "Bu odayı kullanabilirsiniz." diyerek yol gösterdi. Doruk içeri girdi. Sekreter kapıyı çaldı ve; "Çok pardon, televizyonu açmadım herhalde." dedi ve televizyonu açtı.

Televizyon eski bir videoya bağlanmıştı. Porno film ekrana yansımaya başladı. Doruk kapıyı kilitledi. Pantolonun düğmelerini açtı. Filme o kadar odaklanmıştı ki, kemerini unutmuştu. En son kemerinin tokasını da açtı. Doruk kemersiz hiç dışarıya çıkmazdı. Kemer gerektiğinde kavga aracı olarak bile kullanılabilirdi.

Galina beklemekten sıkılmaya başlamıştı. Doruk çıktığında, ona "Neden bu kadar uzun sürdü, yoksa beni aldattın da o yüzden mi geç boşaldın?" şeklinde soru yöneltti.

"Hayır... filmin bir bölümünü çok beğendim, başa sarıp tekrar izledim."

"Neymiş o güzel olan kısım?"

"Makam şoförü, patronun karısını beceriyordu. Darısı başına."

Doruk, konuşmalarında sürekli üstlerini aşağılama, onlara küfür etme, eleştirme, hor görme gibi taktikler kullanıyordu. Bu taktikler üzerine o kadar yoğunlaşmıştı ki, müdürleri ararken dahi onlarla zikrettiği, "Piç başkan." gibi ifadeler ağzından kayıp gidiyordu. İzlediği filmin anlattığı konuyla aslında hiçbir ilgisi yoktu. Film modern bir genel evde geçiyordu.

Doruk sperm dolu tüpü hemşireye verdi. Kısa bir testten sonra doktor ile görüştüler.

Doktor, "İletişim bilgilerinizi bıraktınız değil mi? Size hemen döneriz ve tedavinize başlarız." dedi. Galina "Evet bıraktık." diye yanıtladı. Forma Galina bilerek yanlış isim, soy isimler ve telefon numaraları yazmıştı. "Bir daha Bakü'ye yolumuz düşerse gelip sorarız ya da Doruk telefonla sorsun." diye düşünmüştü.

*

Doruk Türkiye'ye döndüğünde raporunu hazırlar. Tüp bebek merkezindeki filmin adına kadar tüm ayrıntıları raporunda belirtmişti.

Doruk ile ilgili güven sorunu görünürde yoktu. Buna rağmen Doruk yine de raporlarını çok ayrıntılı yazıyor ve

olası soru işaretlerine imkân vermiyordu. Zira Ahmet hala Doruk ile uğraşmaya devam ediyordu.

Raporunu teslim etmek için müdürünün odasına gittiğinde müdürü, "Ahmet seni neden bu kadar tutuyor?" diye sordu.

"Müdürüm Ahmet'in beni pek tuttuğunu düşünmüyorum ama tutuyorsa da sebebini bilmiyorum." Dedi bir anlık şaşkınlıktan sonra.

"Sen burada yokken, bir konuda fikrini almak istedim ve bu konuyu en iyi senin bileceğini söyledi."

"Buna çok sevindim. Umarım Ahmet'i yanıltmam."

"Eski kurtlardan birine sordum, gerek kalmadı."

"Ahmet, üniversitede öğrenciyken annesinin faturalı hattını alıp kullanmış, fatura çok gelince de fatura bedelini ödeyememiş. Her gün posta kutusunu kontrol ederek annesinin faturayı görmesini engelliyor ve parça parça ödemede bulunuyormuş. Yaz tatilinde yazlığa gidince, harcamaları artmış, dolayısıyla faturayı ödeyememiş, böylece de hat dışarıya aramaya kapatılınca, eski kontörlü hattını kullanmaya devam etmiş."

"Eee..." dedi dikkatle Doruk'a bakarak

"Sonrasında telefon operatörü Ahmet'in annesi adına eve yazı göndermiş. Yazıda, hesap numarası verilerek, borcun bu hesaba ödenmemesi halinde icra gönderileceği hususu yer alıyormuş. Ahmet avukatla görüşüp borcun bir kısmını kapatmış. Avukat da yıl sonundaki performans değerlendirmelerinde olumlu not alabilmek ve buna bağlı olarak da daha çok icra dosyası kapabilmek için dosyaların ufak miktarda olanlarını kendi cebinden kapatmış. Bunu

yaparken Ahmet'in hesabına para göndermiş, O da parayı annesine verip avukatın hesabına yatırtmış.

Tahkikatta hesap hareketleri incelendiğinde, bu anlaşılmaz durum ortaya çıkınca Ahmet'in avukatla görüşmesini istemişler. Ancak avukat, o sırada eşi doğum yapacağından bir müddet Diyarbakır'da ailesinin yanındaymış. Ahmet de bir fırsatını bulup avukata kendisini, hastanedeki bir doktorun kardeşi ve BTK (Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu) uzmanı olarak tanıtmış ve ortak ilgi alanı yaratıp sohbet etmeye başlamış. BTK, GSM Operatörlerine para cezası veriyor malumunuz. Laf lafı açarken Ahmet, "Sizin ofisiniz Tunalı Hilmi Caddesi'nde miydi? diye sorarak, Ahmet benim dayımın oğlu, sizinle gelip görüşmüştü, faturası vardı annesi adına deyince, avukat olayı hatırlayıp kendi ödediğini anlatmış.

Biz de bunun üzerine Ahmet ile öğle yemeğinde, ilk karşılaştığımızda bu olayı anlatıp, "Allah avukatın da hayırlısıyla karşılaşmayı nasip etsin." deyince, yemekteki tüm arkadaşlar güldü, Ahmet de bozuldu. Başka da bir konu yok."

"Hiç böyle bir icra dosyası duymamıştım." dedi kahkaha atarak

*

Galina Moskova'ya döndüğünde, iş yerinde çok telaşlı hareket ediyor ve "Yapmam gereken bir sürü iş var." deyip koşturuyordu. Arkadaşı Katya'nın yanına gidip, "Bir konu aklıma takıldı, bir iki olay arasında sebep sonuç ilişkisi olabilir, Kırım'da Tatarlara karşı yapılan soygunların listesini çıkartmanı rica edebilir miyim? Çıktıyı benim masama bırakırsan sevinirim." dedi. Katya da cevap olarak; "tabi tabi." dedi

Galina masasına döndüğünde koca bir dosya hazırdı.

Galina kendi çalıştığı yıllardaki soygunları inceledi. Sonra evrakları tekrar Katya'ya verdi. "Al sen de bak istersen, ben soygunlarla bir bağlantı bulabilir miyim? diye baktım ama bir şey bulamadım." dedi. Katya, "Ben de bakayım." diyerek dosyayı kucakladı.

Galina kendi sistemi üzerinden Kırım'da araştırma yapmamak için Katya'yı kullanmış ve istediği bilgiyi de almıştı.

*

Galina evden doğruca kiliseye gitti. Kiliseye giderken birkaç takip testi yaptı. Arkası temiz görünüyordu. Kiliseye gittiğinde, beyaza çalan sarı tenli, kahverengi gözlü bir kadın kendisine yaklaştı ve "Kutun bende..." dedi.

Kadın bir taraftan kalkık ve güzel burnu ile Rusları anımsatıyor, göz tırmalamıyor, dikkat çekmiyor, bir taraftan da dikkatle süzüldüğünde Ruslara pek de benzemiyordu.

Galina muhtemelen Ukraynalıdır diye düşündü. "Kan karışıklığı var belli ki." dedi. Türklerle ne işi var acaba? sorgulamasıyla koltuğa oturdu. Kadın da birkaç yan koltuğa oturdu. Galina bir taraftan papazın kendilerine doğru yaklaşmasını bekliyor, bir taraftan kadının nasıl Türklerle iş birliği yaptığını anlamaya çalışıyordu. Bir an kendi kendine mırıldanarak, "Sen sanki iş birliği yapmıyorsun, demek ki kadın da sisteme karşı, belki para için yapıyordur. Belki de Gagavuz Türkü'dür." diye geçirdi içinden.

Kutuyu planladıkları şekilde değiştirdiler. Galina kiliseden çıkıp eve gitti. Parayı odasına saklamaktan başka çaresi yoktu.

Ertesi günü iple çekiyordu. Personel işlerinden sorumlu Direktör Yardımcısı Nikolay'ın özel kalemini arayıp randevu talep etti. Ertesi gün saat on bire randevu verilmişti.

Galina ertesi sabah erken kalkıp yürüyüş yaptı. Duş alıp hazırlandı. Aynaya baktığında, gözlerindeki kıvılcımın iyice farkına varıyordu.

Randevusuna beş dakika erken gitmişti. On dakika gecikmenin ardından Direktör Yardımcısı'nın odasına girdi. Nikolay elindeki dosyaya bakarken, gözlüğünün üstünden kafası önde, gözlerini Galina'ya doğrulttu. Eliyle koltuğu işaret etti ve konuşmaya başladı: "Sizi dinliyorum. Birim müdürünüzden izinsiz gelmişe benziyorsunuz. Kapımız tüm personelimize açık ama izinsiz gelenlere sadece üç dakika."

Galina hemen lafa girerek, "Çalıştığım birimden daha fazla iş üretebileceğim Amerikalılar Dairesine geçmek istiyorum. Saha tecrübem bu işe müsait. İnsanları ve olayları yorumlamak, analiz yapmak konusunda başarılı olduğumu düşünüyorum. Anladığım kadarıyla dosyam da zaten önünüzde. Müsaitseniz akşam sizi annemin çalıştığı meşhur Metropol Restoran'a davet etmek isterim." dedi.

Nikolay'ın soğuk yüz ifadesi birden tebessüm ve samimiyete dönüştü ve "Saat sekizde görüşürüz" dedi. Galina; "Görüşmek üzere." diyerek, odadan büyük bir mutlulukla çıktı.

Akşama hazırlanmak için, işten çıkar çıkmaz taksiye bindi. Taksi çok pahalı olduğu için kendisine jest yapmıştı. Ayrıca, "Ali'nin gönderilmesini sağladığı parayı da kullanırım." diye içinden geçirdi.

Nikolay tam vaktinde gelmişti restorana. Galina öğlen rezervasyon yaptırdığı masaya ev sahibi edasıyla otur-

muştu. Annesi gerçekten birkaç yıl önce orada çalışmıştı. Nikolay lafa, "Anneniz Darya hala burada mı çalışıyor?" sorusuyla girdi. Galina da "Birkaç yıl önce ayrıldı ama hala şef ile iyi arkadaşlar." dedi.

Yemek siparişlerini verdiklerinde Galina, Kırım ve Türkiye'deki çalışmalarından ana hatlarıyla bahsetti. Kırım'da Tatarları takibe alarak, Tatarların pazar yerlerindeki kürk hırsızlıkları sonucu ucuza mal satan çeteyi tesadüfen ortaya çıkardığını söylemişti. Konuşmasının devamında, "Bu çeteden kötü günler için bir miktar para aldım. Ama bu parayı artık kötü günler için değil, kariyerim için kullanmayı düşünüyorum." dedi.

Nikolay, "Peki sadece aynı pozisyonda birim mi değiştirmek, yoksa geçtiğin birimin müdürü mü olmak istiyorsun?" sorusunu yöneltti. Galina ise, "Şimdilik sadece birimimi değiştirip, kendimi orada kanıtlamak istiyorum." diyerek yanıt verdi.

Nikolay, "Peki bunun için kaç kürkün var?" diye sordu. Galina "Bunun için kullanılmak üzere 25.000 dolar, ayrıca adı Direktör Yardımcılığı'na geçen birim müdürü Grigoriy'nin kişilik analizi için de aynı tutarım var." diyerek yanıt verdi.

"Birlikte terfi almayı deneyeceksin mantıklı, yeni nesil çok üretken doğrusu."

"Yarın Grigoriy'ye talep açtırıp, personel isteteceğim. Önümüzdeki pazartesi günü aynı saatte burada buluşuruz. Parayı satranç takımı alır, onun içine koyarsın. Burada bana verirsin. Ben de sana "Bölümlerde Yükselme Esasları" başlığını taşıyan küçük bir çalışma veririm. İçini açar Grigoriy'yi okursun."

"Anlaştık."

Kadehlerini "Sağlığa..." kaldırdılar.

*

Galina, dosyayı alır almaz çantasına koydu. Yemeğini bitirdi. Masadan kalktı. Eve otobüsle dönerken Nikolay'ın Moskova'nın göbeğindeki restorana şoförünü göndererek para aldırtabilecek kadar cüretkâr ve korkusuz olmasına pek şaşırmadığını düşünürken, içinde korku hissetmişti. Nikolay da Galina'nın Kırım'daki soygunlarla ilgili verdiği bilgileri, sistem üzerinden doğruluğunu kontrol etmeden bu işe kalkışmayacak kadar zekiydi. Annesinin dahi restoranda çalışıp çalışmadığına bakmıştı. Belki meslek gereği, belki de restorana sürekli gelebilmek içindi. Kim bilir? Galina SVR'ye girdiği günden beri sebeplerle değil, sonuçlarla ilgilenmeye alışmıştı.

Galina eve geldiğinde Grigoriy'nin dosyasını inceledi. Tam bir klinik vakaydı Grigoriy. Annesi, babasını ve Grigoriy'yi bırakarak Petersburglu bir terzi ile evlenmişti ve Petersburg'a yerleşmişti. Grigoriy'ye dört yaşından itibaren halası Kseniya bakmıştı. Kseniya Grigoriy'i kendi oğlu Andrey'den ayırarak büyütmüştü. Andrey kendisinden bir yaş büyük Grigoriy'yi çok kıskanıyordu. Andrey o kadar kıskanç bir çocuktu ki, bir odalı evde Kseniya'nın Grigoriy'yi kucağına alma imkânı bile bırakmıyordu.

Grigoriy'nin yoksul babası onu askeri okula gönderip başından savmıştı. Annesi ile olan ilişkisini hayal meyal hatırlıyordu. Askeri okulu bitirdiğinde, annesini bulup ziyaret etmişti. Ziyaretler aralıklarla hala devam ediyordu.

Bozuk aile düzeni ve askeri okulun zorlukları psikolojisinde ağır hasarlara yol açmıştı. Grigoriy anne sevgisi

olmadan büyüdüğünden çok mutsuz bir kişiliği vardı. Mutlaka kendisini mutsuz edecek problemler yarattığı dosyasında yer alıyordu.

> "Anne sevgisi varsa büyük mutluluk da vardır, yoksa yaşamın bütün güzellikleri kaybolmuştur ve onları geri getirmek için elimden hiçbir şey gelmez."
>
> Erich Froom

Galina, Grigoriy'nin kullandığı ilaçların bir kısmının ağır ilaçlar olduğunu biliyordu. "Bu ilaçları kullanan bir adam nasıl seks yapabilir ki?" diye aklından geçirdi. Konu yine sekse gelmişti.

Dosyası; aldığı disiplin cezaları, hangi arkadaşlarıyla samimi olduğu, ilk kız arkadaşı, boşandığı eşi, servisten kimlerle birlikte olduğu, nerelerden fahişe tedarik ettiği, en sevdiği tabanca, kullandığı sigara, sevdiği araba, kullandığı içki, sevdiği yemekler, sevdiği yazarlar, giyim tarzı, kıyafet seçimleri, sevdiği markalar, aldığı başarı belgeleri ve madalyalar şeklinde devam edip gidiyordu.

Galina dosyayı hızla okumaya devam ediyordu. Yarın atama kararı çıkacak ve Grigoriy ile ilk görüşmesi gerçekleşecekti. Geleceği en parlak olan ve görevleri sırasında cebini en fazla dolduranın o olduğu sürekli konuşuluyordu. Grigoriy'de iki unsur birlikte yer alıyordu; para ve başarı. Acaba SVR'de hangisi önce geliyordu. Başarı mı? Para mı? Çok da önemli değildi. Başarı zaten parayı yanında getiriyordu.

Galina dosyayı ikinci defa okudu. Bu esnada, annesi kapıyı çaldı ve "Gala..." diye seslendi. Galina, "Anne biraz müsaade eder misin?" diyerek odasından çıktı ve küçük parçalar halinde yırttığı tüm dosyayı klozete atarak sifonu çekti.

*

Galina Grigoriy'nin odasına girdi.

Grigoriy, Galina'ya bakarak, "Bay Nikolay'ın torpillisi sensin demek." dedi. Bu söyleyiş aslında pek de hoş bir karşılama değildi.

"Evet benim."

"Dosyanızı inceledim. Birimimize katkı sağlayabileceğinizi, ben de düşündüm."

"Şimdi ekip arkadaşlarınızla tanışmadan önce üzerinde çalıştığımız hassas bir konu var."

Daha sonra telefonu sarıldı: "Arkadiy buraya gelir misin?"

Grigoriy'nin dosya ile ilgili görüşeceğini tahmin ederek Arkadiy dosya ile birlikte gelmişti. Galina'yı görünce de dosyayı bacağına paralel tutup, dosya üzerindeki yazının görülmemesini sağlamıştı.

Grigoriy, "Arkadiy, Bayan Galina bizimle çalışmaya başlayacak, olay ne aşamada, kısaca anlatmanı ve Bayan Galina'nın da fikrini almak istiyorum." dedi.

Arkadiy tebessümle Galina'ya bakarak;

"ABD'de Fransız vatandaşı kaynağımız takip edildiği yönünde bildirimde bulundu. Kaynağımız kendisinin ülkemize getirilmesini istiyor. Kaynak üst düzey. Riske atamayız. Bu yüzden counter takip için ekip yollamadan, niye takip edildiğini kimin takip ettiğini araştırmaya bile vakit yok. Kaynağımızı en az riskle en hızlı şekilde nasıl getireceğimizi tartışıyoruz."

"Ailesi var mı?"

"Hayır yok, bekar."

"İltica olmayacak, anlaşılan."

"Kesinlikle."

"O halde kılık değiştirerek takipten kurtarmak ya da takibi atlatmak. Son seçenekte ise takipçileri etkisiz hale getirmek. Bence ABD ile olan hassas ilişkiler gözetildiğinde, araba ile takip yapıldığı sırada, takip edilen araca çarpmak en mantıklısı."

"Hepsini değerlendiriyoruz."

"Rutin yürüyüş güzergahında neler var bakabilir miyim?"

Arkadiy, Grigoriy'ye bakarak dosyayı Galina'ya uzattı.

Galina gözlerini kısarak dosyayı inceledi. Birkaç dakika sonra, "Kaynağımız evden çıkıp otobüs durağına yürürken şu noktada (noktayı göstererek) okul servisine binen çocuklar için servis durduğunda, kaynağımızla aynı kıyafete sahip ikinci bir şahsı servisten indirelim, tabi öncesinde servisin önceki üç-dört durağında, kendisini etüt öğrenmeni olarak tanıtıp binmesi gerekiyor. Otobüsten sahtesi inip kaynağımız binerse sahtesi daha sonra kıyafetlerini bir şekilde değiştirebilir. Sonra da işe gidip kısa süre içerisinde oradan ayrılıp yakındaki metroya yürüyüp, metroda çift taraflı çift renkli montunu ters düz edebilir. Kot pantolonunun paçalarını iyice yukarı çekerek şort haline dönüştürebilir. Çorabı ve ayakkabıyı da şorta göre seçmeyi unutmadan tabii." dedi.

Arkadiy, "Kaynağımız devletin gayri resmi yazılım firmasında üst düzey yetkilidir. Bu nedenle sürekli takım elbise giyiyor. İş yerine girdikten sonra çıkış yapması çok zor. Dikkatleri üzerinde toplayabilir. Takip aracının kaza yapması daha mantıklı ya da cep telefonunu evde bırakıp kapalı otoparka inip, komşularından birisinden kendisini ana

caddeye kadar bırakmasını istemesi ve bizim kendisini yol üstünden almamız daha mantıklı diye düşünüyoruz." dedi.

Galina: "Camları filmli bir araç seçmeli o zaman, değil mi?"

Arkadiy: "Ya da nakliye kamyoneti ile girip alıp çıkarmak hususu da imkanlar dahilinde."

Grigoriy: "Teşekkürler Bayan Galina, katkılarınız için. Şimdi içeri geçip çalışma arkadaşlarınızla tanışabilirsiniz."

Galina odadan çıktığında, "Umarım iyi bir performans sergilemişimdir." dedi kendi kendine.

Tanışma faslı çok hızlı geçti. Herkes çok yorgun ve telaşlı görünüyordu. Belli ki herkes gece geç saatlere kadar çalışıyordu.

Galina ilk gününü, önüne koyulan birkaç dosyayı incelemekle geçirdi. Çözüm önerilerini hazırladıktan sonra Grigoriy'ye götürdü. Götürmeden önce telefon açtığı Grigoriy, "Tabi, buyurun." şeklinde yanıt verdi.

Galina odaya girdiğinde Grigoriy ve Arkadiy viski içiyorlardı. İkisi de keyifli görünüyordu.

Galina, "Sizleri mutlu görmek çok güzel. Sanırım operasyon başarıyla sonuçlandı." dedi.

Grigoriy, "Sizin fikirlerinizi alırken operasyon zaten bitmişti. Ama biz kaynağın yakalanması halinde, bilgileri sattığı ülkenin adını vereceğini düşündüğümüz için sabah evden çıkmadan infaz ettik. Böylece sorunu toptan çözdük." dedi.

"İnsan yoksa problem de yok"

Stalin

Galina içinden "Sizden de bu beklenirdi." diyerek tepkisini ifade etti. İnsan hayatının önemi yoktu. Önemli olan hatasız çalışmak, risk almamaktı.

*

Galina ağır iş yükü, eğitimler, Doruk ile üçüncü ülkelerde yaptığı görüşmeleri nedeniyle çok yorulmuştu. Doruk'un sürekli baskı altında tutulması, Galina'yı çok tedirgin ediyor ve üzüyordu. Tüm denemelere rağmen Galina hala hamile kalamıyordu. Bunun sebebinin stres olduğunu düşünüyordu.

Galina Grigoriy ile samimiyetini arttırmıştı. Grigoriy'nin yıllar sonra bulduğu annesiyle görüşüyordu. Aynı şekilde kendisine çok kötü davranan ve onu başından savan babasıyla da görüşüyordu. Rusların pek çoğu, anne ve babasının kendisini terk etmesi halinde, terk edenle görüşmeyebiliyordu. Kısacası hayatlarından çıkartabiliyorlardı.

Grigoriy, Galina'ya anne ve babasından hiç bahsetmemişti. İş ortamında zaten konunun oraya gelmesi de pek beklenemezdi.

Galina, Grigoriy'nin odasına giderken bluzunun düğmelerini açmakla ve kısa etek giydiğinde jartiyerini bacak bacak üstüne atarak göstermekle yetiniyordu. Galina, Grigoriy'nin bakışlarından, kendisinden etkilendiğini anlamıştı. Ama iş ortamından biraz uzaklaşmaları gerekiyordu.

Günler hızla akıyordu. Galina'nın doğum gününe sadece bir hafta kalmıştı. Grigoriy'nin aşırı düzenli oluşu, her şeyi odasında simetrik koyuşu Galina'nın aklının bir kenarındaydı.

Galina doğum gününde Grigoriy'ye istediği anlamda ulaşabilmek için yaptığı planları sürekli değiştiriyordu.

Acaba simetri ve düzen hastası olan Grigoriy'ye pastanı kesildikten sonra pasta ve şampanya götürüp, masasının ucuna döküp sinirlenmesini mi sağlayıp sonra özür dilemek için onu öpseydi. Sonra "Saçmalama." dedi kendi kendine.

En mantıklı olan çözüm Grigoriy'ye numara çekmeden doğrudan onunla olmak istediğini belirtmekti. Grigoriy bal tuzağına çekilmeye çalışıldığını anlarsa, derhal kendini mesleki refleks gereği geri çekebilirdi, Galina'yı sorguya aldırabilir ve sonunda istenmeyen şeyler olabilirdi.

Bu nedenle açıkça hamle yapmalıydı.

Hazırlık için birkaç eksiği vardı. Mesai bitimine doğru planını iyice netleştirdi. Eve geçmeden önce gözlükçü ve kozmetikçiye gitti. Biraz bakındıktan sonra istediği şeyleri alıp çıktı. Eve gittiğinde makyajı ve saçları üzerinde çalıştı. Gözleri kızarmıştı ama önlemini almıştı.

Ertesi gün sabah işe gittiğinde yine bir koşuşturmaca vardı. Grigoriy'nin ofisinde olup olmadığını bilmiyordu. Önemli görüşmelerini zaten hep öğleden sonra yapardı.

Öğle yemeğinden döndüğünde, mesai arkadaşı İnga'ya "Bay Grigoriy bugün gününde mi?" diye sordu.

"Gayet mutlu görünüyordu. Ancak izin isteyeceksen, ertesi gün için birkaç gün önceden söylemen lazım. Bir sonraki günün izinlerine sıcak bakmıyor."

"Bir rapor sunacaktım. Sinirli anına denk gelmek istemedim."

Galina, mesai bitmeden önce Grigoriy'ye mesaj olarak "Son yapılan toplantıda Arkadiy'nin fikri yerine benim fikrimi desteklediğiniz için çok teşekkür ederim. Yarın doğum günüm. Her doğum günümden önceki gün kendime yaş

pasta yaparım. Bu akşam adresinizi verirseniz, bırakmak isterim." yazıp gönderdi cep telefonundan.

Grigoriy mesajı okuyunca içinden, "Arkadiy'nin yerini almaya çalışan küçük bir sürtük daha." dedi. Yanıt olarak, "Odesskaya ulitsa, 22/6 Zyuzino, 22.00" yazdı.

Galina adresi okuyunca "Zyuzino, sosyetik çocuk semti..." diye mırıldandı ve "Görüşmek üzere." yazdı.

Galina aceleyle eve gittiğinde Annesi Darya'ya, "Bana hızlıca atıştırmalık bir şeyler hazırlar mısın? Operaya gideceğim." dedi.

"Kiminle?" diye sordu Darya.

Galina, "Kiminle olacak, Olga ile." dedi ve ekledi "Belki Olga'nın evinde kalırım."

*

Galina evden çıktığında planı hazır olmasına rağmen çok heyecanlıydı. Evinin ilerisindeki marketten Roshen'in vişneli yaş pastasından satın aldı. Evden çıkmadan önce taksiyi arayıp marketin önüne çağırmıştı bile. Taksiye biner binmez, "Avrupa içkileri satan en yakın markete uğrayıp, oradan da Zyuzino'ya geçeceğiz." dedi. Taksici başını sallayarak onayladı onu. Taksici yaklaşık on beş dakika yol aldıktan sonra aracı kenara çekip, "İşte." diyerek marketi işaret etti ve "burası gece bire kadar açık." dedi. Galina "Bana biraz uzak ama yine de güzel." sözüyle karşılık verdi.

Galina markete girip, Moet Şampanya ve Rafael çikolata satın aldı. Tekrar taksiye bindiğinde aklında Doruk vardı. Galina içinden, "Doruk...bu yozlaşmış sistemden sen olmasaydın bir şekilde, belki de taraf değiştirerek çıkardım, ama mutlaka çıkardım." düşüncesini geçirdi. Taksi

şoförü akıllı telefonuna adresi tam olarak girdiğinden yirmi iki numaralı binanın önüne geldi. Galina taksi ücretini ödedi ve "Teşekkür ederim." diyerek araçtan indi.

Bina güvenlik görevlisi, kaç numaralı daireye geldiğini sordu.

"Altı."

"İsminiz nedir?"

"Adım Galina."

Görevli telefonu çevirerek "Galina isimli misafiriniz var, tamam..." dedikten sonra telefonu kapattı. Galina'ya eliyle buyurun anlamında işaret ederek asansöre kadar geçirdi. Galina asansöre bindi. Güvenlik üçüncü kata bastı ve tebessüm etti. Galina derin bir nefes alarak gerginliğini üzerinden atmaya çalıştı. Kata geldiğinde aynada kendisine bir kez daha baktı. Evet Valeriya'ya benzemişti.

Zile bastı. Grigoriy kapıyı açtı. Grigoriy'nin tebessüm halindeki yüz ifadesi değişti, birden ciddi bir hal aldı. Grigoriy, "Yeni yaş, yeni imaj anlaşılan." dedi. Galina'da "Aslıma dönüş diyebiliriz, bugüne kadar kendimi hep böyle hissettim." diye yanıtladı.

Galina da ciddi bir tavır takınmıştı. İçeriye emin adımlarla girdi. Omuzundaki siyah kürkü alması için arkasını dönerek Grigoriy'ye yaklaştı. Grigoriy kürkü aldı, sürgülü dolabı açıp astı, kafası biraz karıştığı için sürgüyü geri kapatmadan "Masaya buyurun." dedi.

Galina masaya oturdu. Elindeki poşeti açmaya başladı ve "İmaj değişikliğim biraz zaman aldığı için pasta yapamadım ama hazır pasta ile şampanya aldım." dedi. Grigoriy hala şaşkın bakışlarla Galina'yı süzüyordu. Galina "Mut-

fakian kadeh ve bıçak getireyim." diyerek ayağa kalkarak mutfağa yöneldi. İki şampanya kadehi aldı. Grigoriy "Ben de servisleri getireyim." dedi. Tabak ve çatal-bıçak getirdi.

Grigoriy masaya tabak ve çatalları koydu. Hala ciddiliğini ve ağırlığını bozmuyordu. Galina bıçak ve çatalları aldı. Masada hazır bulunan tabakların kenarına koydu. Grigoriy şampanyayı çok itinalı şekilde açıp patlamamasını sağladı. Alkolün bir damlası bile boşa gitmemeliydi.

Galina, "Ben hep kendime dışardan bakarım. Mutluyken de üzgünken de. Nedense kendimi hep bu şekilde görürüm. Bugüne kadar saçlarımı hiç kakül yapmamış, hiç mavi lens takmamıştım. Bu halimi çok beğendim. Sence nasıl olmuş Grigoriy?" dedi.

"Daha sarhoş olmadan adımla hitap etmeye başladığına göre, çok güzel olduğunu söylemem de sakınca yok."

Galina tebessüm etti. Grigoriy kadehleri doldurdu ve "Kadehimizi senin yeni imajına kaldıralım." dedi. Galina gülümseyerek birkaç yudum içti.

Galina ve Grigoriy üç saate yakın sohbet ettiklerinde artık üç şişe şampanya ve bir şişe şarap bitmişti. Son şişenin bitimine yaklaştıklarında, Galina koltuğundan kalkarak Grigoriy'nin yanına oturmuştu.

Galina, Grigoriy'nin gözlerinin içine uzun uzun baktı ve Grigoriy'ye sarıldı. Grigoriy öpülmeyi beklemesine rağmen o da sarılarak karşılık verdi. Galina, Grigoriy'nin yüzünü tutarak omuzuna koydu. Grigoriy alkolün de vermiş olduğu hoşluk ile kafasını Galina'nın omuzuna bırakmıştı.

Galina bir taraftan rahat hareket ediyor gibi görünüyor, diğer taraftan da kontrolü elden bırakmıyordu.

Grigoriy kafasını kaldırdı ve Galina'ya baktı ve "Sana bir şey itiraf etmeliyim." dedi. Galina evet dercesine gözlerinin içine baktı ve gözlerini yavaşça kıstı.

"Valeriya'ya çok benziyorsun."

"Eski karın mı?"

"Hayır, annem."

Galina, Grigoriy'nin kafasını tekrar omuzuna yasladı. Bu kez saçlarını okşamaya başladı. Grigoriy iyice kendinden geçmeye başlamıştı. Grigoriy'nin elinden tuttu ve onu koltuğa götürdü. Grigoriy sızmak üzereydi ve Galina yanına otururak elini tuttu.

Sabah olduğunda Grigoriy koltuktan kalktı, terliklerini giydi, kumaş pantolonunun dizlerinin çok kırıştığını fark ederek içinden, "Belli ki yine delice uyumuşum." dedi ve devamında "Galina da galiba yatak odama gitti." dedi. Yatak odasına gittiğinde Galina sesten uyanmıştı ve gözlerini açıp Grigoriy'ye baktı. Ellerini havaya kaldırdı ve ağzını kapatarak esnedi.

"Çok güzel bir geceydi Grigoriy."

"Hatırladığım kısımları güzeldi, hatırlamadığım kısımlardan sorumlu değilim."

"Yanıma gel, biraz uzanıp çıkalım."

Grigoriy pantolonunu çıkarıp yatağa girdi. Galina Grigoriy'nin kafasını koluna doladı. Diğer eliyle saçlarını okşamaya başladı. Grigoriy adeta yeniden kendinden geçmişti...

Galina, "Bu kadar kendini sevdirmen ve sevgi depolaman yeter. Şimdi eve gidip, lensimi çıkarıp, saçlarımı düzeltip, merkeze geçeceğim." dedi.

"Neden bu halinle gelmiyorsun?"

"Anneni andıran birine insanların asılmasını istemezsin değil mi?"

"İstemem tabi."

Galina evden çıkarken Grigoriy'i yanağından öptü. Grigoriy "Görüşmek üzere." dedi.

Galina yanıtladı: "Valeriya akşam gelmeyecek, akşam aynı saatte küçük Galina gelecek, randevun varsa, iptal et." Grigoriy başıyla onayladı.

Galina eve gittiğinde, yüzündeki ben izi hala duruyordu. Gerçekten çok karakteristik bir haldeydi. Banyoya geçti. Makyaj silici kullanarak makyajını temizledi. Kestane kahvesi saç boyasının artıkları hala lavabonun kenarındaydı. İlk defa bu kadar hızlı saçını boyamıştı. Lenslerini çıkardı. Solüsyona koydu. Lenslerle uyuması gözlerini çok rahatsız etmişti. Gözleri kızarmıştı. İçinden "Görev her şeyden önce gelir." dedi. Saçındaki kakülü önce su ile ıslattı. Sonra saç köpüğü ile yana doğru birleştirdi. Saçı sanki biraz dalgalı olmuştu, bir an saç köpüğü üzerindeki yazı dikkatini çekti, üzerinde dalgalı saçlar için yazıyordu. İçinden "Bilinç altı böyle bir şey. Etraftaki küçük yazılar bile bilinç altına işlemiş demek ki." dedi.

Üzerini değiştirip süslü kıyafetler giydi. Valeriya'ya benzemek için Grigoriy'nin bir yaşındayken fotoğraf stüdyosunda babası, annesi ve kendisinin birlikte çekildiği fotoğraftakine benzer, çiçek desenli siyah uzun elbise giymişti. O yıllarda bunlar modaydı. Ama artık Rus kadınlar uzun elbise yerine genellikle kısa etekleri tercih ediyorlardı. Galina doğum gününe uygun bir kıyafet giydi. Mavi ona çok yakışıyordu. Kapı açılma sesi geldiğinde, Annesi "Gala müsait misin?" diye sordu.

"Evet."

"Yine doğum gününü ilk ben kutlamış olayım, ama sa nırım gece on ikide attığım mesajı görmemiş olmalısın."

"Evet anne görmedim."

Annesiyle birbirlerine sarılırlarken Darya, "Kızım sana sağlık, mutluluk ve başarı diliyorum. Yeni yaşında her şey istediğin gibi olsun. Hayattaki tek hedefin ne para ne kariyer olsun. Sadece mutluluğa odaklan." temennisinde bulundu.

"Çok teşekkür ederim anneciğim." Annesi mutfağa geçip; "Beni bekle." dedi. Galina da mutfağa geçti. Darya "Sürpriz!" diyerek bir buket çiçek ve fiyonklu bir kutu ile geldi.

Galina "Anneciğim her doğum günümde hep beni mutlu ediyorsun." dedi. Tekrar annesini öptü ve sarıldı. Fiyonkları düğümlerinden çözerek, hediye paketini de yırtılmamasına özen göstererek açtı. Annesi Galina'nın en sevdiği küçüklük resmini büyütüp çerçeveletmişti. Galina'nın gözleri doldu. Bir an o yıllara geri döndü. O yıllardan bu yana değişen pek çok şey olmuştu.

Galina'nın babası, Galina'nın Türkiye'de John olayının yaşandığı zamanlarda trafik kazasında vefat etmişti.

*

Galina ofise gittiğinde herkes ona gülümsüyor, samimi olabildiği arkadaşları sarılıp öpüyor, samimi olmadıkları ise el sıkışarak doğum gününü kutluyorlardı. Bugün mesai bitiminde Bay Grigoriy'nin odasındaki kutlamaya herkes davetli diye kendi aralarında konuşuyorlardı. Arkadiy içinden, "Bunlar belki sonsuza kadar bu işe mesai gözüyle bakmayı bırakmayacaklar." demişti.

Herkes hediye paketlerini eline almış ve Grigoriy'nin odasına doğru yönelmişti. Galina da masasından kalktı. Elbisesini düzeltti. Mutlu bir şekilde Grigoriy'nin odasına girdi. Mum üflendi, pasta kesildi, hediyeler verildi, herkes çok mutluydu. Galina'ya karşı Grigoriy'nin bakışları çok içten ve samimiydi. İkisi de çevrelerine bir şey belli etmek istemiyordu.

Galina tekrar çok mutlu şekilde, elinde hediye poşetleriyle iş yerinden çıktı. Çıkarken İnga "Seni arabayla bırakayım." dedi.

"Çok sevinirim."

"En nefret ettiğim şey, içmeye başlayınca yeterince içememem" Galina kahkahayı patlattı.

"Benim de öyle"

Alkollü kadınlar ve erkeklerden konuşarak yola devam ettiler. Galina arabadan inerken "Çok teşekkür ederim." dedi ve arka kapıyı açıp poşetlerini aldı.

Eve gittiğinde annesine hediyelerini gösterdi. Darya tüm hediyelere tek tek baktı. Beyaz ve üzerinde parlak pullar olan bluzu çok beğenmişti. Darya "Bunu kim aldı?" diye sordu.

"Yuriy."

"Peki bu Sovyetler Birliği ve Çarlık Rusya Resimlerini kim hediye etti?"

"Arkadiy. Arkadiy'nin hediyeleri bile ideolojik içerikli"

"Arkadiy tekrar çok büyük bir kara parçasına sahip, süper güç olmanın gerektiğini düşünüyor, tıpkı Türkler gibi."

"Bugün iş yerimden bir kız arkadaşımın evine gidip, çocuk partisi yapacağız."

"Daha önce pijama partisi duymuştum ama çocuk partisi hiç duymamıştım, nedir bu?"

"Çocuk gibi giyinip makyaj yapacağız."

"Bu yeni moda herhalde."

Galina yanıt vermeden banyoya geçti. Aynaya baktı. Yanaklarını pembeye yakın boyadı. Saçlarını ortadan ikiye ayırdı. "Anne saçlarımı örer misin?" diye seslendi. Darya yanına gelerek "İki yana örgü şeklinde mi?" diye sordu. Darya ortadan ikiye ayrılmış saçların her iki ucunu da saç örgüsü yaptı. Galina gerçekten tam çocuğa dönmüştü.

Galina yeni aldığı makyaj malzemelerin içerisinden sarı renk dudak kalemi ve ruju çıkardı. Fuşya renk eteğinin boyunu kısalttı. Spor çoraplarını diz hizasına kadar çekti. Yuriy'in kendisine asılmak için aldığı pahalı beyaz bluzu giydi. Kollarını sıvadı. Biraz da seksilik katmak gerekiyordu. Beyaz spor çorabı çıkarıp, ten rengi jartiyer giydi. Üzerine yeniden beyaz spor çorabını giydi. Artık hazırdı. Bu planın bir parçası olarak alışveriş merkezinden aldığı Tweety'li balonu da almayı unutmadı. Balon patlamamış ama artık uçmuyordu.

"Tekrar alkol satın alsam mı?" diye düşünürken Grigoriy'nin vitrininde duran şişeler aklına geldi. Hepsi birbirinden pahalıydı.

Taksi çağırdı. Aşağıya indiğinde birden çok üşümüştü. "Tabi alkolün etkisi geçmeye başladı artık." diye düşündü.

Arabanın arka koltuğuna geçip adresi söyledi. Taksiden indi. Aynalı camdan kendisine bir bütün halinde baktı. "Çok güzel, tam istediğim gibi." dedi.

Binadan içeriye girdiğinde güvenlik görevlisi adını ve kaç numaralı daireye geldiğini sordu. Galina kapının önü-

ne geldiğinde, kendisinin de heyecanlı olduğunu ve bir saat erken geldiğini fark etti. Zile bastı. Grigoriy kapıyı açtı ve "Hoş geldin küçük Galina." dedi.

Galina içeriye girdi. Grigoriy'ye döndü ve çocuk gibi konuşarak "En sevmediğim şey ne biliyor musun Grisha?" dedi. Grigoriy de çocuk gibi kafasını sağa sola sallayarak dudaklarını büzdü. Galina, "İçmeye başlayınca yeterince yememek." dedi. İşe yarayacak şeyleri kapmakta üstüne yoktu. İçinden "Teşekkürler İnga." dedi. Grigoriy "Ben aslında burada devam ediyordum ama kapı çalınca öğretmen geldi diye bir an panik oldum." dedi çocukça.

Galina evin içinde bir o tarafa, bir bu tarafa atlayıp çocuk gibi hareketler yapıyor, masanın arkasına dolanarak Grigoriy'nin kulaklarının içine elini sokup komik sesler çıkarıyordu. Grigoriy de çocukça hareketler ve şakalar yapıyordu. İçtikleri içkiler sonunda sarhoş olmalarını sağlamıştı. Galina Grigoriy'nin elinden tutarak yatak odasına götürdü.

Grigoriy'nin kucağına oturdu. Onu yavaş yavaş öpmeye başladı. Grigoriy bir taraftan Galina'yı öpüyor, diğer taraftan pantolonunu çıkarıyordu.

Uzun sevişmenin ardından Grigoriy kendisini eliyle boşaltmaya karar verdi. Çünkü ağır ilaçlar boşalmasını engelliyordu.

Galina, Grigoriy'i izliyor, bir taraftan da diliyle hem seksi hem de çocuksu hareketler yapıyordu. Grigoriy sonunda orgazm olma yolunda kasılmaya başlamıştı. Galina, Grigoriy orgazm olduğunda çocuk gibi alkışlayarak "hi hi, hi hi" diye gülüp "Başardın." diye bağırıyordu. Grigoriy'nin mutluluğu ve halsizliği yüzünden okunuyordu. Ga-

lina içinden "Aptal Yuriy'nin bluzu nerede?" diye etrafına bakındı. Spermlerini ona silmeyi düşündü bir an. "Ama sonra eve nasıl giderim." dedi kendi kendine.

Galina, Grigoriy'e bakarak içinden; "Senden mutlusu yok casus ustası hem sevgi hem seks, ne kadar güzel birliktelik." diye geçirdi.

*

Galina Doruk'a "Temel motifleri tespit ettim artık. Hemen ilet, hızlıca dönüş yapıp, neyi nasıl yapmamın daha iyi olacağını söylesinler. İlk kız arkadaşı yaşıtlarına göre biraz geç olmuş. Yetişkin denebilecek bir yaştaydı ilk sevgilisi olduğunda. Evliliği de kısa denebilecek kadar sürmüş. Dosyadaki bütün fotoğrafları inceledim. Annesine biraz makyajla benzeyebilirim. "Psikolojik annesi" olabilirim belki de? Anne sevgisini arayıp bulamadığı tek şey. Bunların hepsini ilet. Doruk duyuyor musun? Doruk...Doruk... diyerek uyandı Galina. "Doruk ile yaptığım görüşmeyi rüyamda görmem çok tehlikeli." dedi kendi kendine. Yatakta doğruldu, baş ucundaki ışığı açtı ve yorganı açıp terliklerini giydi. Banyoya gidip yüzünü yıkadı. Ardından mutfağa gidip su içti. Tekrar yatağına döndü ve uyumaya devam etti.

Doruk da o gece karışık rüyalar görmüştü. Rüyasında babasının şehit düştüğü yer gözünde canlanmıştı. Aynı zamanda cenaze töreninden de bir kesit gözlerinin önüne gelmişti. Kocaman Türk Bayrakları ve Atatürk resimleri görmüştü. Sanki bir an, at üzerinde koşuyordu. Bakışları birden Galina'ya döndü. Sonra Atatürk'e. Atatürk Meclis kürsüsünden konuşma yapıyordu. Aniden uyandı. Kendi kendine "Hayır olsun!" dedi. Doruk da Galina gibi su içip tekrar uyumaya devam etti.

Sabah olduğunda Annesi Elif, "Oğlum gece uyandın mı?" diye sordu.

"Evet karmaşık rüyalar gördüm."

"O zaman anlatma oğlum. Tedirgin görünüyorsun, bir sorun mu var?"

"Aslında yok ama, bilmiyorum."

"Oğlum ne gelirse Allah'tan, bunu unutma. İşlerinde hep dikkatli ol, hakka girme, gönül kırma."

"Anne, işim aldatma yetkisi veriyor biliyorsun."

"Devlet işinde hile de kullanılabilir sorun etme, sizin uğraştıklarınız tüm yöntemleri kullanıyor."

Doruk cenaze töreni, bayrak, Atatürk'ün sesi ve Galina'yı görünce rüyasından etkilenmişti.

Günlerden cumartesiydi. Müdürünü aradı ve "Müdürüm merhaba, müsait miydiniz?" diye sordu. Müdürü "Müsaittim." dedi. "Bugün öğleden sonra gelsem olur mu?" diye sordu. Müdürü "Olur." deyip telefonu kapattı.

Evden çıktı, arabasına bindi ve Eymir'e gidip otoparka aracını park etti. Kendi kendine, "Biraz yürüyüş yapmak iyi gelir." dedi. Saha işleri nedeniyle genellikle arabada hep rahat yürüyebilecek ayakkabı bulunduruyordu. Bagajdan ayakkabısını aldı. Ön koltuğa oturup değiştirdi. Yürümeye başladı. Gölün kenarındaki büfeye kadar gelmişti. Büfe her zaman ki gibi kalabalıktı. Önünde, bisikletlerin arka lastikleri demir büyük park aletine sokulmuş, hepsi ayakta duruyordu. Bisikletler rengarenkti. Büfeye yöneldi. Sıra kendisine geldiğinde; "Patlıcanlı közleme ve çay alabilir miyim?" dedi. Kasadaki kadın, "Patlıcan üç oldu!" diye seslendi ve çayı yan taraftan kendisinin alabileceğini

söyledi. Doruk para üstünü aldıktan sonra çayını doldurdu. Birkaç dakika ayakta bekledikten sonra gözlemeci kadın, "Patata mı bekliyordunuz?" diye sordu. Anlaşılan patatesli gözlemeyi kast etmişti. Doruk "Yok teyze ben patlıcanlı bekliyorum." diye yanıtladı. Teyze de "Dur bir dakika." dedi ve Tepsiyle gözlemeyi uzattı.

Doruk tabureye oturdu. Tepsiyi dizine koydu. Keyifle gözlemeyi yemeye başladı. Bir taraftan da çayını yudumluyordu. Çayın sıcaklığı ağzından çıkan buharı daha da yoğunlaştırmıştı. Doruk yanına gelip oturan iki adama kulak kesildi.

"Ya arkadaş! bir atalarımıza bak, bir de bize bak. Hayat bizi ne hale getirdi."

"Hayat eskiden de öyleydi, eski zamanda tefecilik yapan, kumar oynayan, oynatan yok muydu? hepsi de vardı."

"Sana bir soru sorayım, bakalım yanıtlayabilecek misin? Şimdi benim dedemin babası varmış rahmetli, gerçek bir Müslüman. Adı İsmail. O kadar titiz ki, halalarım abdestine köydeki oluktan su yetiştiremezlermiş. Adam sürekli yıkanırmış falan... Ha... unutmadan araba yok, para yok, yürüyerek, yer yer de at arabasıyla Hacca gitmiş. Aylar sonra geri dönmüş. Yani özetlemek gerekirse İsmail dede çok iyi bir Müslüman. Şimdi soru şu: İsmail dede yazları yumurta yemezmiş, sence sebebi ne olabilir?"

"Yazları yumurta kokuyor muymuş ondan mı?"

"Hayır."

"Peki tavukların döllenmesi ve yumurta yapmasıyla ilgili bir ayrıntı mı?"

"Hayır..."

"Peki nerede yaşıyormuş?"

"Köyde"

"Köyü nerde?"

"Kızılcahamam'da Beşkonak diye bir köy"

"Hmmm."

"Ama bunun yerle, yöreyle ilgisi yok, tamamen dini bir ayrıntı. Sen tembelsin, haftaya yürüyüşe gelirsen aynı saatte sana bu sorunun cevabını veririm, sen de gelene kadar düşün. Sorunun cevabını sor soruştur."

Doruk da sorunun cevabını düşünmeye başladı. Tekrar yürüyerek arabasına döndü ve işyerinin yolunu tuttu.

Akşam eve girtiğinde bilgisayardan yumurtayla ilgili pek çok araştırma yaptı ama din temelli bir yanıt bulamadı. Telefonunun notlar kısmına "Cumartesi 10:00-Eymir" notunu aldı ve bu sorunun yanıtını öğrenebilmek için bir sonraki haftayı iple çekmeye başladı.

*

Galina, Grigoriy'nin ve tabi ki Doruk'un yani MİT'in desteği ile pek çok önemli işler başarmıştı. Olaylara farklı ve yaratıcı yaklaşımı, her seferinde birkaç çözüm önerisi ortaya atması, her ihtimali gözden geçirmesi gibi hususlar, çalışma arkadaşları nezdinde Galina'nın kafasında tam bir labirent olduğu izlenimi yaratmıştı.

Galina ile Grigoriy'nin ilişkisi sır olmaktan çıkmıştı.

Ofiste haftalar, düğün tarihi konuşulmasıyla geçiyordu.

İnna "Ne kadar romantik G&G. Keşke, düğün günü, ay ve gününün aynı gün olduğu ve Çin takvimine göre uğurlu bir güne denk gelse" dedi.

Yuriy "Ben Hay Grigoriy'i tanıyorsam, kesinlikle evlenmez." diye yanıtladı.

Arkadiy ise her zaman ki ciddiliyle, "Arkadaşlar artık yok Galina hamile, yok şu tarihte evlenecekler... bu gibi lafları bir kenara bırakalım da işlerimize bakalım!" dedi.

İnga içinden, "Tabi zemin kayganlaşmaya başlayınca sınırlar gerilir." diye mırıldandı.

Galina'nın hedefi Arkadiy'nin yerine geçmek değildi, Grigoriy zaten Arkadiy'nin müdürüydü. Asıl hedef Grigoriy'i Türklerin vereceği bilgiler ile başarılı operasyonlar yaptırıp Direktör olmasını sağlamaktı.

Grigoriy Galina'ya son derece açıktı. Fakat iş konusunda, meslek kurallarına çok önem veren yapısını hala koruyordu. Galina odasına girdiğinde, bazı evrakları ters çeviriyor ya da "Birkaç dakika sonra gelir misin?" veya "İşim bitince ben seni arayayım." diyordu.

Galina istediklerini Grigoriy'den almıyordu. Biraz daha zamana ihtiyacı vardı belli ki. Bilgi almaya başladığında bilgi akışını sağlıklı hale getirmek ve uzun süreli olmasını sağlamak için evliliği planlayacaktı. İstediklerini henüz alamadığından evliliği de ertelemesi gerekiyordu.

Bir gün iş çıkışında İnga, "Bildiğim kadarıyla, yurt dışında bir kaynak ile görüşüyorsun, onunla yatıyor musun?" diye sordu. Galina'nın yanıtı ilginçti: "Getirdiği bilginin içeriğine bağlı."

"Peki Grigoriy seninle bu konuda hiç konuştu mu?"
"Hayır."

"Yani sana hiç onunla seks yapıp yapmadığını sormadı mı?"

"Seks mi? Kimin umurunda? Önemli olan görev, bunu biliyorsun, görevimizi iyi yapmazsak tüm toplumumuz zaten başkalarının altına yatacak."

"Haklısın."

"Sen hiçbir kaynağınla yattın mı?"

"Bir düşünceyim. Bana aslında kaynakların arasında yatmadığın var mı? diye sorsan daha rahat yanıt verirdim."

"Kahkaha ile kaynaklarını parasız temin edip, hazineyi kara geçiriyorsun yani."

"Şaka bir tarafa çoğunu para ile kaynak haline getirdim. Başarıları kutlamak için canımın istediği ile yattım. Peki sen bal tuzağı ile başarılı işler yaptın mı?"

"Evet..."

"O zaman sen de derste bize öğretilen; "İpliği öyle bir ıslatacaksın ki iğnenin deliğinden geçecek, gerektiği gibi ıslatmazsan, ne kadar ince de olsa ip, iğne deliğinden geçmez." kuralını iyi uyguluyorsun."

"Yaptığım her işi en iyi şekilde yapmaya çalışırım."

"Bir soru da ben sorayım o zaman, hakkım var değil mi?"

"Evet."

"Bir erkeği neresinden tanırsın?"

"İlk sen söyle, sonra ben..."

"Göz bebeği ile göz akı arasındaki koyuluktan. Ya sen?"

"Ben erkeği yatakta tanırım."

Galina'dan da böyle bir yanıt beklenirdi... Birlikte kahkahalara boğuldular.

*

Doruk, Galina'yı Fransa'ya davet etti. Galina, Doruk ile buluşmadan önce dolaşmaya çıktı. Dolaşırken vitrinlere bakıyor, mağazalardan ufak tefek alışverişler yaparak arkasında birilerinin olup olmadığı kontrol ediyordu.

"Son olarak da ilerideki büyük mağazaya gireyim." dedi içinden. Paris'e gelmeden önce, üzerinde çalıştığı takip tespit güzergahında yaptığı testi tamamlamak üzereydi.

Kendi oteline gitti ve Doruk'u beklemeye başladı.

Doruk odasına geldiğinde, taksi çağırıp dışarı çıktılar. Biraz yürüyüş yaptılar. Zaman o kadar hızlı geçmişti ki konuşurlarken artık hava kararmaya başlamıştı. Doruk Galina'ya, bir marka ve modelini bilmediği bir araca monte edilmeye çalışılan roket sisteminden bahsetmeye başladı. Roket sistemiyle ilgili pek çok ayrıntı bilgi verdi. Galina söze girdi ve sordu: "Başka anlatacağın bir şeyler var mı?" Doruk kısaca "Hayır." dedi. Galina yakasındaki ses ve görüntü kaydediciyi kapattı.

*

Doruk işten çıkıp eve gitmişti. Yine çok yorucu bir gündü. Annesi Elif, "Oğlum bu aralar çok sık hafta sonu evde kalıyorsun?" yorumunda bulundu. Doruk "Biraz öyle denk geldi, anneciğim." diyerek kestirip attı.

Elif, Doruk'u keyifsiz bulduğu için onu konuşturmak adına konu aradı ve aklına gelen ilk şeyi söyledi: "Senin bana anlattığın yazın yumurta yememe konusunu halanlarla ve teyzenlerle paylaştım. Kimse yanıt bulamadı. Ben de kendilerine uzun uzun köy yerinde yazın tavuklar kümeste durmadıkları için beslenmek amacıyla komşularının bah-

çekerine girdiklerini, komşuların malından rıza olmadan yendiği ve rızanın olmadığı her mal haramdır ilkesinden hareketle, rızasız besinden elde edilen yumurtanın da haram olduğunu anlattım ve hatta "Zehirli ağacın meyvesi de zehirlidir." örneğini verdim."

Doruk "Örnek güzelmiş Anneciğim." dedi ve koltuğa uzanıp uyuya kaldı.

*

Grigoriy'nin hala istenen noktaya gelmemesi planın değişmesine neden olmuştu.

"Müzik değişince, dansta değişir."

Japon Atasözü

Galina Arkady'nin yerine geçecekti. Bu sayede Grigoriy operasyonları Arkady ile değil Galina ile yapmak zorunda kalacaktı.

Galina kendi kendine, "Arkadiy'nin görevden aldırılması sonrasında Grigoriy eski çalışma arkadaşlarından birini yardımcı olarak alırsa ne olurdu offf...Türkiye'de planı yapanlar en iyi yolun bu olduğuna karar vermişlerse, demek ki en iyi yol budur. Türkler berbatde kaya kaya kaydırmayı öğrenmişlerdir, Hürrem'den beri Saray'da kaymaktan ayakta hiç kalamadılar." dedi.

Gözünde Arkadiy'i canlandırdı. Arkadiy de Grigoriy gibi iyi işler başarmaktan ve finans kuruluşları dahil pek çok paralı işlere burnunu soktuğundan, bir deri bir kemik durumundan birkaç beden büyük hale gelmişti.

Daha önce İnga'nın Arkadiy ile birkaç kez birlikte olduğunu duymuştu. İnga'ya doğrudan Arkadiy'nin adresini sormazdı, Grigoriy'e asla. Peki adresini nasıl öğrenebilir-

di. Tekrar Personel Müdürü ile mi görüşmeliydi? Türkler Dostluk vesilesiyle, Arkadiy'nin ailesinin başka bir şehirde yaşadığını, Arkadiy'e mutlaka kargo gönderemiş olabileceklerini, bu nedenle kargo şirketinden isim ve soy isim sorularak adının bulunabileceğini Galina'ya aktarmışlardı. Arkadiy'nin adı soyadı kargo şirketinin herhangi bir şubesi tarafından aranıldığında, belki de merkeze bildirim gidebilirdi. Bu nedenle bu çok tehlikeliydi. Arkadiy'i takibe alınması daha az zararlı bir yöntemdi. Arkadiy'nin kızı bazen baba evine gelip kalıyordu. Arkadiy de eşinden ayrıydı. İçinden bir an Arkadiy'e kızıyla ilgili şantaj yapılmasının sonuç verip vermeyeceğini düşündü. Arkadiy inançlı bir insandı. İnançlı insanlar genellikle şantaja boyun eğip, ihanet etmek yerine durumu ihbar ediyordu. Bu nedenle bunu kafasından sildi.

Galina önce İnga ile konuşmakta yarar olduğunu düşündü. İnga'yı cumartesi gecesi güzel bir puba davet etmeyi düşündü. İnga gezmeyi ve eğlenmeyi çok sevdiği için teklifini tereddütsüz kabul ederdi ve etti de.

İnga artık o kadar sarhoş olmuştu ki, Galina'ya eşini yıl başı gecesi, eşinin ailesinin evinde erkek kardeşiyle aldatmasının ortaya çıkması sonucu boşandıklarını dahi anlatmıştı. Galina "Senin bu kadar da fahişe olabileceğini düşünmemiştim." diyerek ikisi de gülüşmeye başladılar.

İnga başka bir kulübe gitmek istedi. İnga'nın arabasına bindiler. İnga sarhoş olmasına rağmen arabayı kullanabiliyordu.

İnga kulübe gittiklerinde boş masa olmadığı için hemen üç erkeğin oturduğu masaya oturmak istedi. Erkekler de hemen teklifi kabul ettiler ve ikisi için yer açtılar. Galina da İnga ile birlikte İnga'nın söylediği nargileyi içmeye ve

vişki yudumlamaya başladılar. Galina, İnga'ya samimiyet göstergesi olarak aynı ağızlık ile nargileyi içiyordu.

Galina bir taraftan erkeklerin kadeh kaldırmalarına, bir taraftan söyledikleri tostlara karşılık vermeye çalışıyor, bir taraftan da İnga'ya Arkadiy konusunu açmaya çalışıyordu:

"Sen neden Arkadiy ile evlenmedin?"

"Arkadiy psikopatın teki. Hiç bana göre değil, aklı fikri iş, pazar günleri bile sabahtan çalışmaya başlıyor."

"Peki kızıyla da mı ilgilenmiyor?"

"İlgileniyormuş gibi yapıyor, nerede kiminle geziyor, telefonuna baktırıp, kendisini takip ettiğini belli ederek babalık yapmaya çalıştığını zannediyor."

"Belki kızıyla iyi ilişkiler kursaydın, Arkadiy de toparlanırdı değil mi?"

"İmkânsız."

"Kızını birkaç hafta sonu alıp sen de kalsaydı denemiş olurdun."

"Artık umurumda değil."

Galina, İnga'nın bu konuyu kapattığını anlayınca, konu içerisinde, daha fazla adım adım ilerlemek istemedi. İnga da sonuçta servis mensubuydu. Arkadiy üzerinde kitlenecek dolaylı soruları bildirebilirdi.

Galina ertesi gün başka bir formül düşünmeye başladı. Sonra "Türkler bulsun." diyerek kendini teselli etti. Konuyla ilgili olarak Doruk'a şifreli bir mesaj gönderecekti. Arkadiy'nin adresini elde edememesi halinde, atacağı mesajın sonuna göz yaşı olan bir ikon koyacaktı. Dolayısıyla anılanın adresini bulma işi de MİT'e düşecekti.

Birkaç gün sonra Doruk'a seni çok özledim yazıp, mesajının sonuna ağlayan yüz ifadesi koydu.

*

Galina'nın artık tek yapması gereken şey, Grigoriy'den ABD'deki uyuyan ajanların bir kısmının ismini öğrenmek idi. Ama çalışma en zor çalışmaydı.

Her ayın başında ABD'deki durum hakkında rutin toplantı yapılıyordu.

Bu toplantıya Galina katılmıyordu. Katılmayı talep etmesi çok tehlikeli olabilirdi. Grigoriy kendisini annesi ve küçük sevgilisi olarak görüyordu ama işler ters giderse başına gelebilecekleri düşünmek bile istemiyordu. Grigoriy çok acımasızdı. Her şeyi bir anda silip, onu hapse tıktırabilir, işkenceden geçirtebilir ve sonunda infaz ettirebilirdi.

Galina bu konuda yine Doruk'tan yani Türkiye'den yardım isteyecekti. Yine rutin bir aşk buluşması ayarladılar. Bu defa buluşma Özbekistan'daydı. Doruk kısa sürede, Özbek pilavı yemekten iki kiloya yakın kilo almıştı.

Galina, Doruk'a planını anlattı. Doruk toplantı odasındaki tepegözün markasını aldı. Tepegöze monte edilerek yansıtılan bilgilerin alınmasına imkân sağlayacak bir alet talep edilecekti.

"Galina, eğer böyle bir alet bulursak, sana bunu bir şekilde iletirler. Ben sana birlikte çekildiğimiz bir fotoğraf yollarsam alet bulundu demektir."

"Tamam bulmaya çalışsınlar, sistemimizi ve yöneticilerimi sevmiyorum. Düzenin değişmesi gerektiğini, eski kafaların çöpü boylamasını istiyorum ama kendimi artık daha fazla riske atamam. Bunları lütfen ilet ve sen de biraz

dik ol, seni hapse atacakları yok artık. Ben, artık çok iyi adamları halini aldım, rahatla. Bak stresten hamile kalamıyorum."

"Telefonla klinikle görüştüm. Öncelikle yaklaşık on beş, yirmi gün stresten uzak ve sıcak bir iklimde tatile çıkmamızı, ayrıca adı aklımda olmayan bir polen markası öntererek, bu poleni tüketmemizi ve tekrar denememizi tavsiye ettiler."

Doruk'un kliniği aradığı doğruydu...fakat kendisinin kısır olduğunu klinikten söylemişler ve uzun bir tedavi sürecine ihtiyaçları olduklarını dile getirmişlerdi.

*

Galina bir operasyonun yönetilmesi için Grigoriy'nin merkeze çağrılması sebebiyle, Grigoriy'nin yataktan kalkmasıyla irkildi!

"Nereye, Grigoriy?"

"Merkezden çağırdılar, sanırım önemli bir şey var."

"Kahve yapmamı ister misin?"

"Teşekkür ederim. Gidince içerim."

Galina sabah kalktığında Grigoriy'nin hala dönmediğini gördü. Telefonuna baktığında Doruk'un kendisine gece, "Şerefine..." yazarak birlikte çekilmiş fotoğraflarını gönderdiğini görmüştü. Galina aletin bulunduğunu anlamış ve rahatlamıştı.

Galina kendisi ile iletişim kurulması için bu pazar günü yine dolaşmaya başlamıştı. Telefonundan, kaç adım attığını hesaplayan programı açtı. Yürümeye başladı. Takip testi yapmıyordu. Çünkü Türkler kendisine uygun bir ortamda cihazı vermek için muhtemelen kendisini takip ediyorlardı.

Galina yaklaşık kırk beş dakika yürüdükten sonra caddenin kenarındaki büfeden kahve aldı. Kahvesini içtikten sonra yürümeye devam etti. Birkaç vitrin ve mağazaya bakmaya başladı. Sonra eve geri dönmeye karar verdi. Evinin yakınlarındaki markete girdi. Birkaç temizlik malzemesi aldı. Kasaya ödeme yaptı. Kasiyer güler yüzle, "Görüşmek üzere." dedi. Galina kendisi ile artık iletişim bekliyordu. Beklediği olmadı. Eve geldi. Yemek yedi. Duş aldı ve biraz uzanmaya karar verdi.

İş yerindeki arkadaşlarıyla iş dışında da görüşerek samimiyeti artırmasında yarar vardı. Ama İnga'yı aramaktan son anda vazgeçti ve Olga'yı aradı:

"Ola, merhaba GUM'da buluşalım mı? Ne dersin, seni çok özledim."

"Ben de. 18.00'da ana girişte buluşuruz olur mu?"

"Anlaştık."

Olga ile alışveriş merkezi önünde buluştular. Akşam yemeği için Galina'nın önerdiği restorana oturdular. Galina bu restorana oturmayı istemesinin sebebi kadın ve erkek lavabosu ortak kullanıma ait olmasıydı. Belki lavaboya kalktığında kendisine cihazı verecek kişi kolaylıkla cihazı verir diye düşündü.

Tuvalete girdi. Çıktıktan sonra lavaboya elini yıkarken de yanına kimse gelmedi. "Sanırım cihazı getiremediler" diye mırıldandı.

Alışveriş merkezinden çıktılar. Galina "Buradan belki Grigoriy'e uğrarım. Taksiye bineyim." dedi ve Olga'yı öptükten sonra bekleyen taksiye bindi. Eve girmeden önce de bekledi ama hiçbir iletişim kurulmadı.

Ertesi gün de kendisi için rutin bir gündü. Aklında sürekli "Acaba Grigoriy ile yakınlaştığım için gözetim altında olabilirim diye mi bekliyorlar?" düşüncesi geçiyordu.

İşten çıktıktan sonra düşünmek yormuş olacaktı ki esneye esneye evin yolunu tuttu. Akşama kadar Grigoriy de pek etrafta görünmüyordu.

Otobüsten inmeden önce yanına yaşlı bir kadın oturdu. Kadının elinde küçük bir çanta vardı. Galina tam inmek üzereyken, kendisine Iphone telefon kulaklığına benzer, yuvarlak biçimde sarılmış bir kulaklık uzattı ve eliyle dışarıda bir yeri işaret edip soru sorarmış gibi "Aynı şekilde alacağım, monte edilince çalışmaya başlar ve on iki saat süresince sadece görüntü kayıt eder." şeklinde açıklamada bulundu. Galina "Evet, bu caddedeki eski bina sanırım yıkıldı, yerine bu yeni binaları yaptılar." dedi. Konuşurken kulaklığı cebine koydu. Otobüsten indi ve kendi evinin yolunu tuttu. Cihazı çok merak etmişti. Kendisine kalsa, koşarak eve gidip bakacaktı ama dikkat çekerdi.

Eve girdiğinde, annesi her zaman ki sıcak karşılamasıyla Galina'yı selamladı. Yemek yiyip, sohbet ettiler. Galina bugün çok yorulduğunu ve erken uyumak istediğini belirtti. Cihazı çıkardı. Dolayarak kulaklığı açtı. Beyaz plastiğin içinde ince bir mercek vardı. Bu mercek, projeksiyon cihazının merceğinin üzerine gelecek şekilde ve aynı açıyla büyüyen bir huni gibi takıldığında fark edilmemesi söz konusuydu.

Hemen Grigoriy'i aradı;

"Bugün nereye kayboldun, şimdi anlat bakalım."

"Beklenmedik işler işte..."

"Özledim seni, birazdan çıkıp geliyorum yanına."

"Tamam."

Galina cihazla içeri ancak Grigoriy ile birlikte girebilirdi. Aksi halde, hassasiyeti çok yüksek cihazlardan geçerek giriş yapabiliyordu merkeze. Tabi çıkışı da yine Grigoriy ile yapmalıydı.

*

Galina cihazı yanına oturan yaşlı teyzeye teslim etmiş ve otobüsten indikten sonra derin bir nefes almıştı. Hiçbir terslik olmadan cihazı yerleştirip, geri almış ve teslimini yapmıştı. Ama önemli işlerde sanki hep bir sorun olacakmış gibi kötümser düşünüyordu. Görevi tamamladığında ise "Zaten sorunsuz tamamlanacağını biliyordum." diyerek kendi kendine mırıldanıyordu.

*

Galina ciddi görünüp, Grigoriy'e seçme şahsı vermeyen cümleler kurduğunda, Grigoriy sanki hipnoz altındaymış gibi her şeyi yapıyordu. Grigoriy, Galina'nın anne egemenliğine teslim olmuştu. Fakat konu SVR'ye geldiğinde, Grigoriy birden kendine geliyor ve Galina'nın egemenliğinden çıkıyordu.

"Anne sevgisi...yaratılamaz"

Erich Froom

Grigoriy'den verim alınamaması ve duvarlarının aşılamaması, Grigoriy'nin Sovyetler Birliği dönemindeki aldığı disiplinli eğitim ve koşulsuz vatan sevgisinden kaynaklanıyordu. İnsanlar anne ve babalarına pek çok sırlarını açmalarına rağmen, Grigoriy annesi gibi sevdiği Galina'ya özel yaşantı, arkadaş ilişkileri, askeri okulda yaşadığı sarsıcı olaylar hariç, işiyle ilgili hiçbir şey anlatmıyor, sır vermiyordu. Bu durum Türklerin canını çok sıkıyordu.

Galina artık kocaman bir bebekle oyun oynamaktan yorulmuş ve sıkılmıştı.

Grigoriy ile Arkadiy uzun süredir birlikte, tam bir uyum içinde çalışıyorlardı. Grigoriy'nin ortadan kaldırılması, Arkadiy'nin yerine Galina'nın geçirilmesi ya da Amerikalılar Dairesi Başkanlığı'nın tamamı ile tasfiye edilmesi için MİT, Arkadiy'nin hedef haline getirilmesine, saatler süren toplantılar sonucunda karar vermişti. Görevini çok iyi yapan karşı servis mensubunun işlevsiz hale getirilmesi çok önemli bir başarı olacaktı şüphesiz. Buradaki asıl amaç BM'deki veto yetkisine sahip beşli yapıyı birbirine düşürüp yapının değişmesini sağlamaktı.

Doruk, Arkadiy'nin hain damgası yemesi halinde Galina'nın da sorguya çekilebileceği ve açık verebileceği, yalan makinasını belki de atlatamayacağı görüşünü dile getirerek endişesini göstermişti. Bu bağlamda, Doruk'un müdürü, "Bunlar her zaman mümkün, Galina AVR'ye (Dış İstihbarat Akademisi- SVR'nin okulu) alınan ender kadınlardan. Bu olayların hepsini atlatır. Bundan hiç şüphem yok. Sen de kaynağına güvenebilir ve rahat olabilirsin. Zaten üzerinde çok durmamamıza rağmen SVR'nin yanlış kişi peşine düşmesi sonucu Galina'nın korunması da söz konusu olacak." açıklamasında bulundu.

*

Arkadiy'nin adresi hassas bir takiple geç de olsa sonunda bulunmuştu. Galina bekleme sürecinde fazlasıyla gerilmişti. Sıra planın ikinci aşamasına gelmişti.

Arkadiy'nin evinin etrafında pek çok defa farklı kılıklarda keşif yapılmıştı. Arkaday'nin bir aylık rutin hareket ve davranışları gözlenmişti. Bu gözlemler için dört farklı ekip görevlendirilmişti.

Sonunda yapılması gereken şey planlanmıştı. Planlama Türkiye'de yaklaşık on iki saatlik bir çalışma sonucunda ortaya konulmuştu.

Arkadiy haftanın birkaç günü, evinin altındaki marketi arayıp eve bira istiyordu. Galina'nın kilisede iş birliği yaptığı Kristina, marketin önünde Mercedes marka aracından inip birkaç poşet alışveriş yaptıktan sonra, bira siparişlerini götüren çocuğa sol eline aldığı küçük poşeti kaldırarak

"Hey genç adam!"

"Buyurun?"

"Arabaya kadar yardım eder misin?"

"Tamam."

Dışarı çıktıklarında bagaja poşetleri yerleştirirlerken küçük çocuk arabanın egzozuna bakıyordu.

"Bu araba kaç yapıyor?"

"240"

"Süper!"

"Senden yardım isteyebilir miyim?"

"Tabii. Nerde oturuyorsanız siparişlerinizi getiririm."

"Sipariş değil. Sana biraz maddi destek olup, senden biraz farklı bir yardım isteyeceğim."

"Ne isterseniz yaparım." dedi arabaya bakmaya devam ederek.

"Adın ne?"

"Anton."

"Anton'cuğum, ben karşıdaki rezidansta üçüncü katta oturan ve sürekli çok içki içen adamın eşiyim. Bir süredir

ayrı yaşıyoruz. Senden onun evinde başka bir kadın kalıp kalmadığını kontrol etmeni istiyorum yapar mısın?"

"Anahtarla eve mi gireceğim?" dedi panikle.

"Hayır... Bagajdan çıkardığı poşeti göstererek bu poşeti vereceksin. İçinde bir poşet daha var. Onun içkilerini sanki bu küçük poşeti unutmuş gibi yapacaksın. İçinde sigara var. Bunu vereceksin. Tabi poşete içkisini ekleyip. Bu poşet zaten sizinkilerin aynısı. Kapıyı kapattıktan sonra başka yakın bir kattaki siparişi vereceksin. Sipariş yoksa asansörle aşağı inip geri yukarı çıkacaksın. Sonra tekrar zile basıp, poşette başka bir sipariş vardı, sigara, poşete sarmıştım, alabilir miyim?" diyeceksin. Bakalım ikinci defa kapıyı çaldığında kocam mı açacak yoksa sevgilisi mi açacak? Bana söyleyeceksin. Ben sana öğle saatlerinde uğrarım. Ama o poşeti bana geri vereceksin tamam mı? Ben de sana istediğin en son çıkan play station'dan alabileceğin kadar çok para vereceğim. Ama kimseye benden bahsetmeyeceksin, tamam mı?"

"Tamam çok kolay."

"Anton'cuğum ama eğer boşanma davasında tanık olmak istemezsen, kocamdan korkarsan, poşetin sadece tutacak kısımlarına dokun, üzerine dokunma. Tamam mı, anladın mı? Yoksa "Hâkim seni de çağırır."

"Tamam."

"Sonra poşeti bana geri verirsin, ama yine üzerine dokunma ve kimseye de gösterme olur mu?"

Anton tamam dercesine kafasını salladı. Kristina arabadan poşeti çıkardı. Anton'a uzatırken, poşetin tutacak kısımlarını göstererek "Sadece buralarına dokun."

Kristina dört gün sonra markete arabası ile yaklaştı. Anton'u göremedi. Birkaç paket sigara aldıktan sonra marketten çıkarken Kapının önündeyken Anton'un geldiğini gördü.

"Anton kadın çıktı mı kapıya?"

"Hayır yine kendi çıktı."

"Peki poşeti geri aldın mı?"

"Evet."

"Poşet nerede şimdi?"

"Patron görmesin diye depodaki elektrik dolabının içine sakladım."

"Bu kumbarayı görüyor musun? Bunun içindeki para istediğin her şeyi almana yetecek, hadi poşeti yine üzerine dokunmadan getir."

Anton seke seke binanın arkasına dolandı. Poşetle birlikte aynı şekilde seke seke geldi. Anton çok mutluydu. Kristina "Parayı sorarlarsa biriktirdim, bahşişlerle dersin." şeklinde talimatlandırdı. Kristina ayrıca, "Kocam poşetin içinde sigara olup olmadığı kontrol edip, sana da tuhaf tuhaf baktı değil mi?" diye sordu. Anton da "Evet katlanmış poşeti açtı, içine bakıp bana verdi." dedi.

Arkadiy araştırılırken marketten bilgi almak için markete yavaş yavaş dadanan ve para üstü almadan giden alkolik adam Anton'un patronuyla diyalog geliştirmişti. Samimiyetleri arttıktan sonra aralarında şu diyalog geçmişti:

"Uzun süredir Arabistan'da hapisteydim."

"Geçmiş olsun."

"En çok neyi özledim biliyor musun?"

"Neyi?"

"Votkayı."

"Ben de çok severim."

"Zaman her şeyi değiştirdi, votkanın tadını bile."

"Her şey para oldu."

"Ne yazık ki. Geçenlerde Arkadiy efendiyle kapıda karşılaştık beni tanımazlıktan geldi."

"Gerçekten mi?"

"Evet, bir daha yüzüne bakmam."

"Belki canı sıkkındır."

"Niye canı sıkkın olsun ki parası mı yok?"

"İçki siparişlerinde hiç eksilme yok hale siparişlerin çoğu ona gidiyor para sıkıntısı olduğunu sanmıyorum."

"Olsa da umurumda değil olmasa da beni tanımayan adam gebersin."

Markete geldiğinde Anton'u da gözlemliyordu. Bir defasında marketin içindeki televizyonu seyrediyordu. Patron'u televizyonun sesini açmıştı. "Bak Anton senin araba programı başladı." demişti.

Anton "Play stasion cafede bu arabayı sürdüm." diye cevap vermişti.

Çocukların da motifleri vardı.

*

Zehirlendikten sonra kendini kaybeden diplomata, ilk müdahale kameraların olmadığı yerde yapılmıştı. Müdahaleyi yapan Rus kadın ifadesinde, tek başına olduğunu söylese de yanındaki adam diplomatın cebini karıştırmıştı. Rusya'da ölenlere yapılan ilk şey ceplerin karıştırılmasıy-

dı. Diplomatın iç cebine, parmak izini yok eden silikon solüsyon ile sıradan bir serseri görünümüne sahip adam tarafından, elçiliklerin su geçirmeyen ve yanmayan özel poşeti bırakılmıştı. Poşet içinde şifreli bir rulo kâğıt ve pek çok rakam vardı. Bu bir listeydi ve içeriğinde ABD'deki bir kısım uyuyan ajanların isimleri vardı.

Poşetin üst kısmı yani tutacak kısmı kesilmişti. ABD'de özel imal edilen naylon dosya malzemesi MİT tarafından poşet haline getirilmişti.

FSB ve SVR ekipleri olay yerine Amerikalılardan daha hızlı intikal etmişler ve hızlıca diplomatın üzerini aramışlardı. Diplomatın üzerinden çıkan poşet alınmış ve hemen olay mahallinden uzaklaşılmıştı. Bunun dışında diğer cebinde diplomat olduğuna dair Rus makamlarınca verilen kimlik ve biraz da para vardı.

Aradan kısa bir süre geçtikten sonra KR Dairesi görevlileri, Amerikalılar Dairesi'ni basıp, Arkadiy'yi kafasına silah dayayarak, yaka paça götürdüler. Arkadiy o kadar şaşkındı ki, hiçbir şey söyleyemedi. Herkes şoktaydı. Grigoriy'e hiçbir açıklama yapılmamıştı. KR Dairesi Başkanı tarafından Grigoriy'e atılan bakış çok rahatsız ediciydi.

*

Arkadiy'nin sorguya alınmasından bir gün önce Galina Grigory'nin odasındayken Arkadiy telaşla Grigory'nin odasına girdi ve elindeki kâğıdı uzattı. Kâğıtta Grigoriy'nin Yunan Servisindeki arkadaşından acil görüşme talebi geldiği yazıyordu. Grigoriy, Galina'ya, "Hemen hazırlık yapıp Yunanistan'a geç." dedi.

Galina, Yunan adalarına turist gibi gidip dört gün tatil yapıp dönecekmiş gibi bir izlenim yaratmak amacıyla geç-

[illegible] de Avrupa'ya giriş çıkışı bulunan süresi dolmamış Schengen vizesine sahip sahte bir pasaportla yanına küçük bir valiz alarak yola koyuldu.

Havaalanında uçağa binmeyi beklerken içi daralıyordu. Kendi kendine "Acaba Yunanistan'a gitmemeliyim?" diye sordu. Gerginliği üzerinden atmalıydı. Küçük valizini sürükleyerek hemen yanı başındaki cafeye oturdu. Garsona; "Dark bira var mı?" diye sordu. Garson; "Maalesef." cevabını verdi. Galina; "Tamam o zaman bir kadeh Chivas." dedi. İlk defa bu kadar erken saatte içki içiyordu. Bütün olan biten bir de üzerine Yunanistan görevinin sonucuydu bu. Kendi kendine "Demek alkoliklik böyle başlıyor." dedi.

Uçağa bindiğinde diğer yolcular gibi tebessüm ediyordu. Yemeğin yanında kırmızı şarap içmeyi ihmal etmemişti. İçinden "İnene kadar birazda uyusaydım çok güzel olacaktı." dedi. Tam uykuya dalacak gibi olmasına rağmen içindeki tedirginlik yüzünden uyuyamıyordu. Nihayet inmişlerdi.

Uçaktan iner inmez tedirgin tavrını üzerinden atmıştı. Dik bir şekilde yürüyor ve havaalanı personelinin yüzüne bakıyor, gözlerini kaçırmıyordu. Pasaport kontrol noktasına geldiğinde tebessümle Polise İngilizce; "Merhaba." dedi. Polis; "Niye Atina'ya geldiniz?" diye sordu. Galina; pek İngilizce bilmiyormuş gibi kısaca "Tatil." cevabını verdi. Pasaportuna mühür basıldıktan sonra giriş yaptı. Atina Uluslararası Havaalanı pek beğenmemişti. Çıkarken Türk Tur şirketlerinin standlarını gördü ve içinden; "Herhalde Atatürk'ü tekrar görebilmek için Yunanistan'ı kalkındırıyorlar. İşte lider sevgisi bu!" diyerek kendi kendine dalga geçip eylenerek havaalanı çıkışında tur acentelerinin yönlendirmesi ile rezervasyonu olan servis aracına bindi. Kea adası için bir de feribota binmeleri gerekiyordu. Kendi kendine "Tam bir zulüm lafta bunun adı tatil." dedi.

Otele yerleştikten birkaç saat sonra kapı çalındı. Kendisine Rusça, "Dobre pajalivat Tavarış-hoş geldin Yoldaş" diyen yaşlı Yunan, kendisine dijital bir fotoğraf makinesi verip, hemen koridordan geriye dönüp hızlıca gözden kayboldu. Galina adamın ses tonundan ve tipinden üst düzey bir yetkili olduğunu düşündü. Galina akşam yemeği için restorana indi. Restoran'a geçerken lobide yaşlı adamın elinde küçük bir çanta ile otelden çıkış yaptığını gördü. Adam da belli ki kısa bir tatile gelmişti Galina gibi.

Restoranda otururken fotoğraf makinesini açtı ve fotoğraflara bakmak istedi. Aslında SVR kurallarına göre alınan belge ve bilgilerin içeriğine bakılması kesinlikle yasaktı. Fotoğraf makinasını askısından koluna taktı. Sonra içinden gelen sese kulak verip, fotoğraflara bakmaya başladı.

Birinci fotoğrafta, "Bilgiler kuyuculardan geldi, bazı MİT mensuplarının fotoğrafları." yazılı bir kâğıdın görüntüsü yer almıştı. Galina kuyucuların kim olduğunu bilmiyordu.

Kuyucular adı verilen örgüt ilerleyen zamanlarda seçilmiş hükümeti askeri darbe kalkışması ile devirmeye çalışacak ve pek çok vatanseveri öldürüp kuyulara atmayı planladığı ortaya çıkacak gruptu. Kuyu tavsiyesini ve yerlerini yabancı servislerden aldıkları için pek çok servis kuyucular olarak adlandırıyordu. Bu örgüte Türk Hükümeti Fetullahçı Terör Örgütü (FETÖ) adını verecekti. Yunanistan planı bildiği ve destekleme kararı aldığı için anılan örgütle birlikte hareket ediyordu.

Fetö örgütü Türk istihbarat teşkilatına da sızmıştı. Bu örgüt darbeye giden yolda pek çok MİT personelini ifşa edilmesi suretiyle yurt içi ve yurt dışındaki görevlerinde başarısız olmalarını ve imkân halinde infazlarını sağlamaya çalışıyordu. Bunun içinde özellikle saha da görevlerde bulunan istihbaratçıların bilgilerini paylaşıyordu.

Yaşlı adamın bu paylaşımı Yunanistan istihbaratı olarak bilinen Ulusal İstihbarat Servisi (Ethniki Ypiresia Pliroforion, EYP) talimatı ile yapmadığı yöntemden kendini gösteriyordu. Zira Rusya'nın bu örgüte sıcak bakmadığını Yunan makamları çok iyi biliyorlardı. Yaşlı adamın amacı Rusların kendi ülkelerini korumalarıydı. Galina'ya "Yoldaş" demesi de bunun göstergesinden bir diğeriydi.

Galina, bazı MİT mensuplarının vesikalık ve düğünlerde çekilmiş fotoğraflarına bakmaya devam etti. Fotoğraflardan birinde, ellerini kurt işareti yapmış halde fotoğraf çektiren gençler vardı. Bu işareti eğitimlerde öğrenmişti ve Rusya'nın en büyük tehdit algılarından birisiydi. Eğitimlerde, "Bu işareti görünce zafer işareti, Victory gibi düşünün." diye öğretilen söz konusu işaretin temelinde Turan adlı tüm Türklerin birlikte yaşadığı devlet yatıyordu.

Galina resimlere bakmaya devam ederken, birden içinden bir ses bir önceki fotoğrafa dönmesi gerektiğini söyledi. Sipariş ettiği yemek gelmişti artık. Fotoğraf makinasını masaya bıraktı. Yemeğinden bıçakla küçük bir parça aldı. Beyaz şarabını yudumladı.

Fotoğrafa geri döndüğünde, kurt işareti yapanlar arasında, bıyıkları yeni terlemeye başlamış olan Doruk'u gördü. Hem de ta kendisiydi. Fotoğrafların altında gençlerin adları yazılıydı. En sağdaki fotoğrafın altında ise, "Teoman Gök." Yazıyordu.

Galina'nın gözleri birden yerlerinden çıkacak gibi büyüdü. Yaşadığı şokla fenalaştı. Gözünün önünden şerit halinde, Doruk ile tanıştıkları gün, sevişmeleri, Doruk'un çocuk yapma isteğini kendisine söylediği an ve Bakü'de kitapçıda okuduğu cümle aklına geldi: **"Kırdığın yerden, kırılacaksın!"**

KAKTÜS TEAM